

14. marts 2016

J.nr. 15/14362

NOTAT

Resumé og kommentarer til høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Fleksibelt og indkomstbaseret dagpengesystem, månedsudbetaling af dagpenge m.v.)

1. Indledning

Et udkast af forslag til lov om ændring af arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Fleksibelt og indkomstbaseret dagpengesystem, månedsudbetaling af dagpenge m.v.) blev mandag den 8. februar 2016 sendt i høring til de myndigheder og organisationer m.v., der fremgår af bilag 1, med frist for svar fredag den 4. marts 2016.

Fra de organisationer m.v., lovforslaget er sendt i høring til, er der modtaget høringssvar fra: Advokatsamfundet, Akademikerne, AK-Samvirke, ASE, ATP, DA, Dansk Ældreråd, Danske Universiteter, Datatilsynet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Forhandlingsfællesskabet, FTF, Institut for Menneskerettigheder, KL, Kristelig Fagbevægelse, LO, Odense Kommune, Rigsrevisionen, Statsforvaltningen, Udbetaling Danmark, Ældre Sagen.

Der er derudover modtaget høringssvar fra: 3F Privat Service Hotel og Restauration, Dansk Journalistforbund, Frie Funktionærer, PROSA.

De modtagne høringssvar vedlægges.

Nedenfor gennemgås de indkomne høringssvar så vidt muligt opdelt efter den struktur, der er i Aftale om et tryggere dagpengesystem. Under hvert emneområde angives de enkelte organisationers hovedsynspunkter samt Beskæftigelsesministeriets kommentar hertil.

ATP, Dansk Ældreråd, Danske Universiteter, Finanstilsynet, Institut for Menneskerettigheder, Statsforvaltningen og Udbetaling Danmark har ikke haft bemærkninger til udkastet til lovforslag. Forhandlingsfællesskabet har ikke selv haft bemærkninger til udkastet til lovforslag, men henviser til hø-

ringssvarene fra LO, FTF og Akademikerne samt fra Forhandlingsfællesskabets medlemsorganisationer.

2. Overordnede og politiske bemærkninger

2.1. Overordnede bemærkninger, der ikke giver anledning til kommentar
DA anfører, at kommissoriet for dagpengekommissionen blandt andet forudsatte, at dagpengekommissionens forslag ikke måtte øge de offentlige udgifter, øge ledigheden og svække beskæftigelsen. Et flertal af dagpengekommissionens medlemmer var af en indstilling, som var inden for rammerne af kommissoriet.

Den politiske aftale om et ændret dagpengesystem kunne ikke leve op til det kommissorium, som dagpengekommissionen var blevet bedt om at arbejde indenfor. Derfor indebærer den politiske aftale, at der fremover vil være flere ledige, og det offentlige skal bruge flere penge på dagpengesystemet. Overordnet set er det en uhensigtsmæssig udvikling.

DA finder, at det er tilfredsstillende, at der nu er bred politisk opbakning til dagpengesystemet på basis af de overordnede principper om kortere dagpengeperiode og et klarere beskæftigelseskrav. Det danske dagpengesystem ligner dermed i højere grad dagpengesystemerne i vores nabolande, om end det danske dagpengesystem stadig er et af de mest generøse i den vestlige verden.

Lederne finder det positivt, at der med lovforslaget, som udmønter Aftale om et tryggere dagpengesystem, gennemføres en hurtigere og mere fleksibel genoptjening af dagpengeretten.

Lederne støtter, at ledige fremover kan forlænge dagpengeperioden fra to til tre år ved undervejs at tage midlertidige job, samt at optjeningen af dagpengeretten bliver mere fleksibel. Den styrkede fleksibilitet er en fordel for både ledige og ledere.

Det vil gøre det langt mere attraktivt for ledige at tage vikarjob og sæsonprægede job, som kan være vejen til et fast job samtidig med, at tilknytningen til arbejdsmarkedet bevares. For ledere vil det betyde, at det bliver lettere at kunne rekruttere kvalificeret arbejdskraft til kortere ansættelser.

KL anfører, at man har erklæret sig godt tilfreds med Aftale om et tryggere dagpengesystem, og lovforslaget realiserer således et mere fremtidssikret

dagpengesystem, som skaber større tryghed for den enkelte, som gennem øget fleksibilitet i højere grad understøtter ledige i at tage alle typer af job og som bliver mere gennemskueligt.

KL lægger også vægt på, at det fremtidige dagpengesystem giver mulighed for en mere konsekvent digitalisering, som også kan bidrage til et godt samspil med kommunernes beskæftigelsesindsats. Det har stor betydning, at der i det videre arbejde med implementering af nye digitale løsninger er fokus på at sikre en arkitektur, som letter adgangen til nødvendige oplysninger på tværs af aktører.

Kristelig Fagbevægelse (Krifa) bakker overordnet set op om lovforslaget, der udmønter Aftale om et tryggere dagpengesystem. Krifa ser generelt positivt på den øgede fleksibilitet, der lægges op til med reformen, herunder især mulighederne for fleksibel genoptjening af retten til dagpenge og supplerende dagpenge.

Det er grundlæggende Krifas holdning, at det er vigtigt for alle parter, at dagpengesystemet samlet set er en ordning, der er tilpas attraktiv, så man derved opnår størst mulig egenfinansiering af dagpengesystemet. Det er derfor vigtigt, at medlemskab af en a-kasse er interessant uanset, om man er nyuddannet, lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende.

Advokatsamfundet finder det positivt, at der er tilstræbt en forenkling af dagpengesystemet, hvilket alt andet lige bør styrke borgerens retssikkerhed. Forslaget medfører en afbureaukratisering og forenkling, som reducerer risikoen for fejl og vilkårligheder.

Advokatsamfundet peger på, at forbrug af dagpengeret baseret på et månedssystem (opgjort i timer) og ikke længere i hele uger giver et mere ensartet system.

Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark (FSD) støtter fuldt ud intentionen i lovforslaget om, at færrest mulige skal modtage offentlig forsørgelse, og lovforslaget indeholder væsentlige incitament, der vil styrke intentionen. Der er tale om et godt og velafbalanceret lovforslag, som giver de ledige flere rettigheder og muligheder, herunder i forhold til aktiveringsindsatsen.

Fleksibel genoptjening og beskæftigelseskontoen samt de øvrige incitamenter vil i afgørende grad medvirke til, at det bliver attraktivt at tage et arbejde, herunder også arbejde i kort tid og til en lav løn.

FSD støtter den øgede digitalisering og har noteret sig, at flere indkomstarter fremover bliver defineret i indkomstregisteret. FSD forventer i den forbindelse, at også kommunernes administration i relation til administration af aktivloven vil blive lettet.

Odense Kommune finder det positivt, at frikommuneforsøgene tiltænkes fortsat i deres eksisterende form.

2.2. Overordnede bemærkninger med kommentar

LO, FTF og Akademikerne anfører, at der med lovforslaget, som udmønter dagpengekommissionens anbefalinger og de politiske aftaler om dagpenge, er tale om store omlægninger i dagpengesystemet og i de administrative systemer i a-kasserne. LO, FTF og Akademikerne er bekymrede ved, om dagpengesystemet bliver indhyllet i et nyt net af detaljerede regler, der skal styre a-kassernes administration og de lediges vilkår.

LO, FTF og Akademikerne anfører, at hensigten med dagpengekommissionens anbefalinger i høj grad var at skabe digitalisering og enkelthed for både medlemmer og for a-kasser. LO, FTF og Akademikerne forholder sig kritisk over for overregulering gennem nye regler og detailregulering af både medlemmer og a-kasser. Kontrollen af medlemmerne og a-kasserne bør ikke tiltage, men snarere aftage og gøres smartere.

Lovens implementering bør derfor give mulighed for fælles erfaringsopsamling under vejs for løbende at lære af fejl og forbedre lov- og regelgrundlaget.

Hensigten med den ny månedsmodel for dagpengesystemet er at bane vej for digitalisering og forenkling. I den sammenhæng forekommer acontoudbetalingsmodellen ikke som en hensigtsmæssig løsning, fordi den afstedkommer nyt bureaukrati, og fordi digitaliseringspotentialet ikke udnyttes tilstrækkeligt og godt nok. Lønmodtagersiden ser derfor på sigt frem til bedre løsninger.

AK-Samvirke konstaterer med beklagelse, at det nye dagpengesystem ikke er blevet mindre komplekst.

Reglerne bliver ikke mindre komplekse eller mere klare og forståelige i et system, hvor der i forskellige sammenhænge skiftevis opereres med indkomst og timer, uger og måneder, aconto-månedsudbetalinger med efterreguleringer og særlige regler for supplerende dagpenge, freelancere, atypisk ansatte og selvstændige. Særligt måneds-acontoudbetalingsmodellen vil give mere administration – selv om det modsatte er intentionen. AK-Samvirke havde derfor gerne set, at man fra politisk hold havde valgt ikke at gå over til den nye månedsudbetalingsmodel – men i stedet havde valgt at bevare den eksisterende ugeudbetalingsmodel.

Dansk Journalistforbund (DJ) tilslutter sig det fælles lønmodtagerhørings-svar fra LO, FTF og Akademikerne, der peger på væsentlige problemer i lovforslaget.

PROSA er bekymret over, at dagpengesystemet bliver udsat for yderligere bureaukratiske regler og detaljer, der skal styre a-kassernes administration og de lediges vilkår.

Frie Funktionærer anfører, at med de foreslåede regler, hvor der ved opgørelse af rettigheder skal optælles og beregnes i en variation af uger og måneder, timer og indkomst, er de bekymrede for, om intentionerne om et tryggere dagpengesystem bliver opfyldt, herunder at det er svært at se, at der i et tryggere dagpengesystem også er gennemskuelighed – både for den forsikrede og administrationen.

Kommentar:

Det har været et bærende hensyn for dagpengekommissionens arbejde, at det gældende dagpengesystem i videst muligt omfang skal forenkles og digitaliseres. Dette hensyn er aftalepartierne bag Aftale om et tryggere dagpengesystem principielt enige i. I overensstemmelse hermed afskaffes en lang række særregler, bl.a. vedrørende førtidspensionisters begrænsede ret til dagpenge, reduktion i antallet af gyldige grunde i forbindelse med selvfor-skyldt ledighed samt reduktion i antallet af muligheder for forlængelse af optjenings- og referenceperioden. Der indføres samtidig yderligere digitalisering af reglerne om fradrag i forhold til ombud og hverv. Desuden indebærer den fremtidige model for beskæftigelseskrav og beregning af en dagpengesats, at administrationen heraf i højere grad kan ske digitalt.

Der bemærkes derudover, at den foreslåede acontomodel vil kunne understøttes af en digital sagsbehandling.

Ved såvel dagpengekommissionens som aftalepartiernes fastlæggelse af reformens nærmere elementer, herunder afvejningen i forhold til hensyn til forskellige persongrupperes forhold, har det imidlertid vist sig nødvendigt at fastlægge nærmere regler samt administrative systemer, der kan håndtere resultatet af denne afvejning.

Det fremgår af aftalen, at der skal ske en gennemskrivning af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., da loven er meget omfattende og kan være vanskelig at forstå og administrere. Formålet er, at reglerne fremstår mere enkle og gennemsigtige for borgerne og dermed et tryggere system.

AK-Samvirke er enige i, at det er vigtigt, at de ledige fortsat har incitament til at gå i beskæftigelse, og er samtidig enige i, at færre skal opbruge dagpengeretten.

Derfor er det også positivt, at timer fra beskæftigelse fremover sættes ind på en beskæftigelseskonto, og at timerne i forholdet 1:2 kan konverteres til en forlængelse af dagpengeretten i op til 1 år.

Herudover er det positivt, at forbrug af dagpengeret fremover sker i timer frem for i uger, og at der ikke beregnes en ny – og ofte lavere – sats ved beskæftigelse i kortvarige job på mindre end fuld tid eller på lavtlønsområdet, inde i et dagpengeforløb.

AK-Samvirke anfører, at mere end 70.000 personer indtil nu har opbrugt deres dagpengeret som følge af dagpengereformen fra 2010. Også fremover vil der hvert år være mange, der opbruger retten til dagpenge – dog ifølge dagpengekommissionen og lovforslaget ca. 2.000 færre årligt end efter gældende regler. Særligt på grund af den fleksible forlængelse af dagpengeretten og forbruget af dagpenge i timer frem for uger. Det fremgår imidlertid ikke af lovforslaget, hvor mange ledige der faktisk forventes at opbruge dagpengeretten fra 2017, hvor reglerne i det nye dagpengesystem træder i kraft.

AK-Samvirke er bekymrede for, at mange fortsat vil opbruge dagpengeretten i de kommende år. Præmisserne fra 2010-reformen er nemlig stadig de samme. Der er stadig ret til dagpenge i 2 år inden for 3 år, og der skal stadig 1.924 timers beskæftigelse til at gennoptjene en ny dagpengeret.

PROSA anfører, at det er deres opfattelse, at hverken dagpengekommissionens anbefalinger eller den politiske aftale løser de voldsomme problemer,

som dagpengereformen i 2010 skabte. Det bringer ikke flere i arbejde og løser slet ikke problemerne med de mange, som mister dagpengeretten.

Kommentar:

Dagpengekommisionen har skønnet, at der ved de gældende regler i gennemsnit vil være 9.000 personer, der årligt opbruger dagpengeretten. Det er tillige med betydelig usikkerhed skønnet, at de ændringer, som lovforslaget medfører, fuldt indfaset vil betyde en reduktion i antallet, der opbruger dagpengeretten på i gennemsnit 2.000 personer. Der er tale om beregninger på strukturelt niveau og ved fuld indfasning af gældende regler og lovforslaget. Lovforslaget vurderes i forhold til de gældende regler at fremme incitamenterne til beskæftigelse bl.a. ved indførelsen af karensdage og fleksibel genoptjening af en forlænget dagpengeret, som ligeledes øger trygheden for de ledige, der har svært ved at opnå varig beskæftigelse.

AK-Samvirke anerkender, at der ligger en vis forenkling i en større grad af harmonisering mellem forskellige regler, men må samtidig med beklagelse konstatere, at der med forenklingen kun følger stramninger ift. gældende regler.

AK-Samvirke anerkender også, at der ligger en vis forenkling i en mere digital og registerbaseret administration. Men det vil umiddelbart blive svært at omsætte forenklingen til administrative lettelser, bl.a. fordi man har valgt ikke at tilpasse alle regler til det nye system, har valgt ikke at tage forenklingsskridtet ved en registerbaseret administration fuldt ud og hertil har valgt at lægge en lang række nye vejlednings-, validerings-, kontrol- og indberetningsopgaver over på a-kasserne.

AK-Samvirke bemærker, at det bliver en stor opgave for a-kasserne at implementere det nye dagpengesystem, og at det vil være forbundet med store økonomiske omkostninger om ændringer i it-systemer og administration.

AK-Samvirke bemærker, at dette ikke er omtalt i aftalen om et tryggere dagpengesystem eller i lovforslaget.

AK-Samvirke undrer sig over, at lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser for a-kasserne ikke fremgår af lovforslaget. Der peges på, at de økonomiske omkostninger for a-kasserne til omstilling af it og administration, kontrol og revision, især i implementeringsfasen, vil være ganske store. Der henvises til, at Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering er

kommet frem til, at lovforslagets administrative omkostninger for erhvervslivet ligger under 4 mio. kr. Det ønskes oplyst, hvorfor Erhvervsstyrelsen ikke betragter a-kasserne som en del af erhvervslivet, og derfor har undladt at foretage en vurdering.

FSD bemærker, at foreningen fuldt ud støtter den øgede digitalisering af området. Foreningen forventer, at udviklingen med flere og mere specifikke oplysninger i indkomstregisteret også vil lette kommunernes administration i relation til administration af aktivloven. Foreningen bemærker videre, at det, som altid, må være en forudsætning, at digitaliseringen er på plads, når reglerne træder i kraft.

Kommentar:

A-kasserne vil med reformen få en større opgave med implementering af it-understøttelse og tilpasninger i administrationen.

Det bemærkes, at a-kasserne er private medlemsforeninger, som finansieres via medlemmernes indbetaling af administrationsbidrag og evt. bidrag fra en tilhørende faglig organisation. Som sådan betragtes a-kasserne i relation til almindelig lovgivningspraksis ikke som en del af erhvervslivet. A-kassernes administrative og økonomiske omkostninger som følge af en lovændring indgår derfor ikke i beskrivelse af et lovforslag. Dette er baggrunden for, at Erhvervsstyrelsen ikke har foretaget en vurdering af a-kassernes administrative og økonomiske omkostninger. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er bekendt med, at Erhvervsstyrelsen ved andre lejligheder omkring udstedelse af bekendtgørelse har betragtet a-kasserne som en del af erhvervslivet. Denne opfattelse er som sagt ikke lagt til grund ved vurderinger af lovforslag.

DJ bemærker, at det er et stort problem, at den store og voksende del af det danske arbejdsmarked, der arbejder såkaldt atypisk – forstået som al anden beskæftigelse end 37 timers overenskomstdækket fastansættelse – ikke er en del af dagpengeforliget, og at dette problem end ikke forsøges løst inden nærværende forslags implementering.

Det betyder også, at alle andre end skattemæssigt selvstændige blot per 1. januar 2017 presses ind i et dagpengesystem, der kun er tænkt til klassiske lønmodtagere.

DJ bemærker, at det foreslåede dagpengesystem på nogle punkter er dårligere til at håndtere atypiske end det nuværende. Og man står fortsat med det store og voksende problem, at honorar uden indbetaling af arbejdsmarkedsbidrag ikke tæller med som indkomst, selv om honoraret modregnes i dagpengene.

En voksende del af arbejdsstyrken får og vil fremover få B-indkomst optjent uden for tjenesteforhold både som følge af arbejdsmarkedets efterspørgsel på endnu mere fleksibel arbejdskraft og som følge af den omsiggribende deleøkonomi.

DJ bemærker, at der ikke i de økonomiske beregninger er regnet på, om det nye dagpengesystem vil koste endnu flere medlemmer/give endnu lavere forsikringsgrad hos de atypisk beskæftigede – en udvikling, vi allerede ser i dag.

Kommentar:

Det bemærkes, at de nuværende modregningsregler fastholdes. Lovforslaget ændrer således ikke på den nuværende retstilstand, hvorefter honorar kan modregnes i dagpengene, desuagtet at der ikke er tale om arbejdsmarkedspligtig indkomst.

Det fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at regeringen vil nedsætte en arbejdsgruppe, som skal se på dagpengesystemet for selvstændige erhvervsdrivende, herunder freelancere og honorarlønnede.

Regeringen har den 10. februar 2016 nedsat en arbejdsgruppe bestående af et embedsmandsudvalg samt en følgegruppe med deltagelse af arbejdsmarkedets parter. I følgegruppen udpeger LO, FTF og AC, DA, KL og Danske Regioner hvert et medlem.

Embedsmandsudvalget vil under arbejdet inddrage en række interessenter, som ikke deltager i følgegruppen, men som har indsigt og interesse i arbejdsgruppens arbejde. Det kan eksempelvis være a-kasser, faglige organisationer og brancheorganisationer.

Efter kommissoriet skal arbejdsgruppen afslutte sit arbejde og afrapportere til regeringen i 1. halvår af 2017. Afrapporteringen skal indeholde konkrete anbefalinger til et fremtidigt dagpengesystem for selvstændige, honorarlønnede og freelancere, som samlet set skal være provenuneutrale.

3. Konkrete bemærkninger til lovforslaget

3.1. Beskæftigelseskonto med fleksibel genoptjening

Lederne spørger, i hvilken form a-kassernes orientering om forlængelse af dagpengeperioden skal ske, og på hvilket tidspunkt der skal træffes en egentlig afgørelse, da det er uklart, om medlemmet alene ved indsendelse af dagpengekortet tilkendegiver at ville benytte forlængelsen, eller om det skal være et særligt afkrydsningsfelt på kortet.

Kommentar:

Det følger af bemærkningerne til lovforslaget, at resultatet af visningen af beskæftigelse på beskæftigelseskontoen, der til dels vil basere sig på ubehandlede oplysninger, ikke vil kunne sidestilles med en afgørelse, som er truffet af a-kassen. Et medlem kan anmode a-kassen om, at der på baggrund af oplysningerne på beskæftigelseskontoen bliver truffet afgørelse om pågældendes aktuelle ret til dagpenge.

I forbindelse med, at den ordinære dagpengeret er opbrugt, skal a-kassen opgøre medlemmets beskæftigelseskonto og træffe afgørelse om den samlede mulige forlængelse af dagpengeperioden. Det betyder, at a-kassen før udløbet af den ordinære dagpengeret skal orientere medlemmet om, hvor meget beskæftigelse som står på beskæftigelseskontoen, og som kan konverteres til en forlænget dagpengeperiode. Dagpengeperiodens længde er en grundlæggende rettighed i dagpengesystemet, og a-kassen skal derfor træffe en afgørelse om forlængelse af dagpengeperioden, således at medlemmet kan klage over afgørelsen.

A-kassens opgørelse af den samlede forlængelse er ikke ensbetydende med, at medlemmet har valgt at forlænge dagpengeretten med hele den periode, som pågældende har ret til. Det er valgfrit for medlemmet, om pågældende ønsker forlængelse eller ej. Medlemmet skal løbende give sit ønske om udbetaling af dagpenge, og dermed forlængelse, til kende på dagpengekortet. Det betyder, at medlemmet ved udfyldelsen af dagpengekortet tilkendegiver, at pågældende ønsker at gøre brug af den forlængede dagpengeret i den givne måned. Beskæftigelseskontoen nedskrives i forhold til det faktiske forbrug af dagpenge, som medlemmet har valgt ved at udfylde dagpengekortet. De ældste løntimer på beskæftigelseskontoen bruges først.

Hermed sikres, at beskæftigelseskontoen kun bliver nedskrevet med det faktiske forbrug, og at den resterende beskæftigelse på kontoen kan bruges til genoptjening af en ny dagpengeret. Dermed kan den beskæftigelse, der ikke

anvendes til at forlænge dagpengeperioden, indgå i genoptjeningen af en ny dagpengeperiode.

Det sikres tillige, at a-kasserne får mindst mulig meradministration i forbindelse med administrationen af den fleksible genoptjening. Det sikres også, at medlemmerne bliver informeret om den mulige forlængelse. Når medlemmets forlængede dagpengeperiode er udløbet, skal a-kassen på ny opgøre den samlede forlængelse af ydelses- og referenceperioden på baggrund af beskæftigelse i forlængelsesperioden.

ASE, Krifa og Frie Funktionærer bemærker, at da forlængelsen af dagpengeperioden i første halvår 2017 skal afrundes til nærmeste antal uger, betyder det, at et medlem, der har arbejdet mindre end 9,25 timer, ikke får ret til forlængelse.

Krifa foreslår, at forlængelsen enten rundes op, eller at reglen om forlængelse af dagpengeretten først træder i kraft i 2. halvår 2017, mens Frie Funktionærer anbefaler, at forlængelse af dagpengeretten opgøres i forhold til timer, afrundet til nærmeste hele dag.

Kommentar:

Det følger af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at den fleksible genoptjening og forlængelse af dagpengeperioden skal træde i kraft den 1. januar 2017.

Da det månedsbaserede dagpengesystem og beskæftigelseskontoen først foreslås at træde i kraft den 1. juli 2017, vil den fleksible genoptjening og forlængelse af dagpengeperioden frem til dette tidspunkt skulle opgøres på ugebasis og med udgangspunkt i løntimer indberettet til indkomstregisteret.

Der lægges i lovforslaget op til, at forlængelsen af dagpengeperioden skal opgøres efter samme principper i perioden fra 2. januar 2017 til og med 30. juni 2017, dvs. at hver løntime giver ret til at modtage dagpenge i 2 timer inden for en periode på 3 timer, dog højst 1 år inden for en periode på 1,5 år. Det foreslås dog, at forlængelsen afrundes til nærmeste antal hele uger. Opgørelse af forbrug af dagpenge vil derfor som efter gældende regler ske i uger.

Afrundingen til nærmeste antal hele uger betyder, at de medlemmer, som sammenlagt har arbejdet mindre end 9,25 timer i dagpengeperioden, ikke

kan forlænge dagpengeperioden med 18,5 timer. Derimod bliver de medlemmer, som har arbejdet mellem 9,25 til 18,5 timer i dagpengeperioden, stillet bedre, fordi der rundes op til én hel uge.

ASE spørger, om et medlem, som har timer på beskæftigelseskontoen, har en potentiel ret til forlængelse, der ligger og venter på medlemmet, og som medlemmet kan gøre brug af, hvis han beder om udbetaling af dagpenge, der kan bruges indenfor den forlængede dagpengerets referenceperiode? Eller mister medlemmet retten til forlængelse, hvis medlemmet ikke giver udtryk for, at han ønsker at gøre brug af forlængelsen på det først mulige dagpengekort?

Kommentar:

Det følger af bemærkningerne til lovforslaget, at a-kassens opgørelse af den samlede mulige forlængelse ikke er ensbetydende med, at medlemmet har valgt at forlænge dagpengeretten med hele den periode, som pågældende har ret til. Det er valgfrit for medlemmet, om pågældende ønsker forlængelse eller ej inden for den beregnede referenceperiode. Medlemmet skal løbende give sit ønske om udbetaling af dagpenge, og dermed forlængelse, til kende på dagpengekortet. Det betyder, at medlemmet ved udfyldelsen af dagpengekortet tilkendegiver, at pågældende ønsker at gøre brug af den forlængede dagpengeret i den givne måned. Beskæftigelseskontoen nedskrives i forhold til det faktiske forbrug af dagpenge, som medlemmet har valgt ved at udfylde dagpengekortet.

ASE bemærker, at der på side 214 og 219 står, at der er mulighed for forlængelse i op til 1 år indenfor 2 år. Vi antager, at der er tale om en slåfejl, jf. § 53, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 38.

Lederne bemærker samme slåfejl som ASE.

Kommentar:

Det følger af lovforslaget, at dagpengeperioden højst kan forlænges med 1 år inden for 1,5 år, jf. forslaget til § 55, stk. 2. Den anførte fejl er rettet i bemærkningerne til lovforslaget.

LO, FTF og Akademikerne bemærker, at det fremgår af lovforslaget, at medlemmerne løbende skal give til kende på dagpengekortet, om timerne på beskæftigelseskontoen i den givne måned skal bruges til forlængelse af dagpengeperioden.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at denne bestemmelse fjernes, fordi den ikke er hensigtsmæssig for medlemmerne. Det enkelte medlem har i stedet brug for overblik over beskæftigelseskontoens udvikling via digital information fra a-kasserne. Stillingtag til, hvad arbejdstimerne på beskæftigelseskontoen skal bruges til, bør først afgives, forinden dagpengeperioden er opbrugt.

PROSA har anført de samme bemærkninger som LO, FTF og Akademikerne, herunder det samme forslag.

Kommentar:

Det følger af bemærkningerne til lovforslaget, at a-kassen skal opgøre medlemmets beskæftigelseskonto og træffe afgørelse om den samlede mulige forlængelse af dagpengeperioden i forbindelse med, at den ordinære dagpengeret udløber.

Det betyder, at a-kassen før udløbet af den ordinære dagpengeret skal orientere medlemmet om, hvor meget beskæftigelse, som står på beskæftigelseskontoen, og som kan konverteres til en forlænget dagpengeperiode.

A-kassens opgørelse af den samlede forlængelse er ikke ensbetydende med, at medlemmet har valgt at forlænge dagpengeretten med hele den periode, som pågældende har ret til. Det er valgfrit for medlemmet, om pågældende ønsker forlængelse eller ej. Medlemmet skal løbende give sit ønske om udbetaling af dagpenge, og dermed forlængelse, til kende på dagpengekortet. Det betyder, at medlemmet ved udfyldelsen af dagpengekortet tilkendegiver, at pågældende ønsker at gøre brug af den forlængede dagpengeret i den givne måned.

På den måde tager medlemmet først stilling til, om pågældende ønsker at bruge arbejdstimerne til forlængelse, når pågældende rent faktisk får udbetalt dagpengene i den forlængede dagpengeperiode. Der er således ikke tale om, at medlemmet i forbindelse med udførelsen af arbejdet i løbet af dagpengeperioden skal tage stilling til, om arbejdstimerne skal bruges til forlængelse eller genoptjening.

LO, FTF og Akademikerne peger på, at der i lovforslaget mangler en opfølgning på dagpengekommissionens klare anbefaling om løbende digital information til medlemmerne om udvikling i såvel forbrug af dagpenge som

optjening af timer på beskæftigelseskontoen. Det skal fremgå klart af loven, at medlemmerne kan få digital adgang til aktuelle poster og saldo på beskæftigelseskontoen, jf. side 31 i dagpengekommissionens anbefalinger.

Informationen er vigtig for medlemmerne i forhold til:

- genoptjening/forlængelse af dagpengeperiode
- mulighed for at arbejde sig ud af karens hver 4. måned
- genoptjening/forlængelse af supplerende dagpenge

PROSA har anført de samme bemærkninger som LO, FTF og Akademikerne.

Kommentar:

Det fremgår af bemærkningerne i lovforslagets afsnit om fælles definitioner og metode for opgørelse af tællere m.v. og i bemærkningerne til § 100 a, stk. 3, at det foreslås, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilke oplysninger der skal vises om forbrug af dagpengeret, optjening af timer m.v. i arbejdsløshedskassernes selvbetjeningsløsninger og på Jobnet, om vilkår herfor og om anvendelse af ensartede definitioner, fælles standarder og it-servicer. A-kasserne vil, ud over de oplysningstyper der fastsættes regler om, kunne vise andre relevante oplysninger i a-kassernes selvbetjeningsløsninger i det omfang, den enkelte a-kasse ønsker det. En sådan visning af yderligere oplysninger forudsætter ikke, at der fastsættes regler herom.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder, jf. bemærkninger til § 100 a, stk. 3, et design for visning på Jobnet af nødvendige informationer i de forskellige tællere. Det vil jf. bemærkningerne være frivilligt, om arbejdsløshedskasserne anvender STARs design, eller om arbejdsløshedskassen selv eller i fællesskab med andre arbejdsløshedskasser udvikler et design, der dog skal være i overensstemmelse med det design, der er udviklet af STAR.

Det er hensigten, at STAR sammen med arbejdsløshedskasserne udvikler minimumskrav til visningen af oplysningstyper i arbejdsløshedskassernes selvbetjeningsløsninger og på Jobnet således, at der for medlemmerne er genkendelighed på tværs af de medlemsvendte selvbetjeningsløsninger.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringerne til § 88, stk. 5, og til § 100 a, stk. 3.

AK-Samvirke henviser til, at det er vigtigt, at medlemmerne vejledes om mulighederne for genoptjening og forlængelse, herunder om konsekvenserne ift. en eventuel genoptjening ved brug af forlængelsesretten, men at a-kasserne ikke skal vejlede om, hvad der er bedst for medlemmet i en eventuel valgsituation.

Kommentar:

Det følger af bemærkningerne til lovforslaget, at a-kassen skal opgøre medlemmets beskæftigelseskonto og træffe afgørelse om den samlede mulige forlængelse af dagpengeperioden i forbindelse med, at den ordinære dagpengeret udløber.

Det betyder, at a-kassen før udløbet af den ordinære dagpengeret skal orientere medlemmet om, hvor meget beskæftigelse, som står på beskæftigelseskontoen, og som kan konverteres til en forlænget dagpengeperiode. Der er dog ikke lagt op til, at a-kassen skal vejlede om, hvad der er bedst for medlemmet i en eventuel valgsituation.

Det følger af dagpengekommissionens rapport, at hensigten med anbefalingen er, at den ledige selv kan bestemme, hvilket regnskab beskæftigelsen skal indgå i. Det kan bruges til forlængelse eller det kan indgå i genoptjeningen af en ny periode med ret til dagpenge.

Det følger af forslaget til § 53, stk. 6, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24, at genoptjening af retten til dagpenge i indkomst først sker, når dagpengeretten er udløbet, og når der ikke er registrerede timer på beskæftigelseskontoen – enten fordi timerne er blevet brugt til forlængelse af dagpengeretten eller fordi timerne er forældede. Der lægges dermed ikke op til, at medlemmet selv kan vælge mellem at genoptjene i indkomst eller timer.

AK-Samvirke peger på, at det er helt centralt, at der bliver tale om et reelt valg for medlemmet. Der er derfor behov for, at man i lov om aktiv socialpolitik eksplicit fastsætter regler om, at det ikke er et krav, at timer på en beskæftigelseskonto skal bruges til en forlængelse af dagpengeretten, inden medlemmet kan opnå ret til kontanthjælp. Af samme grund mener AK-Samvirke principielt heller ikke, at timer på beskæftigelseskontoen skal bruges, inden medlemmet kan overgå til seniorjob eller kontantydelse.

PROSA anfører det samme synspunkt.

Ældre Sagen finder det overordnet positivt, at der indføres en mere fleksibel genoptjening af dagpengeretten, hvor også kortere beskæftigelsesperioder kan forlænge retten til dagpenge, men at det forekommer uhensigtsmæssigt både for seniorerne og for arbejdsmarkedet, at det nye optjeningsystem udskyder tidspunktet for muligheden for at blive ansat i et seniorjob, fordi timer på beskæftigelseskontoen skal opbruges, før retten til seniorjob indtræder.

Kommentar:

Kontanthjælp er det underste økonomiske sikkerhedsnet og ydes kun, hvis man ikke har andre muligheder for forsørgelse. Det vil derfor være i strid med kontanthjælpens funktion som subsidiær til andre private og offentlige forsørgelsesmuligheder at give et medlem mulighed for at fravælge at benytte retten til dagpenge og vælge kontanthjælp i stedet for. Det kan bemærkes, at ledige i det omfang, de opfylder betingelserne, vil kunne modtage supplerende kontanthjælp, såfremt arbejdsløshedsdagpengene gennemsnitlig pr. måned er lavere end den kontanthjælpssats, de ville kunne få, såfremt de ikke var berettiget til dagpenge.

Målsætningen med dagpengesystemet er, at ledige så vidt muligt skal i ordiner beskæftigelse, inden retten til dagpenge ophører, og ledige har ikke ret til et seniorjob, før retten til dagpenge er ophørt. Som konsekvens heraf følger det af lovforslaget, at en eventuel mulighed for forlængelse af dagpengeretten også skal være udnyttet, før ret til et seniorjob indtræder.

Det bemærkes, at når det er en betingelse for ret til et seniorjob, at en eventuel mulighed for forlængelse af dagpengeperioden skal være udløbet, betyder det, at der vil være nogle personer, der opnår ret til seniorjob, som ellers ikke ville have ret til seniorjob på grund af udløb af dagpengeperioden. Det skyldes, at det først er efter udløbet af forlængelsen af dagpengeperioden, at betingelserne for ret til seniorjob skal være opfyldt.

FSD har noteret sig, at genoptjeningskravet ikke er foreslået nedsat, og bemærker, at et kortere genoptjeningskrav kan være et incitament til at tage arbejde.

Kommentar:

Det er intentionen med Aftale om et tryggere dagpengesystem, at personer, som ikke har genoptjent retten til en ny periode med dagpenge, når den to-

årige dagpengeperiode er opbrugt, får mulighed for at konvertere beskæftigelsestimer til forlænget dagpengeret. Hensigten er således, at også færre arbejdstimer end 1.924 kan bruges til den fleksible genoptjening af dagpengeretten, hvilket giver et incitament til at tage arbejde.

3.1.1. Ferie med feriegodtgørelse

LO, FTF og Akademikerne er forundret over, at afholdelse af ferie med feriegodtgørelse ikke tæller med som beskæftigelse til beregning af forlængelse af dagpengeperioden, forlængelse af de supplerende dagpenge eller 4-månedersperioden forud for karenstage. Det var lønmodtagerens forståelse i dagpengekommissionen, at arbejdsbegrebet ikke skulle ændres. Konsekvensen er, at et forhold som ferie behandles vidt forskelligt, hvilket ikke gør reglerne nemmere at gennemskue for medlemmerne, og som derved også vil få sværere ved at se incitamenterne i de nye regler, hvilket ellers var en del af formålet.

LO, FTF og Akademikerne foreslår på den baggrund, at ferie også tæller med i forlængelsen af dagpengeperioden, forlængelsen af supplerende dagpenge og forlængelse af 4-månedersperioden forud for karenstage, og at den eventuelle finansiering hertil findes uden for dagpengeaftalen, samt at ferie med feriegodtgørelse registreres på beskæftigelseskontoen.

PROSA anfører de samme bemærkninger, som LO, FTF og Akademikerne, herunder det samme forslag. PROSA bemærker derudover, at samme problematik gør sig gældende, hvad angår timelønnede i relation til søgneheligdage og overenskomstsmæssige fridage.

AK-Samvirke har i forhold til reglerne om ferie peget på, at der lægges op til en udmøntning, som ift. nogle ferie-udbetalings-situationer vil føre til, at det bliver sværere at optjene eller genoptjene retten til dagpenge. Der opfordres til, at det sikres, at reglerne bliver ens for alle, og at optjening hhv. genoptjening på baggrund af ferie ikke bliver sværere for nogle i det nye dagpengesystem.

Frie Funktionærer mener, det må være en fejlslutning, når det foreslås, at afholdt ferie med feriegodtgørelse, som kan medregnes ved den timebaserede genoptjening af retten til dagpenge, ikke kan tælle med på beskæftigelseskontoen til forlængelse af dagpengeperioden og til genoptjening af op til 12 ekstra uger med supplerende dagpenge. Frie Funktionærer anbefaler, at afholdt ferie med feriegodtgørelse fortsat sidestilles med løntimer, som tæl-

ler med på både beskæftigelseskontoen til forlængelse af dagpengeperioden og til optjening af op til 12 uger med supplerende dagpenge.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at "Opnås beskæftigelse i løbet af dagpengeperioden, kan det forlænge retten til dagpenge, når den ordinære toårige dagpengeperiode er opbrugt." Formålet med den fleksible genoptjening af dagpengeperioden er, at beskæftigelse i løbet af dagpengeperioden skal kunne forlænge retten til dagpenge. Det vurderes derudover, at det har været dagpengekommissionens intention, at man skal kunne arbejde sig til en forlængelse, og at dagpengeperioden ikke skal kunne forlænges ved at holde ferie.

På den baggrund er der i de bagvedliggende beregninger, der er udarbejdet i forbindelse med dagpengekommissionens arbejde, ikke taget højde for, at afholdelse af ferie med feriegodtgørelse skal berettige til en fleksibel forlængelse af dagpengeperioden.

For at sikre, at det kun er beskæftigelse i løbet af dagpengeperioden, som kan medregnes til den fleksible genoptjening af ret til dagpenge, lægges der derfor i lovforslaget op til, at ferie med feriegodtgørelse ikke kan medregnes til den fleksible genoptjening af dagpengeretten. Dermed vil dagpengemodtagere ikke kunne forlænge dagpengeretten ved at holde ferie, men alene ved at arbejde.

Det følger af bemærkningerne til lovforslaget, at afholdt ferie med feriegodtgørelse dermed ikke skal registreres på beskæftigelseskontoen.

Da forslagene om den fleksible genoptjening af op til 12 uger med supplerende dagpenge og karens ved høj ledighed lægger sig op ad de foreslåede regler om fleksibel genoptjening af dagpengeretten, herunder beskæftigelseskontoen, kan ferie med feriegodtgørelse heller ikke medregnes i den forbindelse.

Det bemærkes, at feriegodtgørelse kan medregnes til opfyldelse af det indkomstbaserede beskæftigelseskrav til optjening af ret til dagpenge. Det fremgår af lovforslaget, at feriegodtgørelse vil medregnes på beskatningstidspunktet, hvilket i praksis vil sige på månedsbasis ved indbetaling fra arbejdsgiver til Feriekonto. Det er en konsekvens af, at retten til dagpenge optjenes på baggrund af al A- og B-indkomst.

Det bemærkes, at afholdt ferie med feriegodtgørelse som i dag kan medregnes til opfyldelse af det timebaserede beskæftigelseskrav til genoptjening af ret til dagpenge.

Det bemærkes, at lønmodtagere, der fratræder et ansættelsesforhold, indplaceres i dagpengesystemet og holder ferie, modtager feriegodtgørelse fra Feriekonto, uanset om de forudgående havde ret til løn under ferie eller ej. Det betyder, at både personer, der har ret til løn under ferie i et ansættelsesforhold og personer, der har ret til betalt ferie via en feriekortsordning ved fratræden stilles på samme måde for så vidt angår afregning af ferieretigheder.

Vedrørende betaling for sønehelligdage og overenskomstmæssige fridage, der ofte indgår i fritvalgsordninger, kan de tælle med til beskæftigelseskontoen i det omfang, de er indberettet til indkomstregisteret som løntimer.

3.2 Optjening af dagpengeret i indkomst

Lederne bemærker, at a-kasserne foretager en digital validering af indberettet indkomst sammenholdt med løntimer, og at hvis den gennemsnitlige løn er mindre end den årlige fastsatte sats til opfyldelse af indkomstkrauet, skal a-kassen foretage en manuel vurdering af, om arbejdet er udført på almindelige løn- og ansættelsesvilkår. Lederne spørger, om der hermed er gjort op med de situationer, hvor der skal ske en egentlig sagsbehandling, fx hvis der er indberettet få timer, men den indberettede løn er højere end den årligt fastsatte sats til opfyldelse af indkomstkrauet, eller der ikke er indberettet timer, men lav løn. Fx sælgere, der arbejder på fuld tid til ren provision, der faktisk er meget lav.

Lederne bemærker videre, at indtægter fra ombud og offentlige hverv mv. hvoraf der betales arbejdsmarkedsbidrag, medregnes i indtægten. Lederne spørger, hvordan det stemmer overens med kravet om almindelige løn- og ansættelsesvilkår.

Lederne spørger også, om valideringen skal ske på baggrund af indtægt, eller om der også skal ses på antallet af timer.

Kommentar:

Det følger af bemærkningerne til lovforslaget, at det kun er indkomst fra beskæftigelse, som er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller

i øvrigt er udført på almindelige løn- og ansættelsesvilkår, som kan medregnes til opfyldelsen af indkomstkrauet. Det svarer til gældende regler om opfyldelse af beskæftigelseskravet på baggrund af løntimer. Der er således ikke lagt op til en ændring af gældende regler om, at det alene er arbejde, udført på almindelige løn- og ansættelsesvilkår, som kan danne grundlag for ret til dagpenge.

Det fremgår videre af bemærkningerne, at a-kasserne digitalt skal udskille lønindtægt, der ikke er optjent ved arbejde udført på almindelige løn- og ansættelsesvilkår. Hvis den gennemsnitlige løn er mindre end den årlige fastsatte sats til opfyldelse af indkomstkrauet, skal a-kassen foretage en manuel vurdering af, om arbejdet er udført på almindelige løn- og ansættelsesvilkår.

På baggrund af høringssvaret er det præciseret i lovbemærkningerne, at a-kasserne skal foretage en digital validering af indberettet indkomst ved at sammenholde lønnen med antallet af løntimer, og hvis den gennemsnitlige løn er mindre end indkomstkrauet, skal der altid ske en manuel vurdering af arbejdet. Da der er tale om en minimumsgrænse, kan der være arbejde med en højere løn end grænsen, som ikke er udført på almindelige løn- og ansættelsesvilkår. Arbejdsløshedskassen kan derfor fastsætte en højere grænse for, hvornår der skal foretages en manuel vurdering.

Det bemærkes, at det fremgår af forslaget til § 53, stk. 3, at det kun er i tilfælde af, at indkomsten er opnået ved lønarbejde, at der stilles krav om, at indkomst skal være udbetalt i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster, eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår. I forhold til øvrig A- og B-indkomst, hvoraf der er betalt AM-bidrag, fx indtægter fra ombud og offentlige hverv mv., stilles der ikke tilsvarende krav.

ASE spørger, hvordan selvstændig virksomhed tæller med til beskæftigelseskravet, når et indkomstkrauet skal opgøres både på baggrund af selvstændig virksomhed og lønarbejde.

Kommentar:

Det følger af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at retten til dagpenge skal optjenes på baggrund af indkomst svarende til 212.400 kr. (2014-niveau) inden for de seneste tre år. Al A- og B-indkomst fra ustøttet beskæftigelse, hvoraf der er betalt AM-bidrag, kan medregnes. Som følge heraf

fremgår det af forslaget til § 53, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at retten til dagpenge er betinget af, at et fuldtidsforsikret medlem som lønmodtager inden for de seneste 3 år har fået indberettet mindst 218.616 kr. (2016) i henhold til lov om et indkomstregister.

Indkomst fra selvstændig virksomhed kan dermed ikke medregnes til indkomstkrauet. Det gælder også i de situationer, hvor den selvstændige via et selskab udbetaler løn (A-indkomst) til sig selv.

Det betyder, at en selvstændig erhvervsdrivende – ligesom i dag – skal have drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i mindst 52 uger inden for de seneste 3 år.

Det bemærkes, at regeringen – i overensstemmelse med Aftale om et trykge-dagpengesystem – har nedsat en arbejdsgruppe om selvstændige, som skal analysere de særlige udfordringer, der i dag er for selvstændige i dag-pengesystemet. Regeringen ønsker, at de bærende principper i det nye dag-pengesystem for lønmodtagere i videst muligt omfang også kommer til at gælde for selvstændige.

ASE bemærker, at det af side 45 fremgår, at udenlandsk arbejde skal om-regnes med den gældende valutakurs. Det bør præciseres, om det er gælden-de valutakurs på ansøgningstidspunktet, der skal lægges til grund for om-regningen.

Kommentar:

Det fremgår af gældende praksis, som er beskrevet i vejledningen til § 11 i bekendtgørelse om beskæftigelseskrav for lønmodtagere og dagpengeperio-de, at det er omregningskursen for den sidste dag i det beskæftigelsesfor-hold, som indgår i opgørelsen, der skal anvendes.

Det er derfor præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at det er dette tidspunkt, der skal anvendes.

ASE spørger, om indtægten skal tælles med i den måned, den er udbetalt i, eller om indtægten skal fordeles i forhold til kalenderdage i perioden, ved skæve lønperioder, 14-dages- og ugelønnede.

Kommentar:

Det følger af forslaget til § 53, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at medlemmet inden for de seneste tre år skal have fået indberettet indkomsten i indkomstregisteret. Det betyder, at det er indberetningstidspunktet, som er afgørende for, i hvilken måned indkomsten skal medregnes.

Der vil blive fastsat nærmere regler om, at indberettet indkomst, der ligger delvis i en medlemsperiode, kan medregnes til opfyldelse af indkomstkra­vet i forhold til medlemsperiodens længde inden for indberetningsperioden. Der vil også fastsættes regler om, at indkomst, der ligger i den indberetningsperiode, i hvilken ledigheden indtræder, kan medregnes, hvis indkomsten har betydning for opfyldelsen af indkomstkra­vet.

ASE noterer sig, at der i § 53, stk. 2, nr. 1, står, at et medlem skal have indberettet 218.616,- kr., dog højst 18.217,- kr. pr. måned. Da $18.217 * 12 = 218.604,-$ antages at der er tale om en regnefejl.

Kommentar:

Indkomstloftet for fuldtidsforsikrede er 18.218 kr. (2016-niveau), og der er tale om en slåfejl, at det står 18.217 kr. i lovforslaget. Dette er rettet i lovforslaget.

LO, FTF og Akademikerne bemærker, at det fremgår af lovforslaget, at feriereglerne bevirker en utilsigtet stramning i forhold til opgørelsen af beskæftigelseskravet for personer uden løn under ferie. Hvis en lønmodtager ikke har ret til ferie med løn, men får sat 12,5 pct. af sin løn af til sin ferie­konto hver måned, kan månedsloftet på 17.700 kr. (2014) betyde, at løn af­sat til ferie ikke har nogen effekt, da lønmodtageren allerede er over må­nedsloftet. Efter at have arbejdet i 11 måneder afholder lønmodtageren så ferie i en måned (uden løn, men med feriegodtgørelse), som imidlertid ikke tæller med (da det kun tæller med ved indbetaling). Lønmodtageren mangler fortsat en måneds beskæftigelse, hvor vedkommende med gældende regler ville have optjent dagpengeret på dette tidspunkt. Hermed vil der de facto også ske en forskelsbehandling mellem funktionærer og timeansatte.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at ferieoptjening ikke tæller med i forhold til det månedlige loft.

PROSA har anført de samme bemærkninger. PROSA bemærker herudover, at lønmodtagere, som ikke har ferie med løn, ikke kan optjene dagpengeret på et år, men at det i stedet vil tage mindst 13 måneder. PROSA foreslår, at

feriepenge udbetalt til ferieafholdelse, samt udbetalinger til søgnehelligdage og overenskomstmæssige fridage i den periode, der er grundlag for optjening af dagpengetilrettet, kan medregnes.

Kommentar:

Det følger af Aftale om et trygget dagpengesystem, at "Al A- og B-indkomst fra udstøttet beskæftigelse, hvor der er betalt arbejdsmarkedsbidrag, indgår i opgørelsen". Indkomst, der indgår i opgørelsen, medregnes på beskatningstidspunktet i det indkomstbaserede dagpengesystem. Da arbejdsgivers indbetaling af feriegodtgørelse til Feriekonto beskattes på månedsbasis, vil feriegodtgørelse følgelig indgå i den indkomstbaserede optjening på månedsbasis. Det er en konsekvens af overgangen til et digitaliseret, indkomstbaseret system

Det bemærkes derudover, at da feriegodtgørelse hverken er A- eller B-indkomst, der indberettes til indkomstregisteret, kan feriegodtgørelse ikke medregnes til opfyldelse af det indkomstbaserede beskæftigelseskrav på udbetalingstidspunktet eller på tidspunktet for afholdelse af ferien.

Det følger endvidere af Aftale om et trygget dagpengesystem, at der højst kan medregnes 17.700 kr. pr. måned (2014-niveau), svarende til 18.218 kr. i 2016. Det følger af bemærkningerne i lovforslaget, at beløbet er før skat og arbejdsmarkedsbidrag. Der er således tale om bruttobeløb. Der er ikke lagt op til, at der skal ses bort fra visse indkomster i forhold til det månedlige loft.

Hensigten med aftalen er, at dagpengesystemet i højere skal grad digitaliseres og automatiseres ved at bruge indkomst i indkomstregisteret. Ved at undtage visse indkomster fra indkomstloftet kompliceres reglerne yderligere, og gør det sværere at digitalisere reglerne.

I forhold til den timebaserede genoptjening af retten til dagpenge vil afholdt ferie med feriegodtgørelse – ligesom i dag – medregnes på det tidspunkt, ferien holdes.

I forhold til bemærkningerne om, at reglerne om medregning af ferie til opfyldelse af det indkomstbaserede beskæftigelseskrav vil medføre en forskelsbehandling mellem funktionærer med ret til løn under ferie og timeansatte uden ret til løn under ferie, skal det bemærkes, at ansættelsesforholdet i praksis ofte ikke vil have betydning. Det skyldes, at ferie optjenes fra januar

til januar (optjeningsåret) og skal afholdes i perioden fra maj til maj (ferieåret). Der optjenes 2,08 feriedag pr. måned med beskæftigelse.

Et timelønnet medlem uden ret til løn under ferie, der skal opfylde et indkomstbaseret beskæftigelseskrav, og som i et kalenderår har 11 måneders arbejde og holder 1 måneds ferie, har nødvendigvis arbejdet i mindst 10 måneder året før for at have optjent ret til 1 måneds ferie med feriegodtgørelse. Det indkomstbaserede beskæftigelseskrav opfyldes med en lønindkomst på i alt 212.400 kr. (2014-niveau) inden for de forudgående tre år, og det pågældende medlem vil dermed overopfylde det indkomstbaserede beskæftigelseskrav, da vedkommende i eksemplet vil have haft 21 måneders lønarbejde.

Det betyder således, at medlemmer, som holder 1 måneds ferie, som hovedregel vil have opfyldt beskæftigelseskravet på tidspunktet for afholdelse af ferie, uanset om pågældende har ret til løn under ferie eller ej.

For så vidt angår søgnehellighedsbetaling og/eller andre elementer i fritvalgs-ordninger er beskatningstidspunktet afgørende for, hvornår indtægten/timerne kan medregnes.

LO, FTF og Akademikerne bemærker, at det fremgår af lovforslaget, at indkomstkravet opgøres på grundlag af A- og B-indkomst, der registreres i eIndkomst.

Imidlertid er det en kendsgerning, at ikke al relevant indkomst indberettes af arbejdsgiverne til eIndkomstregisteret. Det gælder f.eks. B-indkomst. Af bemærkningerne 2.2.1.2 fremgår det også i punkt 2) ”beskæftigelse, som ikke anses for selvstændig virksomhed, og for hvilken, der ikke er indberettet oplysninger om indtægt og løntimer til indkomstregistret”, kan medregnes til opgørelse til beskæftigelseskravet.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at bemærkningen til loven indskrives i § 53 stk. 3: ”Beskæftigelse, der ikke anses for selvstændig virksomhed, og for hvilken, der skal indberettes oplysninger, men ikke er indberettet oplysninger om indtægt og løntimer til indkomstregistret, kan medregnes til opgørelse til beskæftigelseskravet.”

PROSA har anført de samme bemærkninger som LO, FTF og Akademikerne, herunder det samme forslag.

Kommentar:

Efter gældende regler kan beskæftigelse, som ikke kan anses for selvstændig virksomhed, og for hvilken der ikke er indberettet oplysninger om indtægt og løntimer til indkomstregistret, medregnes til opgørelsen af beskæftigelseskravet.

Det følger af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at aftalepartierne er enige om en række ændringer i dagpengesystemet, som anbefalet af Dagpengekommissionen, herunder reduktionen af antallet af muligheder for optjening af ret til dagpenge på baggrund af andet end løntimer.

Det sker med henblik på at sikre videst mulig digitalisering.

Det følger af Dagpengekommissionens anbefalinger, at de forhold, som efter gældende regler kan medregnes til beskæftigelseskravet, men som ikke kan digitaliseres, afskaffes. Dog med undtagelse af udenlandsk indkomst.

Forslaget betyder, at det fremover vil være følgende forhold, som kan medregnes til opfyldelsen af indkomst- og beskæftigelseskravet;

- Feriegodtgørelse.*
- Udbetaling fra Lønmodtagernes Garantifond.*
- Rådighedsløn til afskedigede tjenestemænd og rådighedsløn i forbindelse med fratrædelsesordninger på det private arbejdsmarked, der kan sidestilles med rådighedsløn for tjenestemænd.*
- Forskning ved højere læreanstalter, hvis der er ydet midler, der svarer til overenskomstmæssig løn.*
- Udenlandsk indkomst.*

Forslaget betyder også, at muligheden for at medregne beskæftigelse, som ikke kan anses for selvstændig virksomhed, og for hvilken der ikke er indberettet oplysninger om indtægt og løntimer til indkomstregistret, afskaffes.

Formålet er, at forenkle reglerne yderligere og skabe grundlag for, at arkassernes administration kan digitaliseres i videst muligt omfang.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. Det bemærkes, at henvisningen til lovforslagets bemærkninger, pkt. 2.2.1.2., er beskrivelse af gældende ret.

LO, FTF og Akademikerne bemærker, at det fremgår af lovforslaget, at indkomstkra­vet er gældende for det år, man melder sig ledig (selvom noget af indkomsten er optjent før). Opgøres indkomstkra­vet på denne vis, vil indkomstlofterne for de tidligere år altid ligge lavere end det aktuelle år med ledigmelding, og optjeningsvilkåret forringes.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at tidligere års indkomstlofter inden for den treårige optjeningsperiode også er gældende for optjening af ret til dagpenge.

PROSA har anført de samme bemærkninger som LO, FTF og Akademikerne, herunder det samme forslag, og bemærker derudover, at det betyder, at hvis man arbejder for mindstelønnen, vil man ikke kunne optjene dagpenge­ret på 1 år. Hvis man i tilgift ikke har ferie med løn, og ikke har fuld tid, kan det være meget længe at optjene dagpenge­ret. Det forekommer urimeligt over for denne gruppe.

Kommentar:

Det følger af bemærkningerne til lovforslaget, at det til enhver tid gældende indkomstkra­v og indkomstloft finder anvendelse, selv om hele eller en del af indkomsten er optjent i et tidligere år. Det tidspunkt, hvor medlemmet indplaceres i dagpengeperioden, altså hvor medlemmet har ret til og får udbe­ta­lt dagpenge, er afgørende for, hvilket års indkomstkra­v og -loft som finder anvendelse.

Det betyder, at indkomstloftet på indplaceringstidspunktet også vil gælde for indkomst, der er optjent i de forudgående år, og der sikres en sammen­hæng med indkomstkra­vet, således at indkomstkra­vet kan optjenes i løbet af 12 måneder.

Hvis tidligere års indkomstlofter skal gælde for optjeningen af retten til dagpenge, betyder det, at det vil tage mere end 12 måneder for en person at optjene ret til dagpenge.

Hvis man tjener 18.218 kr. pr. måned i 2016 (indkomstloftet i 2016), og her­efter melder sig ledig i 2017, skal man opfylde indkomstkra­vet for 2017. Selv om man på dette tidspunkt også skal bruge indkomstloftet for 2017, vil det tage længere tid end 12 måneder at optjene retten til dagpenge, hvis man ikke har tjent mere end 18.218 kr. pr. måned, som svarer til indkomst-

loftet i det pågældende år. Til gengæld vil det højere indkomstloft komme de medlemmer til gode, som har tjent mere end 18.218 kr. pr. måned i 2016.

DJ mener, at det er uforståeligt, at man ikke har indtænkt den voksende gruppe på arbejdsmarkedet, hvis indkomst ikke falder i faste månedlige rater af samme størrelse i forbindelse med fastsættelsen af indkomstloftet.

DJ foreslår, at der laves en undtagelsesbestemmelse, så personer med variabel indkomst kan opgøres over fx gennemsnittet af en længere periode ved, at indkomsten divideres med antallet af måneder, og at loftet udgøres af månedsloftet gange antallet af måneder.

Kommentar:

Det følger af aftale om et tryggere dagpengesystem, at der højst kan medregnes 17.700 kr. pr. måned (2014-niveau). Hensigten er, at ingen skal kunne optjene dagpengeret på mindre end 12 måneder, uanset indkomstniveau.

Der er ikke i lovforslaget lagt op til, at der skal fastsættes en særregel, der undtager personer med variabel indkomst fra indkomstloftet. Det vurderes at være i strid med intentionerne i aftalen og i dagpengekommisionens rapport.

LO, FTF og Akademikerne tilslutter sig den ny model for indkomstbaseret optjening af dagpengeret. Dog opfordres regeringen og forligspartierne til at være opmærksom på, at medlemmer, der i optjeningsperioden alene har modtaget løn for uddannelsesforløb under 18 måneder til en løn under 10.000 kr. pr. måned, og som forud herfor har modtaget f.eks. kontanthjælp, stilles væsentlig ringere med den ny ordning.

Kommentar:

Det følger af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at retten til dagpenge fremover skal optjenes på baggrund af indkomst svarende til 212.400 kr. (2014-niveau) inden for de seneste 3 år. Der vil højst kunne medregnes 17.700 kr. pr. måned (2014-niveau).

Det er en konsekvens heraf, at medlemmer, som har tjent mindre end 17.700 kr. pr. måned, vil være længere tid end 12 måneder om at optjene retten til dagpenge.

PROSA bemærker, at en række beløb ikke længere indgår til optjening af dagpengeret. Det gælder:

- Tabt arbejdsfortjeneste til forældre, der passer et handicappet barn, samt indkomst i forbindelse med pasning af nærtstående døende familiemedlem
- SVU (Statens Voksen Uddannelsesstøtte)
- Værnepligtiges arbejde regnes ikke efter forslaget fuldt ud med i optjeningen af dagpengeretten

PROSA foreslår, at disse indkomster fortsat indgår (fuldt ud) i beregningsgrundlaget.

PROSA bemærker, at medlemmer, der i optjeningsperioden har deltaget i en uddannelse på under 18 måneder og til en løn under 10.000 kr. pr. måned, og som forud ikke har haft lønindkomst, stilles væsentlig ringere med den ny ordning.

Kommentar:

Der henvises til ovenstående kommentar til LO, FTF og Akademikerne vedrørende samme problemstilling.

Det følger af lovforslaget, at udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 eller plejevederlag efter § 120 i lov om social service ikke indgår ved opgørelsen af indkomstkrauet. Det svarer til gældende regler, hvor timer med udbetalt tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag ikke kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet. Årsagen til, at det eksplicit fremgår af lovforslaget, er, at udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 eller plejevederlag efter § 120 i lov om social service, er A-indkomst, hvoraf der betales arbejdsmarkedsbidrag, hvorfor disse ydelser ellers ville kunne medregnes til indkomstkrauet.

Det bemærkes, at optjeningsperioden fortsat kan forlænges som følge af perioder med støtte efter lov om social service til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

Det bemærkes, at uddannelse i et beskæftigelsesforhold kan medregnes til beskæftigelseskravet, hvis den uddannelsessøgende under hele uddannelsesforløbet er ansat af en arbejdsgiver og får udbetalt overenskomstmæssig løn. Perioder, hvor der er udbetalt voksenuddannelsesstøtte (SVU), kan ikke

efter gældende regler medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet og vil heller ikke fremadrettet kunne medregnes.

Det følger af lovforslaget, at der ved opgørelsen af indkomstkra­vet også kan medregnes perioder, hvori medlemmet har været indkaldt til aftjening af værnepligt, været ansat på værnepligtslignende vilkår eller forrettet frivillig tjeneste ifølge kontrakt med forsvaret. Det gælder, selv om kravet om, at der skal være indberettet løntimer i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, ikke er opfyldt. Disse perioder kan efter gældende regler medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet.

Indkomstkra­vet betyder, at perioder, hvori et medlem har været indkaldt til aftjening af værnepligt, i mindre grad end efter gældende regler kan bidrage til optjening af ret til dagpenge. Det skyldes, at den del af værnepligtiges indkomst, som kan medregnes til opfyldelse af indkomstkra­vet, udgør knap 7.500 kr. pr. måned (2016-niveau). Ved genoptjening af retten til dagpenge på baggrund af løntimer vil der ikke være forskel i forhold til gældende regler.

3.2.1. Ukontrollabelt arbejde

Lederne peger på, at efter lovforslaget til § 52 skal a-kasserne ikke længere foretage en vurdering af oplysningerne i indkomstregisteret om beskæftigelsesforholdet er en sådan karakter, at lønnen ikke ydes for et bestemt antal løntimer. I stedet skal oplysningerne om løntimer/ikke-løntimer i indkomstregisteret lægges til grund. Det bør præciseres, hvis det er meningen, samt præciseres, hvis a-kasserne skal behandle nogle af disse oplysninger manuelt.

ASE noterer sig, at der ifølge bemærkningerne kun er tale om ukontrollabel arbejdstid, hvis der ikke er indberettet løntimer til indkomstregistret. Omvendt betyder det, at a-kassen skal lægge de arbejdstimer til grund, som er indberettet. Betyder det, at a-kasserne aldrig må omregne indtægten, selvom arbejdsgiver har indberettet timer, men hvor timerne ikke afspejler den faktiske arbejdstid? Fx vil medlemmer, der arbejder som aflastningsfamilie, oftest få indberettet et timetal på 160,33 timer om måneden, selvom deres arbejdstid varierer meget.

PROSA bemærker, at der kun er tale om ukontrollabelt arbejde, hvis der ikke foreligger oplysninger om løntimer i indkomstregistret, og at a-kassen

dermed ikke skal vurdere om beskæftigelsesforholdet i øvrigt. Hensigten er at fremme digitaliseringen.

PROSA er enig i intentionen, men ønsker præciseret, at i tilfælde af uoverensstemmelse mellem medlemsdokumentation i form af lønsedler og indberetningen til indkomstregisteret om, hvorvidt arbejdet er kontrollabelt eller ukontrollabelt, så er medlemsdokumentationen gældende.

Kommentar:

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget til § 52 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. om kontrollabel/ukontrollabel arbejdstid, at forslaget betyder en afskaffelse af reglen om, at der er tale om ukontrollabelt arbejde, hvis et medlems arbejdstid ikke eller kun vanskeligt kan kontrolleres, selv om der er indberettet løntimer til indkomstregisteret. I stedet vil der kun være tale om ukontrollabel arbejdstid, hvis der ikke foreligger oplysninger om løntimer i indkomstregisteret. A-kassen skal dermed ikke længere selvstændigt vurdere, om beskæftigelsesforholdet er af en sådan karakter, at lønnen ikke ydes for et bestemt antal timer, da timerne i indkomstregisteret i alle tilfælde kan lægges til grund.

Det præciseres i lovforslaget, at hvis et medlems arbejdstid ikke kan kontrolleres ved indberetning til indkomstregisteret, fordi der ikke skal indberettes løntimer, skal indtægten fra arbejdet omregnes til timer med den til enhver tid gældende omregningsssats. Det betyder, at hvis en arbejdsgiver ved en fejl ikke har indberettet løntimer, selv om der efter indberetningsreglerne skulle have været indberettet løntimer, skal indtægten ikke omregnes. Der henvises i øvrigt til kommentaren til Dansk Journalist Forbund om fejl og mangler i indkomstregisteret under anvendelse af indkomstregisteret – Ændring af skattekontrolloven.

Det bemærkes, at de nærmere regler om, hvornår der skal indberettes løntimer, er beskrevet i de administrative regler til lov om et indkomstregister.

Forslaget er en konsekvens af, at dagpengesystemet foreslås digitaliseret i højere grad på grundlag af oplysningerne i indkomstregisteret, herunder acontoudbetalingerne på månedsbasis med efterfølgende efterregulering.

3.3. Fastsættelse af dagpengenes højeste beløb

PROSA bemærker, at dagpengene efter forslaget fortsat skal reguleres hvert år den 1. januar. Men i 2017 skal regulering ifølge forslaget først ske den 1.

juli – altså med ½ års forsinkelse. PROSA foreslår, at ændringen som vanligt sker den 1. januar – også i 2017.

Kommentar:

Det følger af forslaget til § 47, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at dagpengenes højeste beløb reguleres én gang om året pr. 1. januar. Da denne bestemmelse først træder i kraft den 1. juli 2017, samtidig med det månedsbaserede dagpengesystem, skal beløbet dog reguleres første gang den 1. juli 2017. Reguleringen pr 1. juli 2017 har udelukkende til formål at fastsætte højeste dagpenge for en måned.

Det bemærkes, at der efter gældende regler i § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. skal ske en regulering af dagpengenes højeste beløb i det ugebaserede system den 1. januar 2017.

3.4. Forlængelse af optjeningsperioden

Lederne bemærker, at sygedagpenge kan forlænge optjeningsperioden, hvis det sammenlagte antal timer med sygedagpenge overstiger en måned (160,33 timer), men at det er uklart, hvordan sygedagpenge skal omregnes til timer.

Kommentar:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at perioder, hvor et medlem modtager sygedagpenge, kan forlænge optjeningsperioden med det sammenlagte antal timer, som medlemmet modtager sygedagpenge, hvis det samlede timetal overstiger en måned (160,33 timer). Forlængelsen rundes af til nærmeste antal hele måneder.

Som en konsekvens af forslaget om, at optjeningsperioden opgøres i hele måneder, er reglen om, at der skal være tale om perioder af 4 ugers varighed, ændret til sammenlagt en måned (160,33 timer). Forslaget betyder, at perioder med uarbejdsdygtighed, hvor der ikke er udbetalt sygedagpenge, ikke kan forlænge optjeningsperioden.

En kommune, som efter skattekontrollovens § 7 og lov om et indkomstregister § 3, har pligt til at indberette udbetalte sygedagpenge efter sygedagpengeloven til indkomstregistret, skal anføre antallet af timer som udbetalingen vedrører, jf. § 1 i bekendtgørelse om indberetning af timer til indkomstregistret for udbetalte sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, barseldagpenge efter barselloven samt arbejdsløshedsdagpenge og midlertidig

arbejdsmarkedsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det fremgår af bilag 1 til bekendtgørelsen, hvorledes opgørelsen af antallet af timer skal ske.

A-kasserne skal lægge det indberettede timetal til grund for opgørelsen af det sammenlagte antal timer med sygedagpenge.

ASE bemærker, at reglerne for forlængelse af optjeningsperioden til opfyldelse af beskæftigelseskravet og reglerne for forlængelse af referenceperioden er harmoniseret ved, at det nu kun er perioder med sygedagpenge, perioder med barselsdagpenge og perioder med støtte til pasning af sygt eller handicappet barn eller nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, der kan forlænge. Det gør det en del lettere at administrere reglerne, og det gør det samtidig lettere for medlemmerne at gennemskue deres retsstilling. ASE foreslår, at opgørelsesmetoden og reglerne for afrunding af de to perioder også harmoniseres.

Kommentar:

Det følger af lovforslagets bemærkninger til reduktion i antallet af muligheder for forlængelse af optjeningsperioden, at forlængelse af optjeningsperioden på baggrund af sygedagpenge, barselsdagpenge og modtagne dagpenge i den forlængede dagpengeperiode skal opgøres som det sammenlagte antal timer. Forlængelsen rundes af til nærmeste antal hele måneder. Optjeningsperioden kan højst forlænges med op til 2 år.

I forhold til forlængelse af optjeningsperioden på baggrund af støtte til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, er det den faktiske periode, som kan forlænge. Den faktiske periode rundes op til nærmeste antal hele måneder, og optjeningsperioden kan forlænges udover 2 år. Det skyldes, at der ligger nogle helt særlige hensyn bag denne beskyttelsesregel, som sigter på at sikre, at personer, som passer et handicappet eller alvorligt sygt barn eller en døende nærtstående, ikke bliver stillet dårligere af den anledning.

Det fremgår af bemærkningerne til reduktion i antallet af muligheder for forlængelse af referenceperioden, at de gældende regler om forlængelse af referenceperioden på baggrund af sygedagpenge, barselsdagpenge og støtte til pasning af handicappet barn eller af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, videreføres. Som følge af det månedsbaserede system, sker forlængel-

se af referenceperioden ved, at timerne omregnes og rundes op til hele måneder.

LO, FTF og Akademikerne bemærker, at det fremgår af lovforslaget, at de ændrede regler for forlængelse af optjeningsperioden først træder i kraft d. 1. juli 2017 eller senere. Samtidig fremgår det af § 11, stk. 1, at § 1, nr. 48, om fleksibel genoptjening til den forlængede dagpengeperiode, træder i kraft d. 1. januar 2017. Medmindre der er tungtvejende IT-mæssige barrierer, bør begge ændringer træde i kraft samtidigt d. 2. januar 2017

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at § 12, stk. 8, fjernes, således at reglerne for forlængelse af optjeningsperioden, jf. lovforslagets § 1, nr. 29, træder i kraft d. 2. januar 2017.

Kommentar:

Det følger af lovforslaget, at de nye regler om forlængelse af optjeningsperioden for ret til dagpenge, finder anvendelse for medlemmer, der bliver indplaceret i en ny dagpengeperiode den 1. juli 2017 eller senere.

Det betyder, at perioder med forlænget dagpengetilfælde fra 1. januar 2017 til 30. juni 2017 kan forlænge optjeningsperioden, hvis medlemmet indplaceres i en ny dagpengeperiode den 1. juli 2017 eller senere.

AK-Samvirke peger på, at det i forhold til forlængelse af optjenings- og referenceperioderne er svært at se, at der er tale om en reel harmonisering og forenkling, og at der er tale om stramninger ift. gældende regler. Fremover vil perioder med sygdom eller uarbejdsdygtighed af mere end 4 ugers varighed ikke længere kunne forlænge optjeningsperioderne. Kun sygdom med sygedagpenge ud over 160,33 timer vil kunne forlænge. Det er uklart, om der lægges op til, at de 160,33 timer skal ligge i én og samme kalendermåned – hvilket i så fald vil være en yderligere stramning.

Da der for ledige medlemmer i de første 2 uger af et sygdomsforløb udbetales dagpenge under sygdom og først herefter udbetales sygedagpenge, vil AK-Samvirke opfordre til, at som minimum også dagpenge under sygdom vil kunne forlænge optjenings- og referenceperioderne.

Kommentar:

Der henvises til ovenstående kommentarer til Lederne og ASE vedrørende samme problemstilling.

Det bemærkes derudover, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at optjeningsperioden kan forlænges med det sammenlagte antal timer med sygedagpenge, der overstiger 160,33 timer, hvorfor der ikke stilles krav om, at timerne skal ligge i den samme kalendermåned. Da der er tale om "sammenlagte antal timer", er opgørelsesmetoden en lempelse af det gældende krav om mere end 4 ugers varighed.

Der er ikke i lovforslaget lagt op til at ændre på gældende regler om, at referenceperioden kan forlænges med sammenhængende perioder ud over 6 uger, hvor medlemmet modtager sygedagpenge eller dagpenge under de første 14 dages sygdom.

DJ bemærker, at det fremgår af forslaget, at perioder med sygdom uden sygedagpenge ikke kan tælle som døde perioder. Dansk journalistforbund oplever ekstremt mange fejl i sygedagpengesager pt. Den kommunale fejlprocent er helt oppe på 36 %, når det gælder vurderingen af, om folk er uarbejdsdygtige eller ej. Set i det lys er det bekymrende, at sygdomsperioder uden tilkendte sygedagpenge ikke skal kunne trækkes fra i referenceperioden. Der henvises bl.a. til den aktuelle erkendelse i Ankestyrelsen om ulovlig frakendelse af sygedagpenge med tilbagevirkende kraft.

DJ har i forhold til forslaget om, at sygdomsperioder med sygedagpenge på op til 160 timer ikke skal kunne forlænge optjeningsperioden, svært ved at se det rimelige i, at en måneds sygdom ikke skal kunne forlænge optjeningsperioden med en måned

Kommentar:

Det bemærkes, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at de gældende regler om, at optjeningsperioden kun kan forlænges, hvis der er tale om en periode med sygdom m.v. af mindst 4 ugers varighed, er ændret til sammenlagt en måned (160,33 timer). Ændringen er en konsekvens af forslaget om, at optjeningsperioden opgøres i hele måneder. Da der er tale om "sammenlagte antal timer", er opgørelsesmetoden en lempelse af det gældende krav om mere end 4 ugers varighed. Forlængelsen rundes af til nærmeste antal hele måneder.

Det bemærkes derudover, at der efter gældende regler ikke er muligt at forlænge referenceperioden på baggrund af perioder med uarbejdsdygtighed.

Krifa mener, at det bør være muligt at forlænge referenceperioden for udbetaling af dagpenge med perioder, hvor der modtages ressourceforløbsydelse som følge af hel eller delvis uarbejdsdygtighed på samme måde, som perioder med sygedagpenge kan forlænge referenceperioden.

Kommentar:

Efter gældende regler kan referenceperioden ikke forlænges med perioder, hvor et medlem modtager ressourceforløbsydelse. Det indgår ikke i Aftale om et tryggere dagpengesystem, at der skal ske en udvidelse i antallet af muligheder for at forlænge referenceperioden.

Ved deltagelse i et jobafklaringsforløb udbetales ressourceforløbsydelse. Det er en forudsætning, at personen fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom og ikke længere har ret til sygedagpenge. Ydelsen svarer som udgangspunkt til reglerne om ressourceforløb med ressourceforløbsydelse. Perioder med ressourceforløbsydelse forbruger ikke af dagpengeperioden, og referenceperioden bliver derfor heller ikke tilsvarende forlænget.

Jobafklaringsforløbet kan først påbegyndes efter, at borgeren har modtaget sygedagpenge i en periode. Dette forhold vil i sig selv medføre en forlængelse af referenceperioden.

Ældre Sagen peger på, at der bliver færre muligheder for forlængelse af referenceperioden ved sygdom. Sammenholdt med de ændrede regler som følge af sygedagpengereformen er det en alvorlig forringelse, idet perioder med jobafklaringsforløb ikke forlænger. Ældre Sagen foreslår af jobafklaringsforløb skal forlænge referenceperioden.

Kommentar:

Ældre Sagens bemærkning forstås på den måde, at der henvises til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Der henvises derfor til ovenstående kommentar til Krifa om samme problemstilling.

PROSA bemærker, at referenceperioden opgøres i måneder. Det forekommer mere naturligt og retfærdigt og i tråd med ændringerne i øvrigt, at det opgøres i uger, hvorfor Prosa foreslår dette.

Kommentar:

Som det fremgår af Dagpengekommissionens rapport og Aftale om et tryggere dagpengesystem, skal dagpengene fremover opgøres og udbetales pr.

måned. Som en konsekvens af det månedsbaserede dagpengesystem skal referenceperioden opgøres i måneder. Det bemærkes i øvrigt, at forlængelsen af referenceperioden sker ved, at timerne omregnes og rundes op til hele måneder.

3.5. Ny satsberegning

DA har bemærket, at satsen skal beregnes på baggrund af indtægten i en periode på 36 måneder, hvis der ikke foreligger den fornødne indtægt inden for perioden på 24 måneder. Forslaget om at give mulighed for beregning på baggrund af indtægten i en periode på 36 måneder er en undtagelse for undtagelsen til hovedreglen om beregning på baggrund af 12 måneder inden for 24 måneder. Reglen er en uhensigtsmæssigt komplicering af dagpengesystemet, og den bør enten slettes, eller der bør findes en mere simpel løsning.

LO, FTF og Akademikerne bakker op om forslaget til beregning af en dagpengesats på grundlag af de bedste 12 måneder med indtægt inden for de seneste 24 måneder. LO, FTF og Akademikerne konstaterer under henvisning til lovforslaget til § 49, stk. 3, at beregningsmodellen langt fra er blevet så simpel som drøftet i kommissionen. LO, FTF og Akademikerne foreslår derfor, at § 49, stk. 3, bortfalder og at optjeningsperioden i forslaget til § 49, stk. 2 ændres fra 24 måneder til 36 måneder.

AK-Samvirke er stærkt bekymret for forslaget om ret til beregning af en ny dagpengesats, jf. forslaget til § 48, stk. 3, idet der peges på, at hvis dagpengereetten er optjent på baggrund af indtægt/timer mellem 24 og 36 måneder fra ledighedstidspunktet, og hvis medlemmet samtidig i de seneste 24 måneder har haft flere jobs og vikariater til en lav løn, så er det alene disse måneder, som satsen beregnes på grundlag af. Dette kan give bekymrende lave dagpengesatser, og intentionen om, at dagpengesystemet skal støtte op om incitamentet til at tage selv kortvarige og lavtlønnede jobs, kan ikke opfyldes. Der stilles derfor forslag om, at optjeningsperioden i genberegningssituationen (forslaget til § 48, stk. 3) forlænges til 36 måneder, hvis en genberegnet sats inden for de 24 måneder giver en lavere sats end den tidligere dagpengesats. Alternativt må der fastsættes en mindstesats ved genberegning.

Lederne foreslår, at der ved beregning af dagpengesatsen benyttes samme periode (3 år) som ved opgørelsen af beskæftigelseskravet, hvilket vil sikre, at en ledig med dagpengeret altid vil have et beregningsgrundlag på 12 måneder.

Kommentar:

Det følger af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at beregningen af en dagpengesats opgøres som de 12 måneder med den højeste indkomst inden for de seneste 24 måneder forud for ledighedens indtræden. Hvis der ikke foreligger 12 måneder med lønindkomst inden for de seneste 24 måneder, beregnes dagpengesatsen på grundlag af gennemsnittet af alle måneder med lønindkomst inden for 24 måneder.

En generel optjeningsperiode på 36 måneder for beregning af en dagpengesats vurderes ikke at være i overensstemmelse med aftalen og i øvrigt med Dagpengekommisionens anbefalinger. Det vurderes derimod at være i overensstemmelse med aftalen og anbefalingerne fra Dagpengekommisionen, at der fastsættes "særregler" til hovedreglen, der løser helt konkrete og afgrænset problemfelter. Uden disse regler ville der kunne opstå situationer, hvor en ledig har optjent dagpengeretten, men hvor der i udgangspunktet ikke ville være ret til en satsberegning, idet indtægten lå i perioden fra den 24. til den 36. måned forud for ledigheden.

Det bemærkes videre, at en udvidelse af optjeningsperioden til 36 måneder ikke kan holdes inden for dagpengereformens samlede økonomiske konsekvenser. Det vurderes, at en udvidelse vil medføre betydelige øgede offentlige merudgifter.

Det følger videre af bemærkningerne til Lederne, at hvis der er minimum 12 måneder med indtægt inden for 24 måneder, så skal der vælges de bedste 12 måneder. Hvis der er 12 måneder med indtægt, og der i fx den ene måned er en meget lille indtægt, så skal denne måned altid medregnes, uanset at dette kan medføre en lavere beregning.

Det følger videre af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at de gældende regler om muligheden for en fast sats, hvis der ikke er en periode, der kan danne grundlag for en individuel sats, bortfalder. Det ligger derfor uden for aftalen at indføre regler om en fast sats som foreslået af AK-Samvirke.

Lederne henviser til forslaget til § 48 om beregning af dagpengesats, og peger på, at det forhold, at kun indtægt i et lønmodtagerforhold, der er udbetalt i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomst, eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og ansættelsesvilkår, er administrativt besværligt, da oplysning herom ikke fremgår

af indkomstregisteret. Der er angiveligt forskel på, hvornår man kan sige, at der er tale om sædvanlige forhold for det specifikke område. For at sikre en høj grad af automatisering peges på, at der kan indføres den ”indtægtsgrænse”, der fremover vil gælde optjening af dagpengeretten på grundlag af indkomst.

Lederne anfører i forhold til forslaget til § 48, stk. 3, at det bør fremgå tydeligt, hvis retten til en ny beregning ved genindplacering i en ny dagpengeperiode, som følge af optjening af et nyt beskæftigelseskrav ved indkomst eller løntimer, er et frivilligt valg.

Kommentar:

Den nævnte ”indtægtsgrænse” er som sådan ikke en grænse, der sikrer mod, at indtægten er i overensstemmelse med et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomst, eller i øvrigt er udført på almindelige- løn- og ansættelsesvilkår. Grænsen er fastsat for at undgå, at en lønmodtager i løbet af kort tid kan optjene dagpengeretten, fordi pågældende har en høj løn.

Grænsen svarer til mindstelønnen på DI/CO-industris område. Som sådan hjælper grænsen ikke mod situationer, hvor ”den sædvanlige løn” er relativt høj, men hvor den konkrete lønudbetaling er lavere end ”den sædvanlige løn” på et område. Der kan derfor være arbejde med en højere løn end grænsen, som ikke er udført på almindelige løn- og ansættelsesvilkår. Arbejdsløshedskassen kan derfor fastsætte en højere grænse for, hvornår der skal foretages en manuel vurdering.

Det bemærkes i øvrigt, at det efter de gældende regler allerede er et krav, at den indtægt og løntimer, som kan medregnes til opgørelsen af beskæftigelseskravet og beregning af en dagpengesats, skal være optjent i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomst, eller i øvrigt er udført på almindelige- løn- og ansættelsesvilkår

I forhold til beregning af en ny sats bemærkes, at formålet med bestemmelsen er, at beregningen af dagpengesatsen skal afspejle det beskæftigelsesgrundlag, der giver ret til dagpenge. Det betyder, at retten til en ny dagpengeberegning følger (gen)optjeningen af beskæftigelseskravet, og at der dermed skal foretages en ny beregning af dagpengesatsen, hver gang, der foreligger et (nyt) beskæftigelseskrav. Lovforslaget er tilpasset i overensstemmelse hermed.

Lederne mener ikke, at det fremgår af lovforslaget, hvor få måneder en satsberegning kan baseres på, og mener, at der er behov for en beskrivelse heraf. Der henvises til forslaget til § 49, stk. 3, om de særlige situationer, hvor der ikke foreligger 12 måneders indtægt indenfor 24 måneder eller der slet ikke er 12 måneder med indtægt inden for 24 måneder. Det anføres, at der er en ret til beregning men ikke en pligt til en ny beregning ved genoptjening af dagpengere retten. Dette ville kun sikre motivationen til at tage kortvarige ansættelsesforhold, også til en lav løn.

Kommentar:

Hovedreglen ved beregning af dagpengesatsen er, at hvis der er minimum 12 måneder med indtægt inden for 24 måneder, så skal der vælges de bedste 12 måneder. Hvis der er 12 måneder med indtægt, og der i fx den ene måned er en meget lille indtægt, så skal denne måned altid medregnes uanset dette kan medføre en lavere beregning. I forhold til retten til en ny beregning af dagpengesats henvises til det ovenfor anførte til forslaget til § 48, stk. 5.

Lederne efterlyser oplysninger om opgørelsen af uger med ledighed i lovens § 52 a, stk. 4 er uger eller 962 timer, og hvornår, nedsættelsen af satsen præcist har virkning fra.

Kommentar:

Reglerne i gældende lovs § 52 a og § 52 e om nedsættelse af dagpengesats for unge under 25 år beror på varigheden af sammenlagt ledighed opgjort i uger og forbrug i uger. Ved en fejl er bestemmelserne ikke blevet konsekvensrettet som følge af indførelsen af den månedsvise udbetaling og at opgørelsen af forbrug af dagpenge fremover sker i timer. Lovforslaget vil blive rettet til i overensstemmelse hermed. Nedsættelsen af satsen i § 52 a, stk. 4, har virkning fra tidspunktet for deltagelse i et tilbud efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

ASE henviser til, at da der fremover ikke er en minimumsgrænse for indtægten i beregningsperioden, som modsvarer det nuværende 2/3-krav (fremgår af beregningsbekendtgørelsen), kan det betyde, at medlemmer, der har drevet selvstændig virksomhed i hovedparten af 24-måneders-perioden, ikke får en satsberegning, der afspejler den hidtidige indkomst over de sidste 2 år, da beregningen skal ske på grundlag af lønarbejde. Der beskrives tre eksempler herpå.

Kommentar:

Reglerne om selvstændiges ret til dagpenge, beregnings af sats mv. berøres ikke af Aftale om et tryggere dagpengesystem. De hidtil gældende regler vil således fortsat finde anvendelse dog således, at hvis en selvstændig erhvervsdrivende efter disse regler helt eller delvist kan få beregnet en sats på grundlag af lønmodtagerarbejde, så er det de foreslåede regler om beregning af en dagpengesats for lønmodtagere, der finder anvendelse. Det bemærkes, at der som led i Aftale om et tryggere dagpengesystem er nedsat en arbejdsgruppe om selvstændige, der skal komme med forslag til regler for selvstændiges optjening af ret til dagpenge.

ASE ønsker oplyst, om indtægten i lønperioder, der ligger hen over et månedsskifte (skæve lønperioder) skal tælles med i den måned, indtægten er udbetalt, eller om indtægten skal fordeles i forhold til arbejdsdage i kalendermåneden, der tælles med til beregningen. Tilsvarende problem opstår, hvis medlemmet er blevet medlem af en a-kasse midt i en måned, og denne måned kan tælle med til beregningen, hvordan tælles indkomsten så med.

Frie Funktionærer anbefaler i forhold til forslaget til § 49, stk. 2, at ”beregningsperioden opgøres som indberetninger...” ændres således, at det er klart og tydeligt, at beregningsgrundlaget opgøres på baggrund af de 12 måneder med den højeste indkomst inden for de seneste 24 måneder.

Kommentar:

Det er i lovforslaget til beregningsreglen i § 49, stk. 1, præciseret, at indtægtsgrundlaget for lønmodtagere opgøres på grundlag af indtægt, der er indberettet til indkomstregisteret i de måneder, som danner grundlag for en beregningsperiode (de bedste 12 måneder inden for de seneste 24 måneder forud for ledigheden). Det afgørende er således ikke, i hvilken måned, uge-, eller 14-dages-periode indtægten er optjent, men i hvilken måned lønperioden er indberettet i. Hvis medlemsskabet (kun perioder som medlem af en a-kasse kan som hovedregel medregnes) opstår midt i en måned, kan kun den del af en lønperiode, som ligger i medlemsskabsperioden, medregnes.

Den omtalte lovtekst er blevet ændret og er herefter sålydende: ”Beregningsperioden opgøres som de 12 måneder med den højeste indkomst inden for de seneste 24 måneder forud for ledighedens indtræden, som er indberettet til indkomstregisteret.”

AK-Samvirke angiver, at det er positivt, at der i lovforlaget lægges op til at forenkle reglerne for beregning af dagpengesats, herunder afskaffe nogle af de særregler om de lavere 50-pct.-satser til medlemmer, som har gennemført en uddannelse, der berettiger til dimittenddagpenge. AK-Samvirke undrer sig over, at man har ønsket at fastholde nogle særregler for en lille gruppe af de helt unge. Der undres særligt over reglen om, at et medlem under 25 år i de første 6 måneder af sit ledighedsforløb kan deltage i højskole- eller daghøjskoleophold i 20 timer eller derover om ugen, men kun med 50 pct. af højeste dagpenge. AK-Samvirke opfordrer til, at i hvert fald den lille gruppe, der deltager i højskoleophold, får ret til deres almindelige (individuelle) dagpengesats under opholdet.

Kommentar:

I lovforslaget lægges ikke op til, at satserne for unge under 25 år ændres, eller at de særlige satser for gruppen afskaffes. Dette er ikke en del af dagpengekommissionens anbefalinger eller en del af Aftale om et tryggere dagpengesystem. Satserne til unge under 25 år fremgår af gældende lovs § 52 a. Den eneste ændring, der foreslås gennemført, er en konsekvensændring af lovens § 52 a, stk. 4, vedr. unge under 25 år, der har gennemført en erhvervsmæssig uddannelse, og som har haft sammenlagt 26 ugers ledighed ved deltagelse i tilbud efter kapital 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som har haft en varighed på 4 uger eller mere, og som modtager dagpenge med et fast sats på 82 pct. af højeste dagpenge som fuldtids- eller deltidforsikrede. Det foreslås, at satsen for ovennævnte gruppe følger de nye regler om dimittendsats.

3.6. Månedsbaseret dagpengesystem med acontoubetaling

ASE bemærker, at det månedsbaserede dagpengesystem med acontoubetaling giver problemer i forhold til de mange arbejdsgivere, der indberetter for en kalendermåned, men opgør timerne forskudt, fx fra den 20. i en måned til den 19. i den efterfølgende måned. Da opgørelsen fra arbejdsgiveren ikke kan sammenlignes med medlemmets oplysninger på dagpengekortet, bliver udbetalingen således hverken mere eller mindre rigtig af, at medlemmet gætter på timerne i den resterende del af måneden. Det samme gør sig gældende for vikarer, der ikke på forhånd ved, om de bliver tilkaldt i den sidste uge af indberetningsperioden.

ASE bemærker derudover, at når e-indkomstoplysningerne sammenholdes med oplysningerne på dagpengekortet i disse tilfælde, vil det fremstå, som om medlemmet ”systematisk” oplyser forkert (i forhold til e-indkomst, men

ikke i forhold til faktiske timer), og dermed skal medlemmet systematisk have reguleret sine udbetalinger. Dette giver ikke et gennemskueligt og trygt dagpengesystem.

Kommentar:

Dagpengekommisionen anbefaler, at dagpengesystemet skal indrettes og baseres på måneder i stedet for uger. Det følger af Dagpengekommisionens rapport, at langt de fleste er månedslønnede. Blandt ledige er andelen af månedslønnede lidt lavere – knap otte ud af ti. Et system, der opgøres på måneder frem for uger, har den konsekvens, at dagpengeudbetalingen i langt højere grad kan baseres på indkomstregisteret.

Aftalepartierne bag Aftale om et tryggere dagpengesystem er enige om, at dagpengene fremover skal opgøres og udbetales pr. måned, hvilket giver mulighed for at basere systemet på registeroplysninger. I forbindelse med overgangen til det månedsbaserede aconto-system er aftalepartierne enige om en bagatelgrænse på 12 timer.

Der lægges i lovforslaget op til, at a-kassen udbetaler dagpenge på baggrund af medlemmets oplysninger om løntimer og indkomst m.v. i en måned. Medlemmets oplysninger om løntimer og indkomst m.v. i måneden skal i videst muligt omfang sammenholdes med indberetninger til indkomstregisteret i henhold til lov om et indkomstregister.

Når oplysningerne for udbetalingsmåneden foreligger i indkomstregisteret senest den 10. i den efterfølgende måned, skal der ske en digital sammenholdning af oplysningerne på dagpengekortet for udbetalingsmåneden og oplysninger i indkomstregisteret. Det sker digitalt og automatisk i a-kasserne og gælder for alle medlemmer, som modtager dagpenge. Er der uoverensstemmelse mellem de oplysninger, som medlemmet digitalt har oplyst, og oplysningerne i indkomstregisteret, vil der ske en efterregulering i næste måneds udbetaling. Det gælder både en evt. modregning og en supplerende udbetaling.

Det foreslås dog, at der ikke skal ske en efterregulering, hvis uoverensstemmelsen er mindre end bagatelgrænsen på 12 timer pr. måned.

Bagatelgrænsen sikrer, at systemet kan fungere smidigt, og at der ikke skal ske efterreguleringer, medmindre der er en væsentlig uoverensstemmelse.

Bagatelgrænsen har derfor betydning i forhold til timelønnede, hvor arbejdsgiveren opgør timerne forskudt.

ASE foreslår, at man gennemfører kvartalsmæssig kontrol/efterregulering i stedet for den foreslåede månedlige. Derved vil der først og fremmest kun ske manuel behandling hver 3. måned, og desuden vil en del af reguleringerne ikke blive aktuelle, da forskellen i oplysningsperioderne udlignes. Videre påpeger ASE, at den månedsbaserede regulering forringer medlemmets retsstilling, idet medlemmet har væsentligt kortere tid til at komme med indsigelser, inden der træffes afgørelse om modregning i den kommende måneds udbetaling. Endelig bliver processen meget komprimeret.

Kommentar:

Det var et centralt element i dagpengekommissionens anbefalinger og i Aftale om et tryggere dagpengesystem, at der skulle ske overgang til et månedsbaseret system med acontoudbetalinger med efterfølgende reguleringer, når arbejdsgiverens oplysninger var indberettet til indkomstregisteret.

Det er forventningen, at den månedsbaserede udbetaling og den eventuelle efterfølgende regulering alt i alt vil være en administrativ lettelse for a-kasserne i forhold til i dag. Det forventes videre, at reguleringen i høj grad kan gennemføres digitalt. Den forventede administrative lettelse skyldes, at:

- perioden, der evt. skal reguleres for, er mindre end en måned,*
- samkøringen af medlemmets oplysninger og indkomstregisteret sker højst 2 – 3 uger efter, at medlemmet har givet sine oplysninger på dagpengekortet,*
- medlemmet har en kortere frist til at komme med sin indsigelse og*
- a-kassen kan gennemføre reguleringen administrativt.*

Det bemærkes, at kvartalsmæssig efterregulering hver tredje måned vil indebære en bagatelgrænse på 36 timer pr. kvartal. Dermed vil der i en enkelt måned kunne være fejlregistrering af op til 36 timer, uden at der foretages efterregulering, hvis der i kvartalets øvrige måneder ikke er fejlregistreringer. Det vil være en markant udvidelse af bagatelgrænsen på månedsbasis.

Det følger af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at aftalepartierne i forbindelse med overgangen til et månedsbaseret acontosystem er enige om at fastholde den nuværende bagatelgrænse på 12 timer om måneden.

Det bemærkes endvidere, at hvis medlemmet fejlregistrerer hver måned, vil kvartalsmæssig efterregulering kunne betyde, at medlemmet får et stort efterbetalingskrav i måneden efter den kvartalsmæssige efterregulering.

ASE foreslår, at medlemmet ikke skal oplyse om arbejdstimer på sine dagpengekort. Modregning af arbejdstimer sker alene på baggrund af e-indkomstoplysningerne, og vil ske i den efterfølgende måned. I den indeværende måned vil der blive taget højde for oplysningerne fra DFDG om sygdom, ferie, ansættelse med løntilskud m.m. Herved undgås det at skulle sammenligne oplysninger, der ikke opgøres ens, og en efterregulering bliver overflødig.

Hvis man vælger at fastholde, at efterregulering alligevel skal ske ved at sammenholde medlemmets oplysninger om løntimer på dagpengekortene med e-indkomstoplysningerne, foreslår ASE, at man bibeholder den kvartalsmæssige kontrol/efterregulering. Derved vil der først og fremmest kun ske manuel behandling hver 3. måned, og desuden vil en del af reguleringerne ikke blive aktuelle, da forskellen i oplysningsperioderne udlignes.

Kommentar:

Det bemærkes, at aftalepartierne bag Aftale om et tryggere dagpengesystem er enige om den månedsbaserede acontoudbetalingsmodel. Forslaget ligger derfor uden for den politiske aftale.

Det bemærkes derudover, at dagpengekommisionen har drøftet flere modeller for udbetaling af dagpenge i et månedsbaseret dagpengesystem, herunder en model, hvor der udbetales fulde dagpenge a conto på månedsbasis og arbejde i måneden først modregnes i næste måneds udbetaling. Det følger af dagpengekommisionens analyse, at modellen kan indebære risiko for store efterbetalingskrav, fordi der automatisk udbetales fulde dagpenge, når der ikke er indberettet oplysninger i indkomstregistret. Der henvises til dagpengekommisionens arbejdspapir om Et digitaliseret og registerbaseret dagpengesystem.

ASE mener, at det bør præciseres, hvordan der skal reguleres i forhold til mindsteudbetalingsreglen, hvis et medlem oplyser om 15 timers arbejde mere, end der er indberettet til indkomstregistret, og samtidig ikke får udbetalt dagpenge i en måned, fordi han på grund af sygdom, fri for egen regning, øvrige løntimer m.v. rammer mindsteudbetalingsreglen. Samme problem

gør sig gældende i den omvendte situation, hvor medlemmet har oplyst om 15 timer for lidt, og dermed ikke bliver ramt af mindsteudbetalingsreglen.

Kommentar:

Det følger af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at formålet med det månedsbaserede dagpengesystem med acontoudbetaling er muligheden for at basere systemet på registeroplysninger.

Der lægges derfor i lovforslaget op til, at a-kassen udbetaler dagpenge på baggrund af medlemmets oplysninger om løntimer og indkomst m.v. i en måned, og at der efterfølgende – når oplysningerne foreligger i indkomstregisteret – skal ske en digital sammenholdning af medlemmets oplysninger på dagpengekortet og oplysninger i indkomstregisteret. Der er videre lagt op til, at det skal ske digitalt og automatisk i a-kasserne. Det er herunder forudsat, at a-kassernes systemer bør tage højde for mindsteudbetalingsreglen ved udbetaling og efterregulering af dagpengene. Der er dog i lovforslaget ikke taget nærmere stilling til de nærmere krav til a-kassernes udbetalingssystemer.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at oplysninger om arbejdstimer ikke kræves registreret på enkeltdage, som på det nugældende dagpengekort, ligesom indkomst ikke behøver at blive opgivet, hvis der foreligger oplysninger om arbejdstimer, medmindre der er tale om ukontrollabelt arbejde.

Indberetningerne skal forenkles så meget som muligt under hensyntagen til, at beskæftigelse i de enkelte uger skal afkrydses af hensyn til optælling af uger med supplerende dagpenge.

PROSA har anført de samme bemærkninger som LO, FTF og Akademikerne, herunder det samme forslag. PROSA bemærker derudover, at forslaget i sin helhed er rodet, og vil give anledning til mange fejl om omberegninger, fordi der er tale om a conto-udbetalinger.

Kommentar:

Der lægges i lovforslaget op til, at medlemmet før udgangen af hver måned skal indberette oplysninger digitalt til arbejdsløshedskassen om forhold, som har betydning for retten til dagpenge, i måneden. Det kan ske på et digitalt dagpengekort. Medlemmet skal i den forbindelse oplyse om arbejde og indtægter. De gældende regler om, hvad medlemmet skal oplyse til arbejdsløshedskassen, er uændrede og betyder, at medlemmet – udover arbejde –

skal oplyse om andre forhold, som har betydning for retten til dagpenge, f.eks. barns l. sygedag, ophold i udlandet, frivilligt arbejde mv., hvor det kan være relevant at oplyse om forholdene på dagsbasis.

LO, FTF og Akademikerne bemærker, at det fremgår af lovbemærkningerne, at tilbagebetalingskrav som a-kassen opgør i tilfælde af for meget udbetalt dagpenge jf. oplysninger fra indkomstregistret, og som ikke kan modregnes i efterfølgende dagpenge, hvis medlemmet ikke skal have udbetalt dagpenge, først kan opgøres efter 3 måneder. Denne bestemmelse vil give u hensigtsmæssig administration i a-kasserne.

LO, FTF og Akademikerne foreslår derfor, at denne bestemmelse ændres, så det overlades til a-kassernes selv at opkræve tilbagebetalingsbeløbet uden krav om, at det først kan ske efter 3 måneder.

Kommentar:

Der lægges i lovforslaget op til, at a-kassen skal opgøre et eventuelt tilbagebetalingsbeløb, hvis det ikke er muligt at modregne i den efterfølgende månedsudbetaling, fordi medlemmet den efterfølgende måned ikke skal have udbetalt dagpenge. Der lægges videre op til, at kravet først skal tilbagebetales, hvis medlemmet ikke får udbetalt dagpenge i 3 måneder.

Hensigten er, at der ikke skal ske unødigt administration i forbindelse med efterreguleringen i de tilfælde, hvor et medlem f.eks. på grund af arbejde, ferie mv. ikke får udbetalt dagpenge i et par måneder.

AK-Samvirke er stærkt bekymrede for, hvordan månedsaconto-modellen vil komme til at fungere i praksis, herunder for hvor meget mere administration den vil give for a-kasserne og deres medlemmer. Det er uklart, hvad en acontoudbetaling og afgørelsesgrundlaget for udbetalingen er. Er det en udbetaling med forbehold, en egentlig acontoudbetaling eller en endelig udbetaling, som der efterfølgende eventuelt skal ske en regulering af? Er det noget forskelligt i forskellige situationer, fx hvor medlemmet ikke skal have reguleret udbetalingen senere. Og hvordan er samspillet til sanktions- og refusionsreglerne? Er der forskel på, hvilke dele af udbetalingsmåneden man ser på eller er inde i?

AK-Samvirke opfordrer til, at der i lovforslaget gives plads til, at månedsaconto-modellen – i samarbejde mellem Styrelsen for Arbejdsmarked og

Rekruttering og a-kasserne – kan udmøntes administrativt så hensigtsmæssigt som muligt.

Kommentar:

Det bemærkes, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering på sædvanlig vis vil høre AK-Samvirke, herunder a-kasserne, i forbindelse med den nærmere udmøntning af udbetalingsmodellen, herunder i forbindelse med den tekniske arbejdsgruppe, som er nedsat under Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg.

Acontoudbetaling og eventuel efterfølgende regulering er en ny måde at gennemføre udbetaling af dagpenge på. Udbetalingsmodellen kan ikke side-stilles med en udbetaling med forbehold, jf. lovens § 65, stk. 5. A-kassen skal efter den bestemmelse udbetale ydelser med forbehold, når a-kassen i forbindelse med en høring af et medlem skal fortsætte med at udbetale ydelser, indtil a-kassen har truffet en afgørelse, der er meddelt medlemmet.

En acontoudbetaling er en udbetaling til medlemmet, der sker på baggrund af medlemmets oplysninger om løntimer og indkomst i slutningen af en kalendermåned.

Udbetalingen bliver ”den endelige udbetaling”, såfremt der ikke skal ske en efterregulering. Efterreguleringen skal ske, hvis der er uoverensstemmelse mellem medlemmets oplysninger og indberetningerne til indkomstregisteret, der overstiger en bagatelgrænse på 12 timer.

Hvis der skal ske en regulering, skal arbejdsløhedskassen give meddelelse til medlemmet i en såkaldt agterskrivelse om den forventede regulering med en begrundelse og en vejledning om, hvordan medlemmet kan gøre indsigelse inden for en nærmere angiven frist.

Hvis medlemmet gør indsigelser over for en regulering, skal arbejdsløhedskassen behandle indsigelsen, og fastholder arbejdsløhedskassen efter at have behandlet medlemmets indsigelse, at der skal ske en regulering, skal arbejdsløhedskassen træffe en afgørelse, som skal meddeles medlemmet. Arbejdsløhedskassen skal herefter gennemføre reguleringen. Afgørelsen skal opfylde kravene i bekendtgørelsen om kravene til arbejdsløhedskassernes sagsbehandling og afgørelser. Afgørelsen kan påklages efter reglerne i gældende lovs § 98 til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Udbetalinger af acontobeløb og reguleringer, der gennemføres, betragtes som udbetalinger, jf. gældende lovs § 79, stk. 1, det vil sige ydelser, der er udbetalt med rette. Arbejdsløshedskassen har dermed ret til refusion fra staten for såvel udbetalingen som den efterfølgende regulering.

Lederne efterlyser, med henvisning til § 85 e, stk. 3, en nærmere sproglig præcisering af begrebet ”systematisk”. ASE bemærker, at bl.a. medlemmer, der modtager supplerende dagpenge, ofte ”systematisk” vil oplyse for få/for mange timer i forhold til oplysningerne i indkomstregisteret, og at disse medlemmer vil skulle indgå i den yderligere kontrol. Det vil medføre en mistænkeliggørelse af disse medlemmer.

Kommentar:

STAR bemærker, at der med hjemmel i § 85 e, stk. 5, vil blive fastsat nærmere regler om administrationen af bl.a. § 85 e, stk. 3 og heri vil begrebet ”systematisk” også blive behandlet.

A-kassen skal efter § 85 e, stk. 3, i bestemte situationer vurdere, om et medlem ”systematisk” med forsæt har fortiet omstændigheder for dermed at opnå en ydelse med urette. A-kassen må nå frem til, at medlemmet ikke har fortiet omstændigheder for dermed at opnå en ydelse med urette, hvis der, som i ASEs eksempel er tale om, at medlemmet arbejder på nedsat tid og får supplerende dagpenge, og at det er begrundelsen for, at der er uoverensstemmelse mellem det, medlemmet oplyser og oplysningerne i indkomstregisteret.

3.6.1. Bagatelgrænsen

LO, FTF og Akademikerne bemærker, at lønmodtagersiden er enig i, at det er fornuftigt af administrative grunde at have en bagatelgrænse.

LO, FTF og Akademikerne opfordrer regeringen og forligspartierne til at være opmærksomme på, at medlemmers planlagte arbejde i den sidste del af måneden som påføres dagpengekortet (aconto) kan aflyses, så arbejdet ikke udføres og aflønnes. Dette vil ikke blive opfanget pga. bagatelgrænsen.

Kommentar:

Dagpengekommissionen drøftede en bagatelgrænse for at sikre, at udbetalingen kan ske smidigt. Det følger desuden af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at aftalepartierne i forbindelse med overgangen til et månedsbaseret acontosystem er enige om at fastholde den nuværende bagatelgrænse

på 12 timer om måneden. Der lægges i lovforslaget op til, at bagatelgrænsen både gælder, hvis medlemmet har oplyst for få timer eller for mange timer.

LO, FTF og Akademikerne bemærker, at der skal fastsættes nærmere regler for, at løntimer (inden for bagatelgrænsen), som ikke medfører fradrag i medlemmets dagpenge pga. uoverensstemmelse mellem indberetning til dagpengekort og indkomstregister, ikke skal registreres på beskæftigelseskontoen. Så længe løntimerne er reelle og er indberettet til indkomstregistret, finder lønmodtagersiden det uacceptabelt, at de ikke skal registreres på beskæftigelseskontoen – pga. bagatelgrænsen. LO, FTF og Akademikerne foreslår, at alle arbejdstimer, som medlemmet dokumenterer, eller som fremgår i indkomstregistret, overføres til beskæftigelseskontoen i overensstemmelse med dagpengekommissionens anbefalinger.

PROSA anfører de samme bemærkninger som LO, FTF og Akademikerne, herunder det samme forslag og bemærker derudover, at bagatelgrænsen vil ramme urimeligt hårdt, hvis f.eks. planlagt arbejde alligevel ikke bliver til noget.

ASE noterer sig, at beskæftigelseskontoen skal opgøres på baggrund af indkomstregistret. Dette harmonerer ikke med, at timer, der ikke har medført fradrag i dagpengene, ikke må fremgå af beskæftigelseskontoen.

Kommentar:

Det følger af forslaget til § 55 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at indberettede løntimer i henhold til lov om et indkomstregister siden seneste indplacering skal registreres på beskæftigelseskontoen. Løntimer mv., som kan medregnes til beskæftigelseskravet, kan registreres på beskæftigelseskontoen.

På baggrund af høringssvaret er det præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at selv om løntimerne i en ledighedsperiode ikke har medført fradrag i dagpengene, betyder det ikke, at de ikke kan registreres på beskæftigelseskontoen. Dette er i overensstemmelse med ordlyden af forslaget til § 55 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

AK-Samvirke bemærker, at bagatelgrænsen svarer til ca. 1.350 kr. (pl 2016), og at konsekvensen af udmøntningen vil være, at et medlem, som har oplyst om forventet beskæftigelse, som ikke holder stik, vil få mindre udbe-

talt, end den pågældende har ret til. Hvorimod et medlem, som ikke har oplyst om forventet beskæftigelse, vil få udbetalt det, som den pågældende har ret til eller mere.

AK-Samvirke mener, at det er uklart, om medlemmet altid vil få reguleret en udbetaling og således få de dagpenge, den pågældende har ret til – bagatelgrænse eller ej. Dette vil AK-Samvirke bestemt opfordre til at sikre.

En eventuel regulering vil først ske i forbindelse med en efterfølgende udbetaling. Dette vil imidlertid være problematisk for nogle – for ikke alle kan jo vente på at få udbetalt de manglende ca. 1.350 kr. til måneden efter. Hermed lægges der sådan set op til, at medlemmet ”underoplyser” om forventet beskæftigelse for at være sikker på sin dagpengeudbetaling. Samtidig lægges der op til at etablere nogle kontrolmekanismer i systemet med henblik på evt. at sanktionere medlemmer som gentagne gange ”underoplyser” om forventet beskæftigelse. AK-Samvirke er på den baggrund generelt bekymrede for, at medlemmerne kommer i klemme i det nye aconto- og efterreguleringssystem.

Kommentar:

Det bemærkes, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering på sædvanlig vis vil høre AK-Samvirke, herunder a-kasserne, i forbindelse med den nærmere udmøntning af udbetalingsmodellen, herunder i forbindelse med den tekniske arbejdsgruppe, som er nedsat under Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg.

Der er i lovforslaget lagt op til, at der ikke skal ske en efterregulering, hvis uoverensstemmelsen er mindre end bagatelgrænsen på 12 timer pr. måned. Det er derfor kun i tilfælde af, at uoverensstemmelsen er på mere end bagatelgrænsen, som der skal ske en efterregulering. I disse tilfælde skal der ske en efterregulering for alle timerne, og ikke kun de timer, som overstiger bagatelgrænsen.

Af bestemmelsen i lovforslagets § 85 e, stk. 3, fremgår, at a-kassen i bestemte situationer skal vurdere, om medlemmet med forsæt har fortiet omstændigheder for dermed at opnå ydelser med urette. A-kassens vurdering kan i de situationer godt være, at medlemmet har givet korrekte oplysninger på tidspunktet og at ydelser og reguleringer er sket med rette.

AK-Samvirke har noteret sig, at "Underoplyste"-ikke-regulerede løntimer fra beskæftigelse under bagatelgrænsen vil medlemmet ikke kunne medregne til genoptjening eller forlængelse af dagpengeretten. A-kasserne vil som følge heraf skulle føre forskellige timeregnskaber – ét for timer som kan medregnes og ét for timer som ikke kan. Det er ikke hensigtsmæssigt og giver nogle implikationer ift. beskæftigelseskontoen og de "fælles tællere". AK-Samvirke vil derfor foretrække en model, hvor der udbetales aconto for måned 1 og herefter sker en eventuel regulering for måned 2, uden en bagatelgrænse som retter sig mod andet end det kontrolmæssige aspekt. Det sikrer, at alle medlemmer bliver behandlet ens, og at alle løntimer vil kunne medregnes til genoptjening eller forlængelse af dagpengeretten.

Kommentar:

Der henvises til ovenstående kommentar til LO, FTF og Akademikerne om, at løntimer mv., som kan medregnes til beskæftigelseskravet, kan registreres på beskæftigelseskontoen, og at det derfor er præciseret i lovforslaget, at selv om løntimerne i en ledighedsperiode ikke har medført fradrag i dagpengene, betyder det ikke, at de ikke kan registreres på beskæftigelseskontoen.

Der henvises også til ovenstående kommentar til ASE under pkt. 3.4. Månedsbaseret dagpengesystem med acontoudbetaling, hvor det bl.a. oplyses, at aftalepartierne bag Aftale om et tryggere dagpengesystem er enige om den månedsbaserede acontoudbetalingsmodel, og at dagpengekommissionen har drøftet flere modeller for udbetaling af dagpenge i et månedsbaseret dagpengesystem, herunder en model, hvor der udbetales fulde dagpenge a conto på månedsbasis og arbejde i måneden først modregnes i næste måneds udbetaling.

AK-Samvirke er bekymrede for, at kompleksiteten i samspillet mellem reglerne og efterreguleringer i dagpengeudbetalingerne i visse tilfælde vil kunne få udbetalingen i enkelte måneder ned på et niveau, som man reelt ikke kan leve af i Danmark. Vi vil derfor opfordre til, at man i eksempler for de laveste satser, dvs. 50 pct.- og 71,5-pct.-satserne, forholder sig til, hvor niveauet vil ligge, hvis der i en måned trækkes en karensdag og udbetales 12 timer mindre, end der er ret til, på grund af ovennævnte bagatelgrænse.

Kommentar:

Det bemærkes, at dimittendsatsen for ikke-forsørgere i 2016-niveau svarer til ca. 12.950 kr. Efter fradrag for 7,4 timer på grund af en karensdag og 12

timer på grund af bagatelgrænsen, vil en dimittend modtage ca. 11.383 kr. i dagpenge for den pågældende måned. Til sammenligning er SU-satsen for personer, der læser på en videregående uddannelse og er udeboende, på 5.941 kr. pr. måned i 2016.

Det bemærkes derudover, at ledige i det omfang, de opfylder betingelserne, vil kunne modtage supplerende kontanthjælp.

3.6.2. Frist for indsendelse af dagpengekort

LO, FTF og Akademikerne bemærker, at retten til forfaldne dagpenge bortfalder, hvis dagpengekort ikke er indsendt senest 1 måned og 10 dage efter udbetalingsfristens udløb, medmindre medlemmet har en fyldestgørende grund til ikke at have indsendt rettidigt. LO, FTF og Akademikerne foreslår præcisering i lovforslagets § 46, stk. 5, om, at a-kassen afgør om medlemmet har en fyldestgørende grund.

PROSA anfører de samme bemærkninger som LO, FTF og Akademikerne, herunder det samme forslag.

Advokatsamfundet finder det betænkeligt, at det ikke er begrundet at reducere borgernes frist for at indsende dagpengekort fra tre måneder fra udløbet af en dagpengeperiode til en måned og 10 dage. Det kan berøre mange borgere og føre til flere dispensationsager end i dag.

Kommentar:

Det følger af lovforslagets bemærkninger til frist for indsendelse af dagpengekort, at afkortningen af fristen er begrundet i, at a-kasserne ikke løbende kan opgøre medlemmets aktuelle forbrug af dagpenge, hvis dagpengeperioder ikke indsendes umiddelbart efter udløbet af udbetalingsperioden.

Det aktuelle dagpengeforbrug har f.eks. betydning for tidspunktet for, hvornår medlemmet har ret og pligt til at deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Retten til dagpenge falder ikke bort, hvis medlemmet har haft en fyldestgørende grund til ikke at have indberettet oplysningerne rettidigt. Der lægges op til, at et medlem kan have en fyldestgørende grund til forsinkelsen, hvis pågældende f.eks. har været syg eller bortrejst i en længere periode. Det er a-kassen, der som 1. instans vurderer og træffer afgørelse om medlemmernes rettigheder og pligter efter loven. Medlemmet kan klage over a-kassens afgørelse til det administrative klagesystem.

3.7. Supplerende dagpenge

LO, FTF og Akademikerne anfører generelt, at lovforslaget om supplerende dagpenge, som bl.a. indeholder forbedrede genoptjeningsmuligheder, først træder i kraft efter et valg. Stramningerne i ordningen vil blive indført allerede fra den 1. juli 2017. Hermed stilles nogle medlemmer utilsigtet ringere, end de er i dag. Det gælder bl.a. dem som rammes af, at timekravet for genoptjening øges, og dem som har opbrugt de supplerende dagpenge og som rammes af, at der ikke vil kunne udbetales dagpenge i måneder, hvor der har været beskæftigelse, uanset omfanget og hvor i måneden beskæftigelsen er udført. I den sammenhæng bør det som minimum være gældende, at det sikres, at ingen stilles ringere end i dag.

PROSA skriver ligeledes, at stramningerne af ordningen med supplerende dagpenge træder i kraft efter 1.7.2017, mens forbedringerne først træder i kraft efter et folketingsvalg. Det er helt urimeligt. Hvis forbedringerne skal vente, må dette også gælde forringelserne.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at aftalepartierne er enige om at indføre et månedsbaseret dagpengesystem med acontoudbetaling med forventet ikrafttræden 1. juli 2017.

Det fremgår af Aftale om supplerende dagpenge og overskydende timer (tillæg til Aftale om et tryggere dagpengesystem), at aftalepartierne er enige om at indføre en ugebaseret model for supplerende dagpenge sammen med det månedsbaserede dagpengesystem. Det fremgår videre, at aftalepartierne er enige om at søge tilslutning til de relevante ændringer af reglerne om supplerende dagpenge hos forligspartierne bag Aftale om en jobplan med henblik på, at ændringerne kan træde i kraft den 1. juli 2017 som led i den samlede reform af dagpengesystemet.

Som følge af forligsbindinger i Aftale om en jobplan af 28. februar 2008, vil det ikke være muligt at sætte reglerne om hhv. fleksibel genoptjening af op til 12 uger med supplerende dagpenge, løbende genoptjening af retten til supplerende dagpenge samt undtagelsen af arbejdsfordelinger og hjemsendelse fra tidsbegrænsningen i kraft før efter et nyvalg til Folketinget. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 3.

Krifa anfører, at man kan overveje, hvorfor der er fastsat så snævre tidsmæssige begrænsninger i muligheden for supplerende dagpenge – det må alt andet lige være en fordel, at man i videst muligt omfang er selvforsørgende, og der bør derfor ikke stilles unødige hindringer op for arbejde på nedsat tid.

ASE foreslår, at begrænsningen på 30 uger inden for 104 uger afskaffes. I stedet lægges kontrollen med, om medlemmet alene påtager sig deltidsarbejde, og hermed den generelle rådighedsforpligtelse, over i de tilbagevendende rådighedssamtaler og systemet med underretningspligtige hændelser.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om supplerende dagpenge og overskydende timer (tillæg til Aftale om et tryggere dagpengesystem), at aftalepartierne er enige om at indføre en ugebaseret model for supplerende dagpenge sammen med det månedsbaserede dagpengesystem, og at udgangspunktet er de gældende regler for supplerende dagpenge.

Det er således aftalt, at der også fremover gælder en tidsbegrænsning for ret til supplerende dagpenge på 30 uger inden for de sidste 104 uger. Formålet med supplerende dagpenge er, at man midlertidigt kan arbejde på nedsat tid og supplere op med dagpenge. Det gør arbejdsmarkedet fleksibelt i forhold til deltidsarbejde. Samtidig må reglerne om supplerende dagpenge ikke være med til at fastholde dele af arbejdsstyrken på nedsat tid. Aftale om et tryggere dagpengesystem giver som noget nyt mulighed for, at den enkelte løbende og fleksibelt kan genoptjene ret til supplerende dagpenge.

Det betyder for det første, at man som ledig vil kunne optjene en ny ret til supplerende dagpenge, inden man har opbrugt en eksisterende ret. For det andet betyder det, at man vil kunne få forlænget retten til supplerende dagpenge med op til 12 uger, når man har opbrugt perioden på de 30 uger, hvis man bare i kortere perioder har arbejdet på fuld tid.

Forslagene om at lempe eller afskaffe tidsbegrænsningen for supplerende dagpenge er dermed ikke i overensstemmelse med aftalen.

3.7.1. Ugebaseret tidsbegrænsning for supplerende dagpenge i et månedsbaseret dagpengesystem

AK-Samvirke skriver, at der i lovforslaget lægges op til, at forbruget af retten til supplerende dagpenge skal ske i en ugebaseret model – efter stort set

samme regler som i dag – mens selve udbetalingen af dagpenge, herunder supplerende dagpenge, som noget nyt skal ske i en månedsbaseret model.

AK-Samvirke anfører, at det ikke er administrativt hensigtsmæssigt eller forenkende at skulle operere med flere forskellige modeller og tællemekanismer samtidigt. AK-Samvirke havde derfor gerne set, at man fra politisk hold havde valgt ikke at gå over til den nye månedsudbetalingsmodel – men i stedet havde valgt at bevare den eksisterende ugeudbetalingsmodel.

Kommentar:

Der henvises til kommentaren ovenfor til LO, FTF og Akademikerne samt PROSA om, at det fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at der er aftalt et månedsbaseret dagpengesystem.

AK-Samvirkes forslag om at bevare den eksisterende ugeudbetalingsmodel er dermed ikke i overensstemmelse med aftalen.

Lederne skriver, at man kan være lidt bekymrede for, om de foreslåede regler om supplerende dagpenge reelt vil understøtte ét af hovedformålene med reformen, at ledige tager kortvarig beskæftigelse, herunder på deltid. Der vil også kunne opstå problemstillinger i forbindelse med at sætte en gennemsnitsbetragtning, som de faste 160,33 timer pr. måned er udtryk for, overfor faktuelle beskæftigelsestimer. Antallet af normale arbejdsdage i de enkelte kalendermåneder varierer i 2017 mellem 17 og 23 dage, hvilket kan give vikårlige resultater. Hvis det ledige medlem på fast nedsat tid også fik en fast gennemsnitlig løn, så ville det være hensigtsmæssigt, at medlemmet skulle oplyse løntimer samlet set, men det ville give udfordringer overfor ugeopgørelsen (supplerende dagpenge) og for dagopgørelser (g-dage).

Det vil kunne give udfordringer, at ca. hver 4. uge ikke endeligt kan afklares, før næste månedskort bliver indsendt, hvilket særligt i situationen ved udløb af ret til supplerende dagpenge kan medføre en risiko for fejlvejledning om ophør af arbejdsforhold. A-kassernes vejledningsforpligtelse i den sammenhæng bør præciseres og meget gerne via konkrete eksempler.

Kommentar:

Som anført af Lederne er de 160,33 timer, der kan udbetales dagpenge for pr. måned, udtryk for et gennemsnitstal, som er svarende til almindelig fuldtidsbeskæftigelse på det danske arbejdsmarked. Timetallet er således ikke et udtryk for faktuelle beskæftigelsestimer på normale arbejdsdage i de enkelte

kalendermåneder, idet antallet af arbejdsdage varierer i de enkelte måneder. Omvendt vil et medlem fremover ved fuld ledighed få udbetalt samme dagpengebeløb i alle måneder, uanset antallet af arbejdsdage i måneden.

I forhold til opgørelsen af uger med ret til supplerende dagpenge lægges der op til, at en uge, der løber hen over et månedsskift, vil skulle medregnes til opgørelsen af uger med supplerende dagpenge i den efterfølgende måned. Dette er præciseret i bemærkningerne til lovforslaget. Der lægges ikke op til, at a-kassernes vejledningspligt i forbindelse med retten til supplerende dagpenge, skal ændres. A-kassen skal derfor – ligesom i dag – vejlede et medlem, når a-kassen bliver bekendt med, at et ledigt medlem arbejder på nedsat tid, samt i god tid før den begrænsede periode med ret til supplerende dagpenge udløber.

3.7.2. Opgørelse af tidsbegrænsningen på 30 uger inden for de sidste 104 uger og bortfald af ret til supplerende dagpenge

LO, FTF og Akademikerne anfører, at det fremgår af bemærkningerne, at uger på nedsat tid, men hvor der ikke modtages supplerende dagpenge (fx på grund af ferie eller g-dage) medregnes til tidsbegrænsningen for supplerende dagpenge på 30 uger, hvis blot der udbetales dagpenge for nogle dage i måneden. Det forekommer i strid med intentionen. Det vil særligt ramme hjemsendelsesområderne, indtil de i 2019 bliver fritaget for tidsbegrænsningen.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at uger med nedsat tid pga. ferie eller sygedage ikke skal medtælles som uger, der forbruger af tidsbegrænsningen på 30 uger.

Kommentar:

Uger, hvor medlemmet arbejder på nedsat tid, og hvor der samtidig er udbetalt supplerende dagpenge i måneden, indgår i tidsbegrænsningen. Dog vil uger, hvor en kombination af arbejdstimer og øvrige forhold, såkaldte ”tekniske belægninger”, svarer til fuld tid (37 timer for fuldtidsforsikrede), ligesom i dag ikke indgå i tidsbegrænsningen. Dette er præciseret i lovforslaget.

AK-Samvirke bemærker, at man er stærkt bekymrede for konsekvenserne af den valgte månedsbaserede model – særligt set i forhold til reglerne om begrænsningen i retten til de supplerende dagpenge.

AK-Samvirke henviser til, at ifølge dagpengekommissionens egne beregninger opbruger ca. 3.400 medlemmer deres ret til supplerende dagpenge hvert år. De pågældende vil – i den nuværende ugebaserede model – fortsat kunne få udbetalt dagpenge for de uger, hvor de er fuldt ledige, mens de ikke vil kunne få udbetalt dagpenge for uger med delvis beskæftigelse, før der er genoptjent ret til nye 30 uger med supplerende dagpenge.

Som en konsekvens af den månedsbaserede udbetalingsmodel vil et medlem, som har opbrugt retten til supplerende dagpenge, fremover slet ikke kunne få udbetalt dagpenge i en måned, hvis der i måneden også er beskæftigelse – uanset hvor få timers beskæftigelse, der er tale om. Er der tale om beskæftigelse henover et månedsskifte, er det to måneder, medlemmet ikke kan få udbetalt dagpenge i. Hertil kommer, at der lægges op til et hurtigere forbrug af retten til supplerende dagpenge end i dag. Er der ikke tale om fuldtidsbeskæftigelse i en uge, forbruges der af retten. Fx hvis der ligger beskæftigelse mandag-torsdag i uge efterfulgt af en G-dag.

AK-Samvirke anfører, at man kan pege på tre forhold, som vil kunne ”afbøde” konsekvenserne pr. 1. juli 2017:

- Man kan vælge at nulstille alt tidligere forbrug af retten til de supplerende dagpenge, så alle overgår til det nye system d. 1. juli 2017 med en ny begrænset ret på 30 uger inden for 104 uger.
- Man kan vælge at lade forbruget følge de eksisterende regler, så retten ikke forbruges hurtigere end i dag.
- Man kan vælge – for medlemmer, som har opbrugt retten til supplerende dagpenge – at belægge dagpengekortet med 37 timer i de uger, hvor der er beskæftigelse. Hermed vil medlemmet ikke kunne få udbetalt dagpenge for uger, hvori der efter medlemmets egne oplysninger er beskæftigelse, men vil godt kunne få udbetalt dagpenge for uger med fuld ledighed.

Lederne finder det ikke umiddelbart hensigtsmæssigt, at et ledigt medlem, som har opbrugt retten til supplerende dagpenge, vil kunne miste retten til ydelser for hele måneder, hvis pågældende tager en kort arbejdsopgave. Bliver medlemmet for eksempel opsagt indenfor de første uger i en prøvetid, så vil de kunne påvirke to måneders udbetalinger.

Lederne anfører, at vedrørende den oprindelige ret til supplerende dagpenge udløb, bør det præciseres, om der med lovforslaget er gjort endelig op

med overgangsordningen, jf. ændringslov nr. 481 fra 2008 om ret til supplerende dagpenge ud over de 30 uger inden for 104 uger.

Krifa og 3F - Privat, Service, Hotel- og Restauration anfører samme synspunkt.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om supplerende dagpenge og overskydende timer (tillæg til Aftale om et trygget dagpengesystem), at aftalepartierne er enige om at indføre en ugebaseret model for supplerende dagpenge sammen med det månedsbaserede dagpengesystem, og at udgangspunktet er de gældende regler for supplerende dagpenge.

Der er således aftalt en videreførelse af den gældende tidsbegrænsning for ret til supplerende dagpenge på 30 uger inden for de sidste 104 uger.

Forslaget om at nulstille al tidligere forbrug af supplerende dagpenge pr. 1. juli 2017 vil betyde, at medlemmer, der forud for 1. juli 2017 allerede har modtaget supplerende dagpenge i op til 30 uger, vil kunne modtage supplerende dagpenge i nye 30 uger fra 1. juli 2017.

Forslaget vil dermed medføre, at ledige medlemmer i en periode kan få supplerende dagpenge i et langt større omfang end forudsat i aftalen. Forslaget ligger dermed uden for aftalen.

I forhold til forslaget om at lade forbruget af tidsbegrænsningen følge de eksisterende regler, skal det bemærkes, at det er aftalt, at der fremover skal gælde en mindsteudbetalingsregel på 14,8 timer pr. måned, og ikke som i dag en mindsteudbetalingsregel på 7,4 timer pr. uge. Ændringen af mindsteudbetalingsreglen betyder, at personer med deltidsarbejde, hvor arbejdstiden er højere end 29,6 time i en uge i modsætning til i dag vil kunne modtage supplerende dagpenge for måneden, hvis der udbetales dagpenge for mindst 14,8 timer for måneden. Dermed vil denne uge – modsat i dag hvor der ikke kan udbetales supplerende dagpenge for sådanne uger – tillige forbruge af tidsbegrænsningen for ret til supplerende dagpenge.

Uger, hvor medlemmets arbejdstid og såkaldte tekniske belægninger udgør fuld tid, vil fortsat ikke forbruge af tidsbegrænsningen. Et medlem, der er beskæftiget på fuld tid mandag-torsdag i en given uge, og som modtager dagpengegodtgørelse for en hel G-dag fredag, vil således ikke forbruge af

tidsbegrænsningen på supplerende dagpenge, jf. AK-Samvirkes eksempel. Der henvises til kommentaren ovenfor til LO, FTF og Akademikerne.

I forhold til forslaget om, at medlemmer, som har opbrugt retten til supplerende dagpenge, kan få udbetalt dagpenge for uger med fuld ledighed, selv om der i måneden er beskæftigelse i nogle uger, skal det bemærkes, at det er en konsekvens af den månedsbaserede opgørelse af dagpenge, at når retten til supplerende dagpenge er opbrugt, kan der ikke udbetales dagpenge for en hel måned, hvis medlemmet arbejder på nedsat tid i en eller flere uger i måneden. I den måned, hvor retten til supplerende dagpenge udløber, kan der dog udbetales dagpenge for resten af måneden.

I forhold til den hidtidige overgangsordning fra 2008, videreføres denne ikke i lovforslaget. Medlemmer, der er omfattet af overgangsordningen, vil således fra 1. juli 2017 blive omfattet af tidsbegrænsningen på 30 uger inden for de sidste 104 uger, og der vil som følge af overgangsreglen i § 13, stk. 7, blive fratrukket forbrug af uger forud for 1. juli 2017.

Det bemærkes, at de gældende regler om, at et medlem kan opsiges eller afslå et henvist arbejde, hvis medlemmet mister retten til supplerende dagpenge, uden at anses for at være selvforskyldt ledig, videreføres uændret. Det betyder, at medlemmet ikke vil få en sanktion herfor.

3.7.3. Løbende genoptjening af retten til supplerende dagpenge og fleksibel genoptjening af op til 12 uger med supplerende dagpenge

LO, FTF og Akademikerne skriver, at det fremgår af lovforslaget, at supplerende dagpenge kan genoptjenes fleksibelt (forlængelse med højst 12 uger) og løbende (ny periode på 30 uger inden for 104 uger).

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at det præciseres i lovforslaget, at løntimer indberettet til indkomstregistret, og som fremgår af beskæftigelseskontoen, kan anvendes til enten fleksibel eller løbende optjening af supplerende dagpenge inden for 2 års dagpengeret – uden at de fradrages beskæftigelseskontoen med henblik på fleksibel genoptjening af dagpengeretten eller genoptjening af ny dagpengeret.

LO, FTF og Akademikerne skriver videre, at det fremgår af lovbemærkninger, at der fastsættes nærmere regler for, at medlemmet løbende tilkendegiver sit ønske på dagpengekortet, om optjente løntimer skal anvendes til forlængelse af 30 ugers perioden med supplerende dagpenge. LO, FTF og

Akademikerne foreslår, at der i stedet fastsættes nærmere regler for opdaterede oplysninger på beskæftigelseskontoen, der kan informere den enkelte ledige om kontoens løntimesaldo for de 6 måneder, der kan bruges til genoptjening af ret til supplerende dagpenge enten i form af fleksibel genoptjening til forlængelse i op til 12 uger eller løbende genoptjening af ny periode på 30 uger.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at medlemmerne for hver måned skal tage stilling til genoptjening af ret til supplerende dagpenge og ej heller stillingtagen til forlængelse af dagpengeperioden eller genoptjening af ny ret til dagpenge.

PROSA har anført de samme bemærkninger som LO, FTF og Akademikerne og foreslår ligeledes, at det præciseres i lovforslaget, at løntimer indberettet til indkomstregistret, og som fremgår af beskæftigelseskontoen, kan anvendes til enten fleksibel eller løbende optjening af supplerende dagpenge inden for 2 års dagpengeret – uden at de fradrages beskæftigelseskontoen med henblik på fleksibel genoptjening af dagpengeretten eller genoptjening af ny dagpengeret.

Kommentar:

Det fremgår allerede af lovforslaget, at genoptjeningskravet for at få en ny periode med supplerende dagpenge kan opfyldes på baggrund af løntimer, som er indberettet til indkomstregisteret i henhold til lov om et indkomstregister. Løntimer, der kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet, kan medregnes ved genoptjening af perioden med supplerende dagpenge, herunder forhold, der kan sidestilles med indberettede løntimer, og udenlandsk arbejde og andre perioder for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret. Det bemærkes, at afholdt ferie med feriegodtgørelse kan medregnes ved genoptjening af retten til supplerende dagpenge, selv om den ikke kan medregnes til den fleksible genoptjening af op til 12 uger med supplerende dagpenge.

Det følger af gældende principper i arbejdsløshedsforsikringen, at opfyldelse af forskellige arbejdskrav, fx beskæftigelseskravet for genoptjening af dagpengeret, genoptjeningskravet for ret til en ny periode på 30 uger med supplerende dagpenge og arbejdskrav i forbindelse med en rådighedssanktion, kan ske på baggrund af det samme lønarbejde.

Derimod kan lønarbejde, der én gang er medregnet til opfyldelse af et bestemt arbejdskrav, fx genoptjening af en ny periode på 30 uger med supplerende dagpenge, ikke medregnes igen. Det fremgår således også af lovforslaget, at beskæftigelse, der er medregnet til optjening af en tidligere periode med supplerende dagpenge, herunder til forlængelse af perioden med supplerende dagpenge, ikke kan medregnes til genoptjeningen af en ny periode med supplerende dagpenge.

Det bemærkes endvidere, at arbejdskravene er forskellige for henholdsvis genoptjening af ny dagpenget, herunder fleksibel genoptjening af forlængelse af dagpengeperioden, og genoptjening af en ny periode med ret til supplerende dagpenge, herunder fleksibel genoptjening af op til 12 ugers forlængelse.

Det gælder både i forhold til timekrav og perioden inden for, hvilken der kan ske genoptjening. Det vil således ikke være alt arbejde, som fremgår af beskæftigelseskontoen, som kan anvendes til enten fleksibel eller løbende optjening af supplerende dagpenge. Der henvises til, at der i forbindelse med genoptjening af supplerende dagpenge stilles krav om, at der er indberettet mere end 146 løntimer i seks månedsindberetninger inden for 12 måneder. I modsætning hertil vil selv én løntime optjent i dagpengeperioden fremgå af beskæftigelseskontoen og vil kunne medregnes til forlængelse af dagpengeperioden.

Det er valgfrit for medlemmet, om pågældende ønsker forlængelse eller ej. Medlemmet skal løbende give sit ønske om udbetaling af supplerende dagpenge, og dermed forlængelse op til 12 uger, til kende på dagpengekortet. Det betyder, at medlemmet ved udfyldelsen af dagpengekortet tilkendegiver, at pågældende ønsker at gøre brug af de op til 12 ekstra uger med supplerende dagpenge i den givne måned.

På den måde tager medlemmet først stilling til, om pågældende ønsker at bruge arbejdstimerne til forlængelse af perioden med supplerende dagpenge, når pågældende rent faktisk får udbetalt supplerende dagpengene i en måned, hvor der er uger med arbejde på nedsat tid. Der er således ikke tale om, at medlemmet i forbindelse med udførelsen af arbejdet i løbet af dagpengeperioden skal tage stilling til, om arbejdstimerne skal bruges til forlængelse eller genoptjening.

ASE stiller spørgsmål ved, hvordan en forlængelse på 4 uger ad gangen harmonerer med et månedsbaseret udbetalingsystem, og anføre samtidig, at det bør præciseres, hvordan flere på hinanden følgende forlængelser på 4 uger administreres.

ASE anfører videre, at opgørelsen af forbrug i uger ikke harmonerer med, at man i videst muligt omfang skal lægge registeroplysninger til grund for udbetalingen og i videst muligt omfang skal digitalisere og automatisere udbetalingerne. ASE henviser til, at medlemmets oplysninger om antal løntimer på kortet, som skitseret, ikke vil stemme overens med e-indkomstoplysningerne for de timelønnede. Et medlem kan have oplyst om samlet 20 timers arbejde i den pågældende måned, men ifølge e-indkomst har han kun arbejdet 10 timer – de sidste 10 timer bliver indberettet i den efterfølgende måned. ASE spørger til, hvordan man så regulerer i forhold til forbrug af supplerende dagpenge.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om supplerende dagpenge og overskydende timer (tillæg til Aftale om et tryggere dagpengesystem), at aftalepartierne er enige om at indføre en ugebaseret model for supplerende dagpenge sammen med det månedsbaserede dagpengesystem, som blev aftalt med Aftale om et tryggere dagpengesystem, og at udgangspunktet er de gældende regler for supplerende dagpenge.

Det fremgår videre, at der indføres mulighed for, at retten til supplerende dagpenge kan forlænges med op til 12 uger. Ved udløb af retten til supplerende dagpenge efter 30 uger vil retten kunne forlænges med 4 uger for hver måned med mindst 146 timers ustøttet beskæftigelse inden for det seneste år, dog højst tilbage til der sidst er påbegyndt en ny periode med supplerende dagpenge. Ved udløb af forlængelsen på op til 12 uger kræves seks måneder med mindst 146 timers ustøttet beskæftigelse inden for 12 måneder for at genoptjene en ny ret til 30 uger med supplerende dagpenge.

I den måned, hvor retten til supplerende dagpenge, inklusiv mulig forlængelse på op til 12 uger, udløber, behandles den resterende del af kalendermåneden som om, der fortsat var ret til supplerende dagpenge.

En forlængelse på 4 uger ad gangen i forhold til forlængelse af retten til supplerende dagpenge harmonerer således med aftalen om en ugebaseret opgørelse af supplerende dagpenge i et månedsbaseret udbetalingsystem.

Valget af forlængelse for 4 uger ad gangen skal endvidere ses i sammenhæng med timekravet for fleksibel og løbende genoptjening af ret til supplerende dagpenge og med, at den resterende del af den måned, hvor medlemmets ret til supplerende dagpenge – inklusiv mulig forlængelse – udløber, vil blive behandlet som om, der fortsat var ret til supplerende dagpenge.

ASE konstaterer, at medlemmer nu har mulighed for at genoptjene retten til supplerende dagpenge løbende, hvilket øger fleksibiliteten for medlemmerne. Derudover vil det øge incitamentet for medlemmerne til at påtage sig deltidsarbejde.

Kommentar:

Beskæftigelsesministeriet tager ASEs bemærkninger om løbende genoptjening til efterretning.

3.7.4. Ændring af timekravet for genoptjening af retten til supplerende dagpenge

LO, FTF og Akademikerne anfører, at det fremgår af lovforslaget, at genoptjening af supplerende dagpenge betinges af, at medlemmerne har fået indberettet mere end 146 timer i hver af 6 månedsindberetninger. LO, FTF og Akademikerne foreslår, at det fremgår af lovforslaget, at kravet om mere end 146 løntimer undtages de måneder, der af kalendermæssige årsager ikke giver mulighed for at arbejde 146 timer pga. bl.a. helligdage. I § 60 stk. 4, 1. pkt. 1 foreslås således tilføjet: Dog undtages kravet på mere end 146 løntimer i de måneder, som pga. af helligedage mv. ikke giver mulighed for at arbejde i alt 146 timer på hverdage.

PROSA foreslår ligeledes, at kravet om mere end 146 løntimer undtages de måneder, der af kalendermæssige årsager ikke giver mulighed for at arbejde 146 timer pga. bl.a. helligdage, og at det i § 60, stk. 4, 1. pkt., tilføjes, at kravet på mere end 146 løntimer er undtaget i de måneder, som pga. af helligedage mv. ikke giver mulighed for at arbejde i alt 146 timer på hverdage.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om supplerende dagpenge og overskydende timer (tillæg til Aftale om et tryggere dagpengesystem), at aftalepartierne er enige om, at timekravet til genoptjening øges til 146 timer om måneden.

Kravet til genoptjening skal ses i sammenhæng med, at mindsteudbetalingskravet omlægges fra én dag pr. uge (7,4 timer) til to dage pr. måned (14,8 timer).

Med omlægningen af mindsteudbetalingsreglen til to dage pr. måned vil et medlem kunne modtage supplerende dagpenge i forbindelse med arbejde på op til 145,53 timer om måneden.

Formålet med at øge timekravet for genoptjening til 146 timer pr. måned er således at sikre, at et medlem skal øge sin arbejdstid for at kunne genoptjene retten til supplerende dagpenge. En lempelse af timekravet for genoptjening vil kunne betyde, at et medlem i samme måned vil kunne få supplerende dagpenge og samtidig genoptjene ret til supplerende dagpenge, idet dagpengene udbetales fast for op til 160,33 timer pr. måned, uanset antallet af arbejdsdage i måneden.

LO, FTF og Akademikerne samt PROSAs forslag er dermed ikke i overensstemmelse med aftalen.

DJ anfører, at med videreførelsen af den relative høje omregningsats for ukontrollabelt arbejde er det en stor udfordring at skulle op på 146 timer i hver kalendermåned for, at det udløser timer til genoptjening af ret til supplerende dagpenge.

DJ henviser til, at 146 timer ved omregningssatsen for ukontrollabelt arbejde giver en indkomst på 32.869 kr. eller knap 400.000 om året (hertil skal lægges ambi og atp). Gennemsnitslønnen i Danmark hedder ifølge Danmarks Statistik 294.000 kr./året eller 153 kr./timen.

DJ henviser til, at man, så vidt man er bekendt, er den eneste organisation i landet, der årligt køber krypterede indkomstoplysninger fra Danmarks Statistik på de godt 20 % af deres medlemmer, der er registreret i deres medlemssystem som atypisk beskæftigede. 50 % fraktilen for den andel af de atypiske, der af skat er registreret som lønmodtagere, hed i vores seneste indkomststatistik 376.814 kr./året.

Ved kun at tælle timer i kalendermåneder og ved at fastholde den høje omregningsats vil en stor del af de lønmodtagere, hvis arbejdsgivere ikke indberetter timetal, og hvis indkomst ikke falder jævnt, få endog meget svært ved at genoptjene retten til supplerende dagpenge.

Kommentar:

Der henvises til kommentaren ovenfor til bemærkningerne fra LO, FTF og Akademikerne samt PROSA, hvor begrundelsen for det ændrede timekrav for genoptjening af supplerende dagpenge er nærmere beskrevet.

Der er hverken i dagpengekommissionens rapport eller i Aftale om et tryggere dagpengesystem lagt op til, at omregningssatsen skal ændres. Den gældende omregningssats videreføres derfor uændret.

3.7.5. Undtagelse fra tidsbegrænsningen for arbejdsfordeling og hjemsendelse

Krifas ser positivt på, at arbejdsfordeling og hjemsendelse ikke betragtes som supplerende dagpenge.

Kommentar:

Beskæftigelsesministeriet tager Krifas bemærkninger om arbejdsfordeling og hjemsendelse til efterretning.

3.7.6. Opfølgning på de nye regler om supplerende dagpenge

AK-Samvirke anfører, at det med de nye "fælles tællere" i dagpengesystemet vil blive muligt allerede fra d. 1. juli 2017 at se, hvor mange medlemmer der opbruger retten til supplerende dagpenge. Derfor vil man opfordre til at følge dette nøje og træffe politisk beslutning om at lempe reglerne, hvis der bliver behov for det.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at aftalepartierne vil følge udviklingen i beskæftigelsen og antallet af personer, der opbruger dagpengeretten, med henblik på at vurdere konsekvenserne, når de aftalte ændringer er fuldt indfasede. Senest i 2020 udarbejdes en evaluering af aftalen.

Det fremgår af Aftale om supplerende dagpenge og overskydende timer (tillæg til Aftale om et tryggere dagpengesystem), at aftalepartierne er enige om, at supplerende dagpenge indgår i den evaluering i 2020, der fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem.

3.8. Karensdage ved høj ledighed

LO, FTF og Akademikerne anfører, at det fremgår af lovforslaget, at medlemmer gives karens svarende til én dags dagpenge efter hver 4. måned, med mindre fuldtidsforsikrede medlemmer har arbejdet 148 timer i 4-månedersperioden før karens. De bemærker, at det i samme lovforslag § 1, nr. 55, foreslås, at supplerende dagpenge kan genoptjenes, når medlemmet i 6 måneder har arbejdet i mere end 146 timer pr. måned.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at de to regler harmoniseres således, at lovforslaget § 1, nr. 49 - lovens § 56 a, stk. 2, pkt. 1 - ændres til:
”Som fuldtidsforsikret lønmodtager har fået indberettet mere end 146 timer i henhold til lov om et indkomstregister.” Arbejdskravet til deltidsforsikrede tilpasses de 146 timer.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at medlemmer, som deltager i aktive tilbud, jf. kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller som deltager som jobrotationsvikarer efter samme lovs kapitel 18, får forlænget 4-måneders perioden.

LO, FTF og Akademikerne bemærker, at når karensen fratrækkes i kroner og ikke i timer, vil karensdagen fortsat tælle som ledige timer og tælle med i dagpengeforbruget – selv om der ikke er udbetalt dagpenge. Det finder LO, FTF og Akademikerne er unødvendigt.

AK-Samvirke påpeger, at der med udmøntningen af karens på en række punkter lægges op til den hårdest mulige udmøntning af karensdagene. De foreslåede regler kan med fordel forenkles. F.eks. kunne reglerne bygges op, således at man ifalder karens på baggrund af 4 måneder, hvori der er dagpengeudbetalinger, medmindre der ligger en ”karensfritagelsesgrund”, f.eks. deltagelse i et tilbud i den måned, hvor medlemmet ellers skulle ifalde karens.

AK-Samvirke mener ikke, at der skal falde en karens i eller på baggrund af måneder, hvor medlemmet deltager i tilbud – og da slet ikke ved deltagelse i tilbud, hvor medlemmet er fritaget for at stå til rådighed for andet end tilbuddet. En sådan fritagelse kan i dag også ske ift. andre tilbud end tilbud om uddannelsesløft, hvorfor det undrer AK-Samvirke, at kun uddannelsesløftet er nævnt.

Ud over at fritage for karens ved deltagelse i tilbud, mener AK-Samvirke, at der også skal ske fritagelse ved deltagelse i jobrettet uddannelse.

AK-Samvirke anerkender, at man i udmøntningen har ønsket at sikre en forholdsvis enkel administration af karensdagene – men mener, at samme enkelthed kunne være nået også med en anden og i øvrigt mildere udmøntning af karensdagene.

Lederne påpeger, at man med lovforslaget fastholder karensdage, og finder det positivt, at der kun indføres én karensdag hver fjerde måned. Lederne finder dog fortsat, at karensdagene er en udhuling af dagpengesatsen, og at det særligt i forhold til ledere og højtuddannede er et problem, da incitamentet for disse grupper til at bakke op om arbejdsløshedsforsikringen svinder, når ydelsen sættes yderligere ned.

PROSA foreslår, at medlemmer, der deltager i aktive tilbud, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kapitel 10-12, og som deltager som jobrotationsvikarer efter lovens kapitel 18, får forlænget 4-måneders perioden.

PROSA bemærker, at når karensen fratrækkes i kroner og ikke i timer, vil karensdagen fortsat tælle som ledige timer og tælle med i dagpengeforbruget – selv om der ikke er udbetalt dagpenge. Det finder PROSA er urimeligt.

Ældre Sagen påpeger, at lange ledighedsperioder ikke er selvvalgte, men er et udtryk for, at det er vanskeligt for den ledige at komme tilbage i beskæftigelse. Ældre Sagen finder det ikke rimeligt at pålægge en særlig ”straf” i form af karensdage og kan derfor ikke anbefale indførslen af karensdage.

Kommentar:

For så vidt angår bemærkningerne om at harmonisere det nødvendige timetal, skal styrelsen bemærke, at de to krav ikke er sammenlignelige. Kravet om de 146 timer er baseret på fuldtidsbeskæftigelse i en måned minus mindsteudbetaling, hvorimod de 148 timer er baseret på 20 dages fuldtidsarbejde. Derudover skal Beskæftigelsesministeriet bemærke, at de 148 timer ikke behøves at foreligge i samme månedsindberetning, da kravet stilles for en 4-måneders-periode.

Beskæftigelsesministeriet bemærker for så vidt angår bemærkninger om, hvilke forhold der kan forlænge 4-måneders-perioden, at regeringen og aftalepartierne er enige i dagpengekommissionens anbefaling om, at der ind-

føres et tiltag, der øger gevinsten ved at komme i arbejde, herunder genvinsten ved at tage kortvarende job. Karens indgik endvidere som en del af finansieringen af de samlede ændringer af dagpengesystemet.

Ved udmøntningen af dagpengekommissionens anbefalinger og Aftale om et tryggere dagpengesystem er reglerne om karens udmøntet på en sådan måde, at karens på den ene side falder ved manglende arbejde, men dog ikke hvor den pågældende på grund af særlige forhold ikke har kunnet påtage sig arbejde, f.eks. pga. af pasning af alvorligt sygt barn, og på den anden side sådan, at karens er med til at finansiere dagpengeændringer inden for den ramme, der lå til grund ved aftalens indgåelse.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at en evt. imødekommelse af LO, FTF og Akademikernes forslag ikke vil kunne holdes inden for den økonomiske ramme for reformen.

Vedrørende bemærkningerne om, hvordan karens skal fratrækkes, henviser beskæftigelsesministeriet til, at det fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at karens betragtes som dage på dagpenge og forbruger af dagpengeretten.

ASE foreslår i forhold til opgørelse af karensdage, at karens modregnes i den 5. måneds udbetaling i stedet for den 4. Forslaget vil harmonere med den af ASE skitserede løsningsmodel om, at medlemmer ikke skal oplyse om arbejdstimer på sine dagpengekort. Opgørelsen vil stadig ske på baggrund af den foreslåede 4-måneders-periode, men ved at vente til den 5. måneds udbetaling, vil man i de fleste tilfælde have samtlige oplysninger, der skal bruges ved opgørelse af, om medlemmet skal have en karensdag eller ej. Efterregulering vil derfor i de fleste tilfælde blive unødvendig.

PROSA er imod indførelsen af karensdage samt den måde, de er implementeret på. PROSA foreslår ligesom ASE, at karens modregnes i den 5. måneds udbetaling.

Kommentar:

Beskæftigelsesministeriet henviser til svaret under månedsbaserede aconto-udbetalingsmodel angående reguleringen af dagpengeudbetalingen i den efterfølgende måned.

Frie Funktionærer påpeger, at søgnehelligdage i et beskæftigelsesforhold ifølge lovforslaget afskaffes som en del af grundlaget for optjening af beskæftigelseskravet. Det vil ramme særligt urimeligt i forhold til de foreslåede regler til beskæftigelseskrav for bortfald af karensdag. Det er således urimeligt, når timekravet ved en beskæftigelsesperiode på mere end 20 dage ikke kan opfyldes, fordi der i perioden indgår søgnehelligdage. Når der i beskæftigelsesperioden forekommer søgnehelligdage, bør 4-månedersperioden kunne forlænges med et tilsvarende antal dage.

Kommentar:

Det må antages at være begrænset, i hvilket omfang personer, der er i beskæftigelse, vil mangle tilstrækkeligt med arbejde for at undgå karens alene som følge af søgnehelligdage. Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at en eventuel imødekommelse af Frie Funktionærens forslag vil komplicerede reglerne om karens i et omfang, der ikke står mål med søgnehelligdages indvirkning på muligheden for at påtage sig arbejde, herunder at der så ikke altid vil være mulighed for at opføre karens på grundlag af arbejde i 4 kalendermåneder.

DJ påpeger, at medlemmer med atypisk beskæftigede uden løntimer pga. af en kombination af en - set i forhold til gennemsnitslønnen i Danmark – relativ høj omregningsssats og et nyt krav om minimum 23 % beskæftigelse i kvartalet vil have en øget risiko for at blive ramt af karensdage.

Kommentar:

Beskæftigelsesministeriet henviser til svaret vedrørende atypiske lønmodtagere og honorarmodtagere, der ikke er omfattet af aftale om et tryggere dagpengesystem.

3.9. Tiltag for personer med omfattende brug af dagpengesystemet

ASE bemærker, at der er stor forskel på, hvornår et medlem bliver straffet på grund af langvarigt forbrug, hvilket bevirker, at ordningen kan miste sin præventive effekt. Et medlem, der har 2 måneder tilbage af sin ordinære dagpengeret, vil kunne mærke afkortningen allerede efter en måned, mens et medlem, der har mindre end en måned tilbage af den ordinære dagpengeret, først mærke vil afkortningen, når der er gået 1 år og 11 måneder.

Kommentar:

Aftalepartierne bag Aftale om et tryggere dagpengesystem er enige om, at en ledig, der rammer 4-årsgrænsen midt i en dagpengeperiode, vil få redu-

ceret den pågældende dagpengeperiode med én måned. Ledige, der når grænsen med mindre end én måneds dagpengeret tilbage, vil få reduktionen i den efterfølgende dagpengeperiode. Lovforslaget er udmøntet i overensstemmelse hermed.

ASE noterer sig, at hvis de 4 år rammes i den forlængede dagpengeperiode, trækkes der 80,16 timer fra beskæftigelseskontoen. Hvis medlemmet har mere end 962 timer på beskæftigelseskontoen, vil straffen kun delvist påvirke medlemmet, idet der ikke skelnes mellem beskæftigelseskonto for forlængelsesmulighed og beskæftigelseskonto for genoptjening af dagpengeretten.

Kommentar:

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger til Tiltag for personer med omfattende brug af dagpengesystemet, at hvis et medlem rammer 4-årsgrænsen i den forlængede dagpengeperiode, afkortes den mulige forlængede dagpengeperiode med 1 måned. I den forbindelse foreslås det, at der fratrækkes 80,16 løntimer på beskæftigelseskontoen, uanset om medlemmet vælger at forlænge dagpengeperioden med hele den mulige periode.

Det betyder, at medlemmet i givet fald højest kan bruge 881,84 timer til at forlænge dagpengeperioden, selv om der er yderligere timer på beskæftigelseskontoen, som kan bruges til at genoptjene retten til dagpenge.

ASE bemærker, at medlemmer, der har mere end 160,33 timer tilbage af ydelsesperioden, skal have afkortet deres dagpengeret i indeværende periode. Hvad så hvis medlemmet udløber på grund af, at referenceperioden inden de 160,33 timer ville have været brugt?

Kommentar:

Afkortningen af dagpengeperioden sker som en afkortning af ydelsesperioden (den 2-årige dagpengeret). Referenceperioden (3 år) vil ikke blive afkortet som følge af afkortningen af dagpengeperioden. Det betyder, at dagpengeperioden afkortes uden hensynstagen til referenceperioden, herunder om denne udløber på et tidligere tidspunkt.

ASE mener, at det bør præciseres, hvordan afkortningen skal administreres, når der er flere på hinanden følgende indplaceringer. Fx i tilfælde af, at et medlem skal have forkortet sin dagpengeperiode, når medlemmet har mindre end 160,33 timer tilbage af ydelsesperioden, og forkortelsen derfor sker

i næste dagpengeperiode. Medlemmet bliver efter noget tid genindplaceret med 1 år og 11 måneder. Inden medlemmet når at forbruge hele sin ydelsesperiode på 1 år og 11 måneder, har han genoptjent 1.924 timer og skal dermed have en ny indplacering. Hvad sker der med forkortelsen – følger den med i 3. indplacering?

Kommentar:

Der er i lovforslaget lagt op til, at et medlem, som rammer 4-årsgrænsen med mindre end 1 måned tilbage af dagpengeperioden, vil få reduktionen i en evt. efterfølgende dagpengeperiode, hvis medlemmet genoptjener retten til dagpenge. Ved genoptjening af retten til dagpenge kan medlemmet dermed modtage dagpenge i 1 år og 11 måneder inden for en periode på 3 år. Det betyder, at hvis medlemmet ikke modtager dagpenge i 1 år og 11 måneder i den pågældende dagpengeperiode – fordi pågældende f.eks. arbejder på fuldtid og/eller genoptjener retten til dagpenge, og dermed får ret til en ny periode med dagpenge – vil den udestående afkortning bortfalde. Afkortningen følger således ikke med i den 3. indplacering.

ASE bemærker, at fra den 1.7.2017 skal a-kasserne lægge oplysningerne om forbrug fra a-kassen til grund ved opgørelse af, om der er brugt 4 år inden for 8 år. Ved overflytning af medlemmer skal a-kasserne derfor i fremtiden have oplysninger fra tidligere a-kasser om medlemmets forbrug for en periode på op til 8 år. ASE foreslår, at hvis a-kasserne kan lægge e-indkomst-oplysningerne om udbetalte antal timer til grund for opgørelsen sammenholdt med oplysninger om støttet arbejde og sygdomsperioder fra DFDG samt oplysninger om effektiv karantæne, undgås omregning af den udbetalte indtægt. Det er væsentligt nemmere at videregive oplysninger om effektiv karantæne (med datoangivelse) inden for de seneste 8 år, end samlet forbrug af dagpenge inden for de seneste 8 år opdelt på dage eller måneder, alt efter opgørelsestidspunktet.

Kommentar:

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at da a-kasserne efter gældende regler kun har pligt til at gemme oplysninger fra de seneste 5 år, har a-kasserne ved lovens ikrafttræden ikke oplysninger om udbetaling af dagpenge i de seneste 8 år, som er nødvendige for at kunne administrere reglerne om afkortning af dagpengeperioden.

For den periode, der ligger forud for den 1. juli 2017, skal a-kasserne derfor lægge indberettede oplysninger om udbetaling af dagpenge m.v. fra a-

kassen i henhold til lov om et indkomstregister og oplysninger om ansættelse med løntilskud i Det Fælles it-baserede Datagrundlag (DFDG) til grund for opgørelsen af de 4 år inden for 8 år. Opgørelsen af dagpengeforbruget i den indeværende dagpengeperiode sker dog på baggrund af arbejdsløshedskassernes oplysninger, uanset om medlemmet er indplaceret forud for lovens ikrafttræden.

Da a-kasserne først fra 1. juli 2014 fik pligt til at indberette timer til indkomstregisteret, kan timeoplysningerne i indkomstregisteret ikke lægges til grund for opgørelsen.

ASE spørger, hvor ofte skal der ske opgørelse af forbruget på 4 år inden for 8 år.

Kommentar:

Der lægges op til, at a-kasserne løbende – hver måned, hvor a-kassen udbetaler dagpenge – opgør medlemmets samlede dagpengeforbrug inden for de seneste 8 år.

LO, FTF og Akademikerne bemærker, at det af lovens bemærkninger fremgår, at karensmånedens indføres med tilbagevirkende kraft på otte år. LO, FTF og Akademikerne foreslår, at reglen indføres, så den ikke virker med tilbagevirkende kraft. Karensen kan samtidig løbe over et forløb, der kan være helt op til 13 år. Det virker ikke hensigtsmæssigt i forhold til en regel, der skal påvirke de arbejdsløses adfærd. Det forekommer ubegrundet, at en karensmåned, der ikke er ”udstået” ved otteårs periodens udløb, står og venter i op til fem år.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at femårsperioden afskaffes eller afkortes og at forbruget altid alene hentes fra indkomstregistret efter samme model, som der er lagt op til bagud i tid på grund af digitaliseringshensyn.

PROSA anfører samme synspunkter.

Krifa anfører, at reglen om afkortning af dagpengeperioden ved omfattende brug af dagpengesystemet ikke bør gennemføres. Reduktionen vil primært ramme de medlemmer, der har en svagere tilknytning til arbejdsmarkedet, og det må antages at være ”straf” nok i sig selv at være uden arbejde. Hvis reglen vedtages, bør den kun gælde for nye indplaceringer efter reglens ikrafttræden, så det enkelte medlem kan indrette sig på reduktionen lige fra

starten af dagpengeperioden i modsætning til, at man pludselig har en måned mindre, end man gik ud fra. Reduktionen af eksisterende indplaceringer vil desuden indebære en risiko for, at a-kasserne ikke i tilstrækkelig grad kan overholde pligten til at vejlede det enkelte medlem i god tid inden dagpengerettens ophør.

AK-Samvirke mener, at det er problematisk og helt uacceptabelt, at man afkorter dagpengeretten og hermed sanktionerer medlemmerne for at have gjort for omfattende brug af dagpengesystemet i henhold til de regler, der har været gældende de seneste 8 år. Der er reelt tale om, at man sanktionerer for noget, der er sket helt efter reglerne tilbage i tid, og som man ikke kan vægre sig mod nu – hvilket er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt.

AK-Samvirke henviser til, at forlaget er problematisk administrativt set, bl.a. fordi a-kasserne – grundet opbevaringsreglerne – ikke ligger inde med oplysninger om medlemmernes dagpengeforbrug op til 8 år tilbage i tid. Der lægges op til en kompleks og administrativ tung opgave med at sammenstykke et medlems dagpengeforbrug, evt. fra medlemskab af forskellige a-kasser. Det er AK-Samvirkes opfattelse, at dette potentielt kan føre til, at medlemmer – som samlet set over en 8-årig periode har haft præcis det samme forbrug af dagpenge – kan blive ramt forskelligt ift. afkørnings-sanktionen.

AK-Samvirke finder, at det er ude af proportioner, at a-kasserne skal bygge dyre og komplekse IT-systemer og tællemekanismer op for de 700 medlemmer, som man forventer vil blive sanktioneret, og herudover skal til at opbevare udbetalingsoplysninger for alle medlemmer i langt flere år end efter de almindelige opbevaringsregler.

AK-Samvirke opfordrer derfor til, at man trækker afkørningsforslaget tilbage. Hvis dette ikke sker, opfordre AK-Samvirke til, at opgørelsen af dagpengeforbruget 8 år tilbage som minimum baseres alene på oplysninger fra indkomstregisteret – dvs. én opgørelsesmetode – så medlemmer med samme forbrug ikke rammes forskelligt ift. en eventuel afkøring/sanktion.

Kommentar:

Det følger af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at der lægges op til en fuld indfasning fra dag ét, og at samtlige dagpengemodtagere, herunder igangværende forløb, flyttes over i det nye system ved ikrafttræden.

Det betyder, at afkortningen af dagpengeperioden ved omfattende brug af dagpengesystemet træder i kraft den 1. juli 2017. Ved lovens ikrafttræden medregnes ledighed inden for de seneste 8 år. De perioder, som er medregnet ved forbrug af dagpengeperioden, skal også medregnes ved opgørelsen af 4 års dagpengeforbrug.

Det bemærkes, at perioder med dagpenge, som har ligget til grund for en afkortning, ikke kan medregnes ved opgørelsen af en ny periode på 4 år inden for de seneste 8 år. Regnskabet nulstilles dermed på det tidspunkt, hvor arbejdsløsheds-kassen har opgjort dagpengeforbruget til 4 år, og efterfølgende har truffet afgørelse om, at dagpengeperioden reduceres.

Når et medlem har modtaget dagpenge i yderligere 4 år inden for de seneste 8 år fra opgørelsestidspunktet, skal arbejdsløsheds-kassen på ny træffe afgørelse om afkortning af dagpengeperioden.

Det er alene en udestående afkortning af en fremtidig dagpengeperiode, som bortfalder efter 5 år. Hvis 5-årsperioden afskaffes, betyder det, at afkortningen fortsat udestår, hvis medlemmet fx 20 år senere anmoder om dagpenge.

Det bemærkes herudover, at det ikke vil være hensigtsmæssigt fremadrettet at opgøre forbruget af dagpenge på baggrund af indberettede dagpengebeløb i indkomstregistret, da beløbet i indkomstregisteret ikke er et udtryk for det reelle dagpengeforbrug.

3.10. Ret til dimittenddagpenge ved uddannelse normeret til 18 måneder
LO, FTF og Akademikerne anfører, at det fremgår af lovbemærkningerne, at den studerende skal have fulgt studieplanen for uddannelsen, der er normeret til 18 måneder. Det bevirker, at hvis der overføres merit fra anden uddannelse til den gældende uddannelse, så anses studieplanen ikke for at være fulgt, og uddannelsen vil ikke kunne danne grundlag for ret til dagpenge. Denne bestemmelse er ude af takt med de generelle bestræbelser på et mere fleksibelt uddannelsessystem, der giver mulighed for at meritring af samme kvalifikationer, fremfor at elever og studerende skal begynde forfra i en uddannelse.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at aftalepartierne er enige om, at ændre reglerne således, at en person, der gennemfører en ud-

dannelse normeret til mindst 18 måneder, kan opnå ret til dagpenge på dimittendvilkår, desuagtet at uddannelsens faktiske varighed er under 18 måneder, så længe den studerende har fulgt studieplanen for uddannelsen og ikke en individuelt tilrettelagt studieplan. Det fremgår videre, at kravet om at den studerende har fulgt den fastlagte studieplan bevirker, at en uddannelse normeret til mindst 18 måneder, der eksempelvis færdiggøres efter seks måneder pga. meritoverførsel, ikke vil kunne danne grundlag for ret til dagpenge på dimittendvilkår.

Det fremgår af lovforslaget, at der i dag er fastsat administrative regler om dimittendrettigheder, herunder om at dele af en tidligere uddannelse, som er meritoverført til en ny uddannelse, kan medregnes som en del af den nye uddannelse, hvis den meritoverførte del af den tidligere uddannelse er gennemført inden for de sidste 3 år, og ikke tidligere har indgået i opgørelsen af beskæftigelseskravet, og at det samtidig er en betingelse, at den samlede nye uddannelse under ét udgør mindst 18 måneder eller 3 semestre. Det fremgår videre af lovforslaget, at der ligesom i gældende administrative regler fremover kan fastsættes regler om medregning af meritoverførte dele af en tidligere uddannelse.

Det er på den baggrund Beskæftigelsesministeriets opfattelse, at et medlem også fremover vil kunne opfylde betingelserne i forbindelse med meritoverførsel af dele af en tidligere uddannelse.

AK-Samvirke påpeger, at dimittender kan få ret til dagpenge ved gennemførelsen af en erhvervsmæssig uddannelse normeret til 18 måneder, hvis den studerende har fulgt en fastlagt studieplan for uddannelsen. AK-Samvirke forudsætter, at det ikke er a-kasserne, der fremover skal indhente studieplaner og høre alle medlemmer og uddannelsesinstitutioner om, hvorvidt en fastlagt studieplan for hver enkelt studerende er fulgt. I så fald er der tale om en ny administrativ opgave, som vil have store omkostninger og trække mange ressourcer – ikke bare i de a-kasser, der optager mange dimittender, men også ude på uddannelsesinstitutionerne. AK-Samvirke ser gerne lovforslaget rettet til eller præciseret på dette punkt.

Lederne er af samme opfattelse som AK-Samvirke.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at aftalepartierne er enige om at ændre reglerne således, at en person, der gennemfører en ud-

dannelse normeret til mindst 18 måneder, kan opnå ret til dagpenge på dimittendvilkår, desuagtet at uddannelsens faktiske varighed er under 18 måneder, så længe den studerende har fulgt studieplanen for uddannelsen og ikke en individuelt tilrettelagt studieplan. Det fremgår videre af aftalen, at kravet om at den studerende har fulgt den fastlagte studieplan bevirker, at en uddannelse normeret til mindst 18 måneder, der eksempelvis færdiggøres efter seks måneder pga. meritoverførsel, ikke vil kunne danne grundlag for ret til dagpenge på dimittendvilkår.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der vil skulle fastsættes nærmere administrative regler om, i hvilke tilfælde en erhvervsmæssig uddannelse kan anses for gennemført og normeret til 18 måneder, herunder om at det er et krav, at den studerende har fulgt studieplanen for uddannelsen.

Der vil dermed kunne fastsættes administrative regler om, i hvilke tilfælde der må anses for at være tvivl om, hvorvidt et medlem har fulgt uddannelsens studieplan. Det er Beskæftigelsesministeriets opfattelse, at hvis uddannelsen som fuldtidsstudium har haft en varighed på mindst 3 halvårige semestre, vil der ikke foreligge en sådan tvivl. I tilfælde, hvor der er tvivl, vil et medlem i overensstemmelse med gældende regler skulle medvirke til sagens oplysning, herunder medvirke til at fremskaffe dokumentation.

PROSA bemærker, at medlemmer som tager en uddannelse, der er normeret til 3 semestre, men under 18 måneder ganske vist opnår ret til dagpenge, men først efter 18 måneder. Det er PROSAs opfattelse, at dette er en forringelse i forhold til den tidligere gældende praksis, som vi mener, er ændret uden reelt grundlag.

Kommentar:

Med Aftale om et tryggere dagpengesystem, har aftalepartierne været enige om at ændre reglerne således, at en person, der gennemfører en uddannelse normeret til mindst 18 måneder, kan opnå ret til dagpenge på dimittendvilkår, desuagtet at uddannelsens faktiske varighed er under 18 måneder, så længe den studerende har fulgt studieplanen for uddannelsen og ikke en individuelt tilrettelagt studieplan.

Efter aftalen kan uddannelsen dog tidligst anses for afsluttet 18 måneder efter påbegyndelsen af uddannelsen. Det betyder, at retten til dagpenge på dimittendvilkår (herunder en eventuelt forudgående karensperiode) tidligst

kan tælle fra det tidspunkt, hvor det er gået 18 måneder fra påbegyndelsen af uddannelsen.

Frie Funktionærer finder, det er positivt, at der nu fastlægges regler om, at dagpengeret på dimittendvilkår kan erhverves på en planlagt erhvervsmæssig uddannelse af 18 måneders varighed, desuagtet uddannelsen gennemføres på mindre end 18 måneder. Det er dog svært at se rimeligheden i, at dagpenge først kan udbetales efter 18 måneder, hvis kravene for dagpengeret i øvrigt er opfyldt. Det giver i hvert fald ikke incitament til at afslutte en uddannelse på kortere tid.

Frie Funktionærer anbefaler, at man i loven tydeligere tilkendegiver den afgrænsning på gennemførelse af en uddannelse, der ønskes. Den nuværende diskussion omkring kravet til uddannelsens længde har alene været baseret på en teknisk fortolkning af begrebet 18 måneder, og ved at fastholde fokus på de 18 måneder er der en risiko for, at den samme usikkerhed vil stå tilbage, selv om der lægges op til yderligere afklaring ved bekendtgørelsen. Det anbefales derfor, at der i stedet for 18 måneder anvendes betegnelsen 3 semestre. Sammenstillet med kravene om et vist ECTS burde det være en administrativ holdbar løsning. Derved vil man komme fri af behovet for en meget teknisk opgørelse af uddannelseslængden og samtidig tilgodese det krav, der er udtrykt i den politiske aftale.

Kommentar:

Der henvises til kommentarerne ovenfor til PROSA om, at det fremgår af Aftale om et trygget dagpengesystem, at en person, der gennemfører en uddannelse normeret til mindst 18 måneder, kan opnå ret til dagpenge på dimittendvilkår, desuagtet at uddannelsens faktiske varighed er under 18 måneder, så længe den studerende har fulgt studieplanen for uddannelsen og ikke en individuelt tilrettelagt studieplan. Der henvises videre til, at det fremgår af aftalen, at retten til dagpenge på dimittendvilkår (herunder en eventuelt forudgående karensperiode) tidligst kan tælle fra det tidspunkt, hvor det er gået 18 måneder fra påbegyndelsen af uddannelsen.

Der er således i aftalen taget stilling til afgrænsningen, herunder til det tidligste tidspunkt for ret til dagpenge på dimittendvilkår.

Krifa er uforstående overfor, at man med lovforslaget lægger op til at fastholde fristen på 14 dage til at gøre dimittendrettigheder gældende – fristen

kunne passende forlænges, da fristen på 14 dage er ganske kort, og konsekvensen ved en overskridelse er uforholdsmæssigt hård.

Kommentar:

Der henvises til kommentarerne ovenfor til AK-Samvirke og PROSA om aftalens indhold. Der er således med aftalen ikke lagt op til at ændre på fristen for at kunne gøre dimittendrettigheder gældende.

Frie Funktionærer anfører, at det er en kendsgerning, at en del studerende på 18 måneders uddannelser er kommet i klemme som følge af den omtalte praksisændring. Frie Funktionærer anbefaler derfor, at de nye regler for dimittendrettigheder ved gennemført erhvervsmæssig uddannelse fremskyn- des til ikrafttræden før den 2. januar 2017, eksempelvis fra lovforslagets vedtagelse og offentliggørelse i Lovtidende.

Advokatsamfundet peger på forenkling af reglerne for dimittenddagpenge. Det afgørende bliver nu uddannelsens normering og ikke den faktiske va- righed, hvilket har ført til, at to i øvrigt ens studerende behandles forskelligt hvis eksempelvis den ene har gennemført på normeret tid, mens den anden har måttet deltage i re-eksamen.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at der er aftalt 2 ikrafttrædelsesdatoer for de aftalte ændringer, og det er nærmere beskrevet, hvilke regler der knytter sig til de 2 ikrafttrædelsestidspunkter. Det fremgår således, at reglerne om ret til dimittenddagpenge ved uddannelse normeret til 18 måneder skal træde i kraft pr. 1. januar 2017. Der er således i aftalen gjort op med ikrafttrædelsestidspunkter. Lovforslaget er udformet i overens- stemmelse med aftalen.

Forslaget om at fremskynde ikrafttræden af disse regler ligger således udenfor aftalen.

3.10.1. Dimittender – nyberegning

LO, FTF og Akademikerne beder om, at det kommer til at fremgå af forsla- get til § 49, at dimittenders mulighed for en individuel beregning af dagpen- gesatsen efter 6 måneder efter opnåelse af dagpengeretten.

PROSA henviser til, at det fremgår af bemærkninger, at dimittenders mulig- hed for en individuel beregning efter 6 måneders ledighed, opretholdes. Pro-

sa mener, at det betyder, at der skal beregnes på baggrund af den indtægt, der er indberettet til indkomstregisteret i den seneste 3 måneder/12 uger, og at reglerne om dokumenteret fravær opretholdes. Det foreslås, at lovforslaget udvides, så lovens § 49, stk. 4, udvides så det fremgår, at den ledige har mulighed for en individuel beregning efter 6 måneder, på baggrund af indkomst i den seneste 3 måneder/12-ugers-periode.

Kommentar:

Det fremgår af forslaget til § 49, stk. 5, at dimittendsatsens størrelse, at muligheden for at få foretaget en individuel beregning af satsen efter 6 måneder efter opnåelse af dagpengereetten, hvis medlemmet har afsluttet et beskæftigelsesforhold, der kan danne grundlag for en ny beregningsperiode, der giver ret til dagpenge med et højere beløb, opretholdes. Udgangspunktet for en ny beregning er en beregningsperiode, som dækker 12 måneder med den højeste indkomst inden for de seneste 24 måneder, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, ad § 49, stk. 1-3, herunder en forholdsmæssige beregning på grundlag af indtægt i 6 måneder. Det bemærkes, at det allerede af gældende lovs § 49, stk. 5, 2. pkt., fremgår, at der er ret til en individuel beregning efter 6 måneder fra opnåelse af dagpengereet

3.10.2. Dimittender – forsørger-/ikke-forsørgersats

Det er Krifas holdning, at det ikke bør spille en rolle i et forsikringssystem, om man er forsørger eller ej. Det er et kriterium af socialpolitisk karakter og bør ikke tillægges betydning i forhold til arbejdsmarkedspolitikken. Krifas peger på, at med det aktuelle forslag har nyuddannede båret en større del af forringelserne af dagpengesystemet end de øvrige medlemsgrupper.

Set i lyset af de forringelser af dagpengesystemet, der har fundet sted siden 2008, er Krifas betænkelig ved, at finansieringen af den aktuelle reform bæres af de forsikrede selv i form af reduceret sats for nyuddannede, der ikke er forsørgere, og karensdage til alle ledige.

FSD mener, at forslaget om nedsættelse af dimittendsatsen for ikke forsørgere kan svække de nyuddannedes interesse for at blive arbejdsløshedsforsikret, hvilket kan give et øget antal henvendelser til kommunerne fra denne persongruppe.

Kommentar:

Der henvises til kommentaren ovenfor til bl.a. AK-Samvirke, hvor det bl.a. fremgår, at det er en del af Aftale om et tryktere dagpengesystem, at satsens

størrelse for dimittender, tidligere værnepligtige og visse unge under 25 år afhænger af, om pågældende er forsørger eller ikke-forsørger. Nedsættelsen af satsen for ikke-forsørgere bidrager til den samlede finansiering af ordningen vedr. samme problemstilling.

Lederne finder det uhensigtsmæssigt, at satsen for dimittender sonderer mellem forsørger/ikke-forsørger. Det findes uhensigtsmæssigt, at der løbende via angivelse på dagpengekortet følges op på/kontrolleres, idet det antages, at forsørgerstatus ikke ændres fra måned til måned, idet det via barnets fødselsdato kan kontrolleres, hvornår barnet er myndigt. Da a-kasserne får adgang til CPR om forsørgerstatus, så kan registeropslag eller meddelelser om ændringer i status, inden barnet er myndigt, udgøre en forsvarlig og tilstrækkelig kontrol heraf.

AK-Samvirke er ikke enig i, at der vedrørende satsen for dimittender skal skelnes mellem forsørger/ikke-forsørger, og at der er tale om en anomali i dagpengesystemet. Samvirke mener i øvrigt ikke, at der skal skelnes mellem, hvor barnet bor (Danmark og EU/EØS i modsætning til andre lande herunder Grønland og Færøerne). Desuden peges på, at anvendelsen af CPR ved fastlæggelsen af forsørgerpligten bør være tilstrækkeligt. At anmode medlemmet om oplysning herom, herunder månedligt på dagpengekortet, anses for overflødig og understøtter ikke et digitalt og registerbaseret system.

AK-Samvirke forudsætter, at der kun skal ske genberegning af dagpengesatsen for dimittender, hvis der er grundlag for at beregne en højere sats end dimittendsatsen.

Kommentar:

Det er en del af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at satsens størrelse for dimittender afhænger af, om pågældende er forsørger eller ikke-forsørger. Ved udmøntningen af aftalen er tidligere værnepligtige og visse unge under 25 år sidestillet med dimittender Nedsættelsen af satsen for ikke-forsørgere bidrager til den samlede finansiering af ordningen. Af kontrolmæssige årsager vil det som udgangspunkt være nødvendigt, at den ledige selv angiver sin forsørgelsesmæssige situation overfor børn. Reglerne gælder ikke alene børn i Danmark, men også børn i andre EU/EØS-lande, som der som udgangspunkt ikke findes registeroplysninger på, jf. dog bemærkningerne neden for til ASE og FA. Grønland og Færøerne er en del af rigsfællesskabet, men er ikke medlem af EU/EØS, og behandles derfor som an-

dre lande uden for EU/EØS. Lov om arbejdsløshedsforsikring gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 105.

Det bemærkes, at opslaget i CPR alene giver adgang til oplysninger om slægtsskab og er som sådan ikke et register over forsørgerpligt. I den udstrækning oplysningerne om forsørgerstatus fremgår af et elektronisk dagpengekort, som a-kassernes udbetalingsystem benytter som grundlag for udbetaling, så vil det være muligt elektronisk at køre disse data op mod CPR med henblik på kontrol af forsørgerstatus, som beskrevet i de specielle bemærkninger til forslaget § 1, nr. 11, ad § 49, stk. 5.

Det bemærkes, at forsørgerpligten ophører ved barnets fyldte 18 år, eller når barnet indgår ægteskab eller selv får forsørgelsespligt over for et barn. Der vil med hjemmel i gældende lovs § 88 som foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 93 og 94, blive fastsat nærmere regler om dokumentation for forsørgerstatus.

ASE efterlyser oplysninger om, hvilket dokumentationskrav der skal være opfyldt, når den ledige dimittend oplyser, at pågældende er forsørger, men at slægtsskab ikke fremgår af CPR, idet pågældende ikke er dansk statsborger. Spørgsmålet gælder også dokumentation for ophold.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) ønsker oplyst, om det indgår i de EU-retlige overvejelser, om ændringen af dimittendreglerne, der indfører en sondring mellem forsørgere og ikke-forsørgere, også har betydning for administrationen af reglerne i forordning 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger.

Kommentar:

Sondringen forsørger/ikke-forsørger er kun relevant, hvis barnet opholder sig i Danmark eller et andet EU/EØS-land. Oplysninger om forsørgerpligt for og oplysninger om ophold af et barn i et andet EU/EØS-land kan dokumenteres ved hjælp af en særlig blanket SED U005 og U006, som er udarbejdet af Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger, til brug for udveksling af familieoplysninger mellem EU/EØS-landene. Dette vil blive indarbejdet i de kommende administrative regler og satsen for bl.a. dimittender

I forhold til børn fra andre dele af verden har sondringen ikke betydning i den forstand, at pågældende i forhold til forslaget til § 49, stk. 5, § 49, stk. 5, og § 52 a, stk. 4, ikke betragtes som forsørgere.

PROSA peger videre på, at det efter Prosas opfattelse er i strid med ligebehandlingsdirektivet og forskelsbehandling i forhold til alder, at tidligere værnepligtige, der bliver ledige efter værnepligten og visse unge under 25 år nedsættes i sats, hvis den ledige ikke er forsørger.

Kommentar: Det fremgår bl.a. af det ovenfor til AK-Samvirke anførte vedr. samme problemstilling, at det er en del af Aftale om et tryggere dagpenge-system, at satsens størrelse for dimittender, tidligere værnepligtige og visse unge under 25 år afhænger af, om pågældende er forsørger eller ikke-forsørger, og at nedsættelsen af satsen for ikke-forsørgere bidrager til den samlede finansiering af ordningen.

Det følger af Beskæftigelsesdirektivets 2000/78 artikel 3, stk. 3, at direktivet ikke omfatter udbetalinger af enhver art fra offentlige eller lignende ordninger, herunder offentlige ordninger for social sikring og social beskyttelse eller lignende ordninger. Bestemmelse må fortolkes i lyset af direktivets præambel, hvoraf det blandt andet fremgår, at direktivet ikke finder anvendelse på ordninger for social sikring og social beskyttelse, hvis ydelser ikke er sidestillet med løn i den betydning, dette udtryk er anvendt i EF-traktatens artikel 141.

Dagpengesystemet udgør en integreret del af det offentlige forsørgelses- og sikringssystem, og skal ses i sammenhæng med de tilbud, samfundet stiller til rådighed for aldersgruppen under 25 år, bl.a. reglerne om SU og de uddannelsesmæssige og aktiveringstilbud til gruppen.

Retten til dagpenge udgør ikke et led i modtagerens arbejdsforhold, og ydelserne er hverken helt eller delvist finansieret af arbejdsgiveren. Ydelserne kan derfor ikke anset for sidestillet med løn. Det forhold, at retten til dagpenge er betinget af et beskæftigelseskrav, og at dagpengenes størrelse beregnes på grundlag af den hidtidige arbejdsfortjeneste, kan ikke føre til et andet resultat.

Uanset at dagpengesystemet administreres af arbejdsløsheds-kasser, der ikke er en del af den offentlige forvaltning, og at systemet er baseret på et forsikringsprincip, idet retten til dagpenge forudsætter, at modtageren er medlem af en arbejdsløsheds-kasse, må dagpengesystemet anses for en offentlig ordning for social sikring eller lignende ordning, jf. beskæftigelsesdirektivets artikel 3, stk. 3.

3.11. G-dage

DA beklager, at der ikke kunne opnås opbakning til en afvikling af de arbejdsgiverfinansierede ledighedsdage, G-dagene. G-dagene er administrativt besværlige for virksomhederne og er en skat på brugen af arbejdskraft, som reducerer beskæftigelsen i Danmark.

Dansk Journalistforbund påpeger, at en harmonisering af G-dage på alle ansættelser uanset varighed vil føre til et øget pres for, at de atypiske lønmodtagere og honorarmodtagere i stedet for at få løn, løn/honorar, fremsender faktura, således at arbejdsgiverne slipper for G-dage. Dette hører med til vurderingen af de økonomiske konsekvenser ved at genindføre G-dage for helt korte ansættelser.

Kommentar:

Det er en del af aftalen at harmonisere antallet af G-dage til to dage for alle typer af ansættelser, der er omfattet af de gældende regler for G-dage. Dette er i overensstemmelse med dagpengekommissionens anbefalinger.

Spørgsmålet om udbetaling af G-dage er et anliggende mellem lønmodtageren og arbejdsgiveren. Reglerne om G-dage forholder sig ikke til, hvordan den enkelte har indrettet sig ansættelsesretligt. Det har således ved vurderingen af forslaget økonomiske konsekvenser ikke været muligt at tage højde herfor.

ASE foreslår, at G-dage skal opgøres på månedsbasis, hvilket er i tråd med, at e-Indkomst lægges til grund for et månedsbaseret dagpengesystem.

Kommentar:

G-dagsordningen administreres af arbejdsgiverne og er baseret på arbejdsgivernes egne oplysninger om længden af ansættelsesforholdet. G-dagene udbetales med værdien af en dagpengesats, hvilket bl.a. er årsagen til, at der i forslaget til § 47, stk. 2, er foreslået en teknisk beregning af en dagpengesats opgjort som dagpengenes månedsbeløb divideret med 160,33 ganget med 7,4. Der er således ingen hensyn som taler for, at D-dagsordningen skulle være månedsbaseret.

I øvrigt indgår det ikke i anbefalingerne fra dagpengekommissionen at indføre en alternativ administration af G-dage.

Dagpengekommissionen anfører dog, at administrationen af G-dagsordningen forekommer at være tung for nogle arbejdsgivere. Det har ikke været muligt at finde en model, der kan håndtere administrationen af G-dagsordningen enklere end i dag, men dagpengekommissionen opfordrer til, at der arbejdes videre for at finde en løsning.

Frie Funktionærer finder det positivt, at antallet af G-dage harmoniseres til 2 dage for alle typer af ansættelser. Det betyder, at risikoen for at mindske værdien af dagpenge dag mindskes.

Det er i midlertidig ærgerligt, at G-dagene fortsat er et anliggende mellem den opsagte og arbejdsgiveren. G-dagene bør i stedet håndteres ved, at arbejdsgivere for hver afskedigelse pålægges pligtig betaling af en afgift til staten. Det vil betyde, at lønmodtager ikke skal ”gå tiggergang” hos arbejdsgiveren, og inddragelse af a-kasse og Ankestyrelsen kan undgås.

Kommentar:

Dagpengekommission har i sine anbefalinger vurderet intentionerne bag G-dagsordningen bl.a. vedrørende arbejdsgivernes bedre tilrettelæggelse af arbejdet med henblik på at undgå afskedigelser og G-dagsordningens økonomiske bidrag til at nedsætte dagpengeudgifterne. Der indgår i anbefalingerne ikke en alternativ administration af G-dage.

3.12. Forholdet til EU-retten

AK-Samvirke har problematiseret, at forslaget om beregning og indeksering af indkomst på baggrund af indkomst optjent i et andet EU/EØS-land vil kræve en ændring af forordning 883/04 med henvisning til artikel 62, stk. 1 og 2.

Derudover anføres det, at forslaget til medregning af udenlandsk indtægt optjent i et andet EU/EØS-land til opfyldelse af det nye danske indkomst-optjeningskrav, herunder forslaget om mulig indeksering, forekommer administrativt meget tungt.

Der opfordres derfor til, at der bliver fastsat en regel om, at dagpengeretten – for et medlem, der har været beskæftiget i et andet EØS-land og efter hjemkomsten har haft beskæftigelse i Danmark i mindre end 12 (24 måneder) – opgøres på baggrund af indkomsten i Danmark og på baggrund af den

løn, der i Danmark sædvanligvis ydes for en beskæftigelse, der svarer til eller kan sammenlignes med den, som medlemmet senest har udøvet på et andet EØS-lands område. Dette vurderes at være i overensstemmelse med grundlæggende ligebehandlingsprincipper i EU-retten.

Kommentar:

Efter artikel 62 i forordningen kan en dansk a-kasse alene lægge dansk indkomst til grund for beregningen af dagpengesatsen. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, vil man imødegå dette ved at tage initiativ til en nærmere drøftelse med EU-Kommissionen med henblik på, at Kommissionen evt. fremsætter forslag til ændring af bilag XI til forordningen. Bilag XI indeholder regler, der tillader, at anvendelsen af forordningens regler i specifikke tilfælde modificeres.

I forhold til medregning af udenlandsk indkomst til opfyldelse af beskæftigelseskravet fremgår det af dagpengekommisionens anbefalinger, som aftalepartierne har erklæret sig enige i, at den udenlandske indkomst skal medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet.

Det følger direkte af EU-retten, at tilrejsende EU/EØS-borgere, som opnår dagpengeret på basis af udenlandsk indkomst, skal ligestilles med herboende borgere, der har opnået retten på basis af dansk indkomst.

Det vurderes også, at indeksering er en passende måde, hvormed der tages højde for, at lønnen er forskellig i de enkelte EU/EØS-lande, og at denne løsning ikke vil være mere administrativ tung end det fremsatte forslag fra AK-Samvirke.

3.13. Øvrige ændringer af dagpengesystemet

3.13.1. Folkepensionister får mulighed for et særligt seniormedlemskab af en a-kasse

Ældre Sagen påpeger, at indførslen af seniormedlemskab er et fremskridt, som Ældre Sagen hilser velkommen, idet man får mulighed for vejledning ved jobsøgning. Ældre Sagen mener dog, at det er et beskedent fremskridt, da der fortsat ikke er adgang til ydelser fra a-kassen for 65+ - årige, uanset at de er fuldt beskæftigede og aktive på arbejdsmarkedet.

Ældre Sagen opfordrer til, at lovforslaget ændres, så det giver personer over folkepensionsalderen mulighed for fuldt medlemskab af en a-kasse, når man er i beskæftigelse eller aktivt jobsøgende.

Frie Funktionærer finder forslaget om et seniormedlemskab uden ret til dagpenge og øvrige ydelser efter loven helt unødvendigt, og det understreger en fortsat aldersdiskrimination.

Kommentar:

Beskæftigelsesministeriet henviser til, at der i dagpengekommissionens overvejelser indgik muligheden for at bevare medlemskabet af en a-kasse efter folkepensionsalderen mod til gengæld at frasige sig folkepensionen som økonomisk ydelse og sikkerhedsnet. Dagpengekommissionen vurderede dog, at et sådan forslag ville være uhensigtsmæssig. Dagpengekommissionen foreslog i stedet for en løsningsmodel med et særligt seniormedlemskab i a-kasserne, så seniorer får mulighed for hjælp til jobsøgning efter folkepensionsalderen i både jobcenteret og a-kassen.

Regeringen og de øvrige aftalepartier tilsluttede sig dagpengekommissionens anbefaling, og det fremgår udtrykkeligt af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at seniormedlemskab ikke giver ret til dagpenge.

Krifa påpeger, at det ikke ser ud som om, at der er taget stilling til sammenhængen mellem de eksisterende regler og muligheden for et seniormedlemskab. Efter de eksisterende regler kan man ikke nyoptages i en a-kasse, hvis der er to år eller derunder til, man når folkepensionsalderen. Man kunne med fordel tillade seniormedlemskabet, når der højst er et år til folkepensionsalderen, og i øvrigt overveje muligheden for at tillade en nyoptagelse på almindelige vilkår indtil dette tidspunkt, da man på et år vil kunne optjene rettigheder i a-kassen.

Kommentar:

Dagpengekommissionen anbefalede et særligt seniormedlemskab i a-kasserne for personer over folkepensionsalderen. Regeringen og de øvrige aftalepartier tilsluttede sig dagpengekommissionens anbefaling. Hverken dagpengekommissionens anbefalinger eller Aftale om et tryggere dagpengesystem vedrørte andre forhold ved optagelse i en a-kasse.

3.13.2. Reduktion i omfanget af gyldige grunde for selvforskyldt ledighed
LO, FTF og Akademikerne anfører, at det er vigtigt, at det de hidtidige gyldige grunde, som skal reguleres i andre regelsæt, ikke kan give medlemmet karantæne fra dagpenge i det tilfælde, at jobcenteret ikke administrerer de pågældende grunde korrekt i de nye regelsæt.

Yderligere anføres, at det skal præciseres, at hvis medlemmet får medhold i en klagesag, kan medlemmet uden karantæne ophøre i det henviste job, og at medlemmet kan undlade at tage det henviste job uden karantæne, hvis medlemmet får medhold i klagesag, og afgørelsen falder, inden jobbet skal overtages.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan dispensere fra, at a-kassen sanktionerer medlemmet, hvis jobcentret ikke har overholdt reglerne i den aktive beskæftigelsesindsats.

AK-Samvirke har svært ved at se behovet for afskaffelsen af de gyldige grunde, samt at der ligger en reel forenkling heri. De gyldige grunde, som man lægger op til at afskaffe, er blevet til, fordi der er et grundlag for dem, og de har således vist deres berettigelse. AK-Samvirke opfordrer til, at der etableres en generel ”undtagelsesregel”, som vil kunne tages i brug i visse, helt særlige, situationer, hvor det vil være åbenbart urimeligt at sanktionere – alternativt at man som minimum bemyndiger Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til som regeludstedende og klagesagsbehandlende myndighed at dispensere fra reglerne, hvis en sådan bemyndigelse da ikke allerede ligger inden for styrelsens kompetence.

AK-Samvirke anfører, at de gyldige grunde i dag er knyttet op på administrationen i a-kasserne – og er underlagt det klagesystem, der gælder ift. a-kasserne. AK-Samvirke går ud fra, at der i lovforslaget ikke lægges op til at flytte dele af administrationen vedr. sanktioner og gyldige grunde fra a-kasserne til jobcentrene, men at arbejdsdelingen – som den er aftalt senest med beskæftigelsesreformen – fortsat ligger fast. A-kasserne vil således også fremover skulle træffe afgørelse om, hvorvidt et medlem har haft en gyldig grund, herunder også i situationer hvor jobcenteret ikke har taget højde for de gyldige grunde i sin administration.

AK-Samvirke mener ikke, at de gyldige grunde skal flyttes til andre regelsæt, og foreslår i stedet for at orientere jobcentrene om reglerne og sætte fokus på vigtigheden af, at de opfattes som en professionel samarbejdspartner af arbejdsgiverne. Og derfor skal jobcentrene selvfølgelig ikke formidle ledige til job, som de har en gyldig grund til ikke at tage.

Kommentar:

En række af de hensyn, som hidtidig har ligget bag de gyldige grunde administreret af a-kasserne, skal fremover administreres af jobcentrene.

Efter gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg træffe afgørelse inden for 4 uger efter, at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, når der er tale om klage over jobcenterets afgørelser om tilbud vedrørende dagpengemodtagere, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, og ved klage over jobcenterets afgørelser om rådighedsafprøvende tilbud og om, at beskæftigelsesindsatsen for dagpengemodtagere skal varetages af en anden aktør. Det vil også gælde klager over tilbud, hvor klagen er begrundet i de hidtidige gyldige grunde, som fremover skal reguleres i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der gælder ikke noget tilsvarende for henvist arbejde, men som følge af høringssvarene er det blevet tilføjet i reglerne, at klager over jobcenterets henvisninger til arbejde skal følge den klageadgang, der gælder for tilbud. Det er i den forbindelse også blevet præciseret i lovforslaget, at klageadgangen i § 132 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udvides til også at omfatte klager over a-kassernes henvisninger til arbejde.

Efter gældende regler i bekendtgørelse om retssikkerhed og administration på det sociale område modtager Ankestyrelsen klagen over tilbud fra jobcenteret senest 5 arbejdsdage efter, at klagen er modtaget i jobcenteret, medmindre jobcenteret ved genvurderingen fuldt ud har givet klageren medhold. Denne regel vil også gælde for klager over jobcenterets afgørelse om henvisning til arbejde. Dette vil også blive præciseret i lovforslagets bemærkninger som følge af, at klager over jobcenterets henvisninger til arbejde også omfattes af 4 ugers frist for behandling i Ankestyrelsen

Beskæftigelsesministeriet skal for så vidt angår LO, FTF og Akademikernes bemærkninger om klager over henvisning til arbejde og risikoen for, at et medlem får pålagt en uberettiget sanktion for selvforskyldt ledighed, bemærke, at det ikke har været formålet at ændre i gældende retstilstand.

Det er derfor blevet præciseret i bemærkninger til lovforslaget, at såfremt medlemmet afslår eller ophører i et henvist arbejde, inden der er truffet afgørelse i klagesagen, vil en pålagt sanktion for selvforskyldt ledighed blive annulleret, hvis medlemmet får medhold i sin klage.

For så vidt angår forslaget om en dispensationsregel bemærkes, at dagpengekommissionen i deres anbefalinger specifikt har taget stilling, hvilke gyldige grunde der kunne afskaffes eller bibeholdes, og hvilke der bør flyttes til et andet regelsæt. Regeringen og de øvrige aftalepartier har valgt at følge dagpengekommissionens anbefalinger fuldt ud. Det betyder også, at for så vidt angår muligheden for at etablere en generel "undtagelsesregel" ligger dette uden for aftalen. Beskæftigelsesministeriet kan i den forbindelse oplyse, at der også hidtil har været tale om en udtømmende liste af gyldige grunde.

Beskæftigelsesministeriet skal for så vidt angår klageadgangen bemærke, at det er a-kasserne, der træffer afgørelse om, hvorvidt der foreligger en gyldig grund efter reglerne i bekendtgørelse om selvforskyldt ledighed i forbindelse med en eventuel sanktion for selvforskyldt ledighed.

De hensyn, som hidtil har ligget bag de gyldige grunde administreret af a-kasserne, og som flyttes til et andet regelsæt administreret af jobcentrene, kan der alene klages over efter den klageadgang, der er i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der bliver således ikke tale om, at det samme forhold får mulighed for at blive behandlet i to særskilte klagesystemer.

ASE anfører, at de kan se fornuften i, at antallet af gyldige grunde reduceres, men de vil gerne påpege, at selvom afskaffelsen af nogle af de gyldige grunde kun vil komme til at ramme få medlemmer, vil disse medlemmer blive hårdt ramt. Ase foreslår derfor, at følgende gyldige grunde fastholdes.

- Passiv rygning
- Flere arbejdsforhold
- Sammenfald mellem arbejde og bolig

PROSA anfører med henvisning til dimittendsagen, at de foretrækker, at den gyldige grund om, at deltidsforsikrede ikke behøver at påtage sig fuldtidsarbejde, der i dag fremgår af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og som dagpengekommissionens anbefalede skal reguleres i et andet regelsæt, bør fremgå af en lov og ikke af en bekendtgørelse.

PROSA anfører, at det er vigtigt, at det de hidtidige gyldige grunde, som skal reguleres i andre regelsæt, ikke kan give medlemmet karantæne fra dagpenge i det tilfælde, at jobcenteret ikke administrerer de pågældende grunde korrekt i de nye regelsæt.

Yderligere anføres, at det skal præciseres, at hvis medlemmet får medhold i en klagesag, kan medlemmet uden karantæne ophøre i det henviste job, og at medlemmet kan undlade at tage det henviste job uden karantæne, hvis medlemmet får medhold i klagesag, og afgørelsen falder, inden jobbet skal overtages, ligesom der ikke skal være karantæne, hvis medlemmet ikke har påbegyndt jobbet og får ret i, at der var en gyldig grund hertil.

PROSA foreslår, at følgende gyldige grunde fastholdes:

- Fysisk vold
- Passiv rygning
- Produktion af krigsmateriel

Kommentar:

Dagpengekommissionen har i deres anbefalinger specifikt taget stilling til, hvilke gyldige grunde der kunne afskaffes eller bibeholdes, og hvilke der bør flyttes til et andet regelsæt. Regeringen og de øvrige aftalepartier har valgt at følge dagpengekommissionens anbefalinger fuldt ud.

Med henvisning til PROSAs ønske vedrørende den gyldige grund om, at deltidsforsikrede ikke skal påtage sig fuldtidsarbejde, skal beskæftigelsesministeriet bemærke, at det er besluttet at ensrette det således, at både de hensyn, som jobcenteret fremover skal administrere, og de gyldige grunde, som fortsat skal fremgå af bekendtgørelse om selvforskyldt ledighed, alle fremover er fastsat på bekendtgørelsesniveau.

3.13.3. Automatisk omforsikring fra deltidsforsikret til fuldtidsforsikret

LO, FTF og Akademikerne skriver, at det fremgår af lovbemærkningerne, at a-kassen automatisk skal omforsikre deltidsforsikrede medlemmer til fuldtidsforsikring, når medlemmet har haft beskæftigelse på mere end 390/360 løntimer inden for en sammenhængende periode på 3 måneder/12 uger. Lønmodtagersiden tilslutter sig digitaliseringsfordelen ved forslaget, men ønsker at fastholde, at det enkelte medlem skal have mulighed for at henvende sig til a-kassen med henblik på omforsikring, når man går op i tid – og ikke kun efter 3 måneder/12 uger. Forsikringstidspunktet kan være afgørende fx i tilfælde, hvor medlemmet skal opfylde kravet om fuldtidsforsikring i 10 år, for at få ret til fuldtidsefterløn, jf. § 74 l.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at medlemmets mulighed for omforsikring kan bevares, i tilfælde hvor medlemmet henvender sig til a-kassen og dokumenterer øget arbejdstid, og at det tilføjes i den nuværende § 68, stk. 4,

at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af bestemmelsen, herunder muligheden for at blive fuldtidsforsikret ved henvendelse til a-kassen.

PROSA har anført de samme bemærkninger som LO, FTF og Akademikerne om omforsikring, herunder at et medlem skal have mulighed for at henvende sig til a-kassen med henblik på omforsikring, når man går op i tid, og der gives hjemmel i § 68, stk. 4, om at fastsætte nærmere regler, herunder om muligheden for at blive fuldtidsforsikret ved henvendelse til a-kassen.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at regeringen og aftalepartierne har tilsluttet sig dagpengekommisionens anbefalinger om, at der fremover skal ske automatisk omforsikring af medlemmer, som har et timetal svarende til timegrænsen for fuldtidsforsikring, og at det fremover kan ske på baggrund af oplysninger i indkomstregistret og dermed kan automatiseres og digitaliseres. Formålet har således været, at medlemmets a-kasse fremover automatisk skal omforsikre medlemmet, når a-kassen kan konstatere, at timekravet for omforsikring er opfyldt.

Det har således ikke været formålet at ændre ved gældende administrative regler om, at et medlem også selv kan henvende sig om omforsikring, når medlemmet går op i tid, og hvor timekravet efterfølgende opnås, således at omforsikringen i sådanne tilfælde kan ske på medlemmets anmodning.

Det vil blive præciseret i lovforslagets bemærkninger, at bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om overflytning i lovens § 68, stk. 4, tillige vil blive anvendt til at fastsætte regler om medlemmets mulighed for at blive fuldtidsforsikret ved henvendelse til a-kassen.

Lederne spørger til virkningstidspunktet for automatisk omforsikring – om det er på konstateringstidspunktet eller på tidspunktet, hvor timekravet reelt var opfyldt. Lederne skriver videre, at dette bør fremgå af reglerne.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at regeringen og aftalepartierne har tilsluttet sig dagpengekommisionens anbefalinger om, at der fremover skal ske automatisk omforsikring af medlemmer, som har et timetal svarende til timegrænsen for fuldtidsforsikring, og at det fremover

kan ske på baggrund af oplysninger i indkomstregistret og dermed kan automatiseres og digitaliseres.

Det er på den baggrund foreslået i lovforslaget, at arbejdsløsheds-kassen automatisk skal omforsikre et deltidsforsikret medlem til fuldtidsforsikring, når arbejdsløsheds-kassen på baggrund af oplysningerne om løntimer i indkomstregistret konstaterer, at medlemmet har haft beskæftigelse på mere end 390/360 løntimer inden for en sammenhængende periode på 3 måneder/12 uger ved henholdsvis månedsindberetninger eller uge- eller 14-dages-indberetninger til indkomstregisteret.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen, at de administrativt fastsatte regler forslås ændret således, at det fastsættes, at arbejdsløsheds-kassen skal omforsikre deltidsforsikrede medlemmer automatisk, når betingelserne er opfyldt herfor, og at omforsikringen får virkning fra det tidspunkt, hvor arbejdsløsheds-kassen konstaterer, at betingelserne er opfyldt.

Det vil således – i overensstemmelse med lovforslagets bemærkninger – blive fastsat i de administrative regler, at omforsikringen får virkning fra det tidspunkt, hvor arbejdsløsheds-kassen konstaterer, at betingelserne er opfyldt.

3.13.4. Ændring af reglerne om efterløn

Idet der henvises til forslaget af ændring af lovens § 74 e om, at der ikke kan udbetales efterløn, hvis den faktiske arbejdstid overstiger 128 timer i en måned, foreslår PROSA, at mindsteudbetalingsreglen fortsat bør være ens for dagpenge og efterløn, dvs. de foreslåede 14,8 timer.

Lederne anfører, at det virker administrativt tungt, at mindsteudbetalingsreglerne for dagpenge og efterløn ikke er ens.

Kommentar:

Timegrænsen for det faktiske arbejde i reglerne om det lempeligere fradrag for arbejde samtidig med efterløn er ikke det samme som mindsteudbetalingsreglen for dagpenge og efterløn. Timegrænsen blev fastsat med henblik på at sikre, at reglerne om det lempelige fradrag ikke skal kunne udnyttes ved, at en efterlønsmodtager arbejder i mange timer til en meget lav timeløn, herunder at den pågældende arbejder fuld tid ved siden af efterlønnen.

Det vil blive præciseret i lovforslaget, at timegrænsen alene gælder i forhold til fradrag efter de lempeligere regler.

Mindsteudbetalingsreglen for udbetaling af efterløn vil fortsat være den samme som for dagpenge, dvs. fremover 14,8 time om måneden, og den gælder sideløbende med timegrænsen for det faktiske arbejde i reglerne om det lempeligere fradrag for arbejde samtidig med efterløn.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at forslaget om ændring af lovens § 74 k om fradrag i efterløn for udbetalt pension mellem det 60. år og efterlønsalderen, også skal omfatte kontantydelse, så der ikke sker pensionsmodregning i efterlønnen, hvis der forud for efterløn er sket modregning i kontantydelsen.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at der alternativt kan der laves en generel bestemmelse, hvoraf det fremgår, at pensionsmodregning i efterløn ikke finder sted i det omfang, pensionen har medført fradrag i udbetalte ydelser fra a-kasse eller kommune. Det samme gælder lovforslagets § 9.

PROSA har anført tilsvarende bemærkninger som LO, FTF og Akademikerne, herunder et tilsvarende forslag.

Lederne finder det positivt, at midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontanthjælp og ressourceforløbsydelse omfattes af bestemmelsen i § 74 k. Lederne finder, at der er behov for en præcisering af, hvornår man kan fastslå, om pensionsudbetalingen har medført fradrag i de nævnte kommunale ydelser.

Kommentar:

Det overordnede formål med forslaget til ændring af lovens § 74 k, stk. 2, er at sikre, at der ikke sker fradrag i efterløn for en pensionsudbetaling, der i perioden fra medlemmets 60. år til efterlønsalderen har medført fradrag i en anden ydelse. Forslaget om ændring af § 74 k, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring samt forslaget om ændring af § 18, stk. 10, i lov om fleksydelse vil derfor blive ændret til en generel bestemmelse om, at der ikke skal ske fradrag i efterløn eller fleksydelse for pensionsudbetaling, der i perioden mellem medlemmets 60. år og efterløns- og fleksydelsesalderen har medført fradrag i en anden forsørgelsesydelse.

For så vidt angår behovet for en præcisering af, hvornår man kan fastslå, om en pensionsudbetaling har medført fradrag i en kommunal ydelse, må

dette kunne ske konkret i dialog mellem medlemmet, a-kassen og kommunen.

Lederne finder det administrativt uhensigtsmæssigt, at den hidtidige satsberegning bibeholdes for medlemmer, der opbruger retten til dagpenge efter det 50. år og inden efterlønsalderen, og som ved fortsat medlemskab og indbetaling af efterlønsbidrag vil kunne opfylde anciennitetskravet ved efterlønsalderen.

Kommentar:

Lovforslagets ændring af reglerne om beregning af dagpenge, herunder forslaget om at der ikke skal gælde en fast sats på 82 pct. af dagpengenes højeste beløb, får umiddelbar konsekvens for beregningen af efterløn, da efterløn som udgangspunkt ydes med et beløb, der svarer til den dagpengesats, som medlemmet ville være berettiget til i tilfælde af ledighed på overgangstidspunktet.

Medlemmer, der opbruger retten til dagpenge efter det 50. år og inden efterlønsalderen, og som ved fortsat medlemskab og indbetaling af efterlønsbidrag vil kunne opfylde anciennitetskravet ved efterlønsalderen (herunder personer i seniorjob), vil som udgangspunkt ikke kunne få beregnet en efterlønsats efter de foreslåede beregningsregler.

Forslaget om at bevare de gældende beregningsregler for den gruppe sikrer, at de vil kunne få en efterlønsats.

I forbindelse med fristen for indsendelse af ydelseskort ved udbetaling af efterløn finder PROSA det uklart, om det betyder, at halvårserklæringerne afskaffes.

Kommentar:

Det fremgår af forslaget til § 74 n, stk. 12, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af medlemmets indsendelse af oplysninger, jf. § 46, stk. 5, 2. pkt. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at arbejdsløshedskassen kan beslutte, at medlemmer, der i perioden med efterløn ikke arbejder og alene har indtægter i form af pension, i stedet for en månedlig indsendelse af ydelseskort, kun skal indsende ydelseskort hver 6. måned. Tilsvarende gælder for medlemmer, der på grund af arbejde ikke får udbe-

talt efterløn. Dette svarer til de gældende regler i § 42, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1576 af 17. december 2013 om fleksibel efterløn.

3.14. Øvrige bemærkninger

3.14.1. Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

FA ser med bekymring på den løbende forøgelse af erhvervslivets økonomiske byrde ved lovforslaget og henviser til udgiftsstigning til arbejdsgivernes bidrag til ATP i årene 2017-2020. Der spørges til om udgiftsstigningen fortsætter, hvor længe udgiftsstigningen vil fortsætte og til hvilket niveau.

Kommentar:

De nævnte øgede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vedrører øgede udgifter til ATP-bidrag fra private arbejdsgivere. Udgiften er beregnet på baggrund af, at der som følge af implementeringen af Aftale om et tryggere dagpengesystem skønnes at være ca. 1.600 flere fuldtidspersoner med dagpenge i 2017, ca. 2.400 flere fuldtidspersoner i 2018, 3.350 flere fuldtidspersoner i 2019 og 3.500 flere fuldtidspersoner i 2020. Aftale om et trygge dagpengesystem er fuldt indfaset i 2020, hvorefter der ikke forventes en forøgelse af udgiften til ATP-bidrag, der kan henføres til aftalen.

FA peger på, at Erhvervsstyrelsen har opgjort, at erhvervslivets administrative omkostninger forventes at udgøre 4 mio. kr. årligt som følge af tilbagerulningen af udfasningen af G-dage ved ansættelsesforhold under 3 måneder. FA ser med bekymring herpå, idet forenkling og digitalisering af dagpengene og administrationen heraf burde medføre, at de administrative konsekvenser for erhvervslivet nedbringes.

Kommentar:

Erhvervsstyrelsen har vurderet, at de administrative omkostninger udgør under 4 mio. kr. årligt. Vurderingen skal ses i lyset af den generelle AM-VAB-måling af erhvervslivets administrative omkostninger forud for udfasningen af G-dage for ansættelsesforhold på under 3 måneder (beskæftigelsesreformen). Erhvervsstyrelsen vurderede her, at de administrative omkostninger ved G-dagsordningen udgør ca. 23 mio. kr. årligt. Denne belastning blev reduceret med ca. 7 mio. kr. årligt i forbindelse med udfasningen af G-dagene for ansættelsesforhold på under 3 måneder (fuldt indfaset). De administrative byrder for erhvervslivet udgør før tilbagerulningen af udfasningen således ca. 16 mio. kr., og efter tilbagerulningen vil belastningen udgøre ca. 20 mio. kr. Samlet set er der således tale om en reduktion af erhvervslivets administrative byrder på ca. 3 mio. kr.

3.14.2. Lovforslagets persondataretlige konsekvenser

Datatilsynet bemærker for en god ordens skyld, at det følger af persondatalovens § 57, at tilsynets udtalelse skal indhentes ved udarbejdelse af bekendtgørelser og andre generelle retsforskrifter, der har betydningen for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Kommentar:

Beskæftigelsesministeriet er opmærksom på, at tilsynets udtalelse i overensstemmelse med praksis og persondatalovens § 57 skal indhentes i de anførte situationer.

Datatilsynet bemærker, at det fremgår af bemærkningerne til de foreslåede ændringer til § 90 b (forslagets § 1, nr. 92), at formålet med at give arbejdsløshedskasserne adgang til indkomstregisteret er at lette administrationen. Tilsynet bemærker videre, at det ikke umiddelbart står tilsynet klart, om der er taget stilling til, hvorfor det konkret er nødvendigt at udvide adgangen til indkomstregisteret, og at det blandt andet er uklart, om der eksempelvis tidligere har været problemer med at indhente et samtykke fra de registrerede.

Tilsynet bemærker, at det af bemærkningerne i lovforslagets afsnit 2.11.10.1.2 fremgår, at det ikke er tiltænkt, at a-kasserne i forbindelse med indhentelse af oplysningerne direkte i CPR og CVR skal have adgang til nye typer af oplysninger, end a-kasserne efter de gældende regler har kunnet indhente via STAR uden medlemmets eller det tidligere medlems samtykke.

Tilsynet bemærker, at det må bero på en politisk vurdering, om de samfundsmæssige hensyn, som lovforslaget tilsigter at varetage, har en sådan karakter, at a-kasserne skal kunne indhente oplysningerne uden samtykke.

Kommentar:

Det er på baggrund af tilsynets bemærkninger indarbejdet i bemærkningerne til § 1, nr. 92 (om ændringer i § 90 b), at det vurderes, at det er nødvendigt, at arbejdsløshedskassernes adgang til indkomstregisteret, CVR og CPR udvides til også at omfatte personer, der ikke (længere) er medlem af arbejdsløshedskassen på opslagstidspunktet således, at dagpengereglerne kan administreres digitalt uden forudgående samtykke fra personen.

Det vurderes, at anvendelse af samtykke ikke er hensigtsmæssigt i forhold til dagpengekommissionens anbefalinger om en øget digitalisering af dagpen-

gesystemet. Det gælder endvidere, at a-kasserne også efter de hidtil gældende regler har kunnet indhente oplysninger uden samtykke fra indkomstregisteret, CVR og CPR om ikke-medlemmer i det omfang, oplysningerne er indhentet via STAR.

Datatilsynet bemærker i relation til forslaget til § 90 b, stk. 4, at tilsynet har noteret sig, at det i bemærkningerne i lovforslagets afsnit 2.11.10.1.2.1 fremgår, at a-kassernes samkøring i kontroløjemed skal ske i overensstemmelse med tilsynets praksis, der ligeledes fremgår af det pågældende afsnit. Tilsynet bemærker, at spørgsmålet om, i hvilket omfang der skal ske kontrol af borgerne, er en politisk vurdering.

Kommentar:

De foreslåede bestemmelser om samkøring i kontroløjemed er for så vidt angår a-kassens aktuelle medlemmer en indholdsmæssig videreførelse af de hidtil gældende regler i lovens § 90 b, stk. 2, om samkøring af oplysninger i indkomstregisteret. Det vurderes, at udvidelse af adgangen til at samkøre oplysninger om personer, der ikke (længere) er medlemmer, til også at omfatte CPR og CVR oplysninger er hensigtsmæssigt i forhold til dagpengekommissionens anbefalinger om en øget digitalisering af dagpengesystemet, herunder en øget anvendelse af registeroplysninger.

Datatilsynet bemærker vedrørende forslaget til ændringerne i § 90 c, stk. 1, at tilsynet lægger til grund, da andet ikke er nævnt i lovforslaget, at behandlingen af personoplysninger vil skulle ske i overensstemmelse med persondataloven, herunder at behandlingen tilrettelægges således, at der ikke behandles flere oplysninger end nødvendigt. Tilsynet bemærker, at samme forhold gør sig gældende vedrørende forslaget til ændringerne i § 91, stk. 2 og 9.

Kommentar:

Arbejdsløshedskassernes behandling af personoplysninger vil skulle ske i overensstemmelse med persondataloven.

Det er på baggrund af tilsynets bemærkninger indarbejdet i bemærkningerne til de foreslåede ændringer i § 90 c, stk. 1, § 91, stk. 2, og § 91, stk. 9, at arbejdsløshedskassernes behandling af personoplysninger vil skulle ske i overensstemmelse med persondataloven.

Datatilsynet bemærker vedrørende bemærkningerne til den foreslåede ændring til § 100 a, stk. 2, nr. 3, at tilsynet har noteret sig begrundelsen for, at man (fortsat) ønsker at fravige persondatalovens § 8, stk. 3, fsva. a-kassernes indberetning af oplysninger til det fælles it-baserede datagrundlag om langvarig ledighed. Tilsynet bemærker, at STAR skal være opmærksom på, at de grundlæggende behandlingsregler i persondatalovens § 5 skal iagttages ved alle behandlinger, herunder også ved fravigelser af persondatalovens § 8.

Kommentar:

STAR er opmærksom på de grundlæggende behandlingsregler i persondatalovens § 5, herunder kravene om saglighed og proportionalitet.

Det er på baggrund af tilsynets bemærkninger tilføjet i bemærkningerne til den foreslåede ændring til § 100 a, stk. 2, nr. 3, at behandlingen af personoplysninger i øvrigt vil skulle ske inden for persondatalovens rammer.

AK-Samvirke opfordrer til, at ønskerne til data og indberetninger i ”tællesystemerne”, herunder også for medlemmer, som ikke aktuelt er ledige og trækker på dagpengesystemet, holdes op mod den EU-forordning om databeskyttelse, som forventes at træde i kraft i 2018. Dette med henblik på at sikre, at der ikke udvikles ”tællere” og udveksles data, som ikke er forenelige med forordningen.

FA bemærker, at der i bemærkningerne til lovforslaget tages stilling til de persondataretlige aspekter af lovforslaget. FA bemærker, at det ikke fremgår af bemærkningerne, om der er taget højde for den kommende forordning om databeskyttelse, der forventes at træde i kraft i 2018. FA opfordrer til, at de persondataretlige konsekvenser af forslaget undersøges i forhold til det fremtidige retsgrundlag.

Kommentar:

De forskellige love på beskæftigelsesområdet vil i nødvendigt omfang skulle tilpasses en kommende databeskyttelsesforordning. Forordningen foreligger endnu ikke i endelig form og Beskæftigelsesministeriet har vurderet, at det er rigtigst at afvente, at forordningen foreligger i endelig vedtaget form. Det er således et almindeligt princip ved udarbejdelse af lovforslag, at lovforslaget ændre i og forholder sig til gældende ret og ikke i overensstemmelse med almindelig lovteknik, forholder sig til mulig fremtidig lovgivning.

Det bemærkes, at Datatilsynet i sit hørings svar ikke har fundet anledning til samme bemærkning.

PROSA bemærker, at det bør præciseres, i hvilke situationer og hvor langt tilbage der kan indhentes oplysninger om tidligere medlemmer.

Kommentar:

Det følger bl.a. af persondatalovens § 5, at der alene må behandles nødvendige personoplysninger, og at personoplysninger alene må behandles, herunder opbevares, så længe det er nødvendigt.

Inden for disse rammer og bemyndigelserne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. vil det blive nærmere udmøntet administrativt, hvilke oplysninger der kan og skal indhentes. Det vil endvidere blive fastsat ændrede regler om opbevaring af dokumentationsmateriale. Jf. lovforslagets afsnit 2.9.2, foreslås det således, at der fastsættes nærmere regler med hjemmel i den gældende bemyndigelse i § 88, stk. 4, om, at arbejdsløsheds kasserne fra 1. januar 2017 skal gemme dokumentationsmateriale, herunder dokumentation for enhver udbetaling, i mindst 8 år.

3.15. Øget digitalisering af administrationen af dagpengereglerne

3.15.1. Fælles tællere

AK-Samvirke opfordrer til at sikre, at udviklingen af de ”fælles tællere” sker i faser og udbygges over tid alt efter behov, når de første erfaringer med visningen og administrationen af de mest centrale ”tællere” er høstet.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at data skal opgøres ens for alle forsikrede på tværs af a-kasser. Det gælder fx, hvordan der tælles dage i en optjenings- eller referenceperiode, tælles indkomst til beregning af dagpengesats, eller tælles forbrug af dagpengeret. Det fremgår videre, at disse tællere skal opgøres ensartet på tværs af kasser og stilles til fuld rådighed for både a-kasser, kommuner, det enkelte medlem og relevante centrale myndigheder.

AK-Samvirkes bemærkninger giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget. Det er inden for de foreslåede bemyndigelser, herunder den i lovforslaget beskrevne påtænkte anvendelse, muligt at indfase f.eks. visningen af tællerne for medlemmerne over tid således, at de mest centrale vises først. Det er dog afgørende, at alle tællere udvikles og it-understøttes fra reformens

ikrafttræden – og at der sker datadeling mellem a-kasserne og myndighederne fra reformens ikrafttræden.

3.15.2. Anvendelse af indkomstregisteroplysninger - Ændring af skattekontrolloven

LO, FTF og Akademikerne bemærker, at det er afgørende, at oplysningerne i indkomstregisteret er korrekte, og at det bør overvejes om SKAT bør have ansvaret for, at alle oplysninger i indkomstregisteret er brugbare. LO, FTF og Akademikerne bemærker, at SKAT ved åbenlyse fejl i indberetningerne kunne sende oplysningerne tilbage til arbejdsgiveren.

AK-Samvirke bemærker, at en digital, registerbaseret administration af dagpengereglerne forudsætter, at særligt oplysninger i indkomstregisteret er korrekte. AK-Samvirke opfordrer til, at det ved mindre tilretninger i indkomstregisteret sikres, at arbejdsgiverne understøttes i at registrere korrekt, fx ved at lægge nogle valideringer ind, så systemet giver arbejdsgiveren besked eller denne ikke kan komme videre med sin indberetning, hvis et felt, fx med timeoplysninger, enten ikke er udfyldt eller ikke er udfyldt korrekt.

Kommentar:

Skatteministeriet har oplyst, at det i første række er indberetteren, der skal sikre, at indberetningerne til indkomstregisteret er korrekte, men SKAT foretager også nogle kontroller for at sikre kvaliteten af data i registeret. I modtagelsessituationen afviser SKAT indberetningen, hvis der optræder visse fejl, som fx hvis en arbejdsgiver indberetter et ikke eksisterende cpr-nr. vedrørende en ansat. Her kontaktes indberetteren, og der skal foretages en ny indberetning. Endvidere foretages en efterfølgende sandsynlighedskontrol. Her kontaktes arbejdsgiveren, hvis der konstateres mulige fejl.

De nærmere regler for arbejdsgivernes indberetninger til indkomstregisteret fremgår af SKATs indberetningsvejledning.

Det bemærkes, at den ledige altid har mulighed for at gøre indsigelse mod oplysningerne fra indkomstregisteret, og at a-kassen kan ligge andre oplysninger til grund for en afgørelse, hvis disse kan dokumenteres på betryggende vis. Der henvises til det anførte nedenfor til DJ vedrørende samme emne.

Da lønsystemerne ikke ”arbejder” direkte op mod indkomstregisteret, men i stedet indberetter en lønkørsel efterfølgende, vurderes det, at valideringer,

som de foreslåede, ville skulle etableres i de lønsystemer m.v., som arbejdsgiverne anvender.

Det indgår ikke i Aftale om et tryggere dagpengesystem, at virksomhederne skal pålægges at etablere nye valideringer i lønsystemerne. Virksomhederne forventes dog at have en interesse i at etablere sådanne valideringer, da virksomhederne ved indberetning af mere valide oplysninger til indkomstregisteret vil skulle behandle færre henvendelser fra a-kasserne i situationer, hvor a-kassens registeropslag giver anledning til, at a-kassen skal indhente supplerende dokumentation fra en arbejdsgiver.

Beskæftigelsesministeriet er opmærksom på vigtigheden af kontrol og kvalitetssikringen af de data, som arbejdsgiverne indberetter til indkomstregisteret, samt kontrol og validitet af de oplysninger, som a-kasserne skal indlæse til brug for administrationen af deres sagsbehandlingssystemer.

Heri ligger også, at a-kasserne selv kan gøre meget i forbindelse med opbygningen af sine it-løsninger, idet det vil være muligt for a-kasserne at holde værdierne i forskellige datafelter op mod hinanden, og på den måde validere oplysningerne.

I forbindelse med opbygningen af den fremtidige tilsynsmodel vil der være opmærksom på de udfordringer, der ligger i valideringer af oplysninger mv., og problemstillingerne vil blive drøftet med SKAT.

DA støtter forslaget om ændring af skattekontrolloven om indberetning af eget- og arbejdsgivers bidrag til en arbejdsmarkedspensionsordning til indkomstregisteret, og den samtidige afskaffelse af indberetning af bruttolønindkomst. Der opfordres til, at i den udstrækning det er – eller vil blive – muligt at indhente oplysninger fra andre administrative kilder, bør ministeriet arbejde for dette med henblik på at nedbringe de byrder, som virksomhederne pålægges ved at skulle indberette pensionsoplysninger.

Kommentar:

Det fremgår af lovforslagets bemærkning om økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v., at oplysningerne om den ansattes eget bidrag og arbejdsgiverbidraget til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger er oplysninger, som arbejdsgiveren kender. Derimod er bruttolønnen ikke nødvendigvis et beløb, som arbejdsgiveren opgør med andre formål end indberetningen til indkomstregisteret. Det må dermed antages, at ændringen

samlet set vil medføre en beskedent nettolettelse af arbejdsgivernes løbende byrder til indberetning til indkomstregisteret.

Lederne henviser til lovforslagets § 7 om ændring af skattekontrolloven vedrørende ændringer af arbejdsgivernes indberetning til indkomstregisteret om lønmodtageres eget og arbejdsgivers bidrag til en arbejdsmarkedspensionsordning omfattet af afsnit I i pensionsbeskatningslovens. Det anføres, at det ikke fremgår af hverken lovtæst eller bemærkninger, at der indføres en kode for støttet arbejde, uagtet at dette ikke kan medregnes til opgørelsen af beskæftigelseskravet eller beregning af dagpengesats. Dette skal ses i lyset af kravet om kontrol og registersamkøring.

Kommentar:

Det er korrekt, at tilpasningerne af indkomstregisteret ikke omfatter oplysninger om støttet arbejde. Det skyldes det forhold, at oplysninger om støttet arbejde, som har betydning for opgørelsen af beskæftigelseskravet og beregning af en dagpengesats, efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats allerede fremgår af Det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG), som a-kasserne allerede efter de gældende regler har pligt til at benytte ved administrationen af arbejdsløshedsforsikringen.

DJ finder, at det er en væsentlig forudsætning for gennemførelsen af lovforslaget, herunder med den øgede grad af registeroplysninger og derved digitaliseringen af dagpengesystemet, at indkomstregisteret overordnet set giver et retvisende billede af A- og B-indkomst for lønmodtagere. Der henvises til, at det i lovforslagets bemærkning er anført, at det i visse tilfælde kan være nødvendigt for a-kassen at foretage en manuel vurdering af oplysningerne, hvis der er uoverensstemmelse mellem oplysningerne fra indkomstregisteret og medlemmet oplysninger. Dette bør gælde i alle forhold, herunder også vedr. B-indkomstoplysninger.

Kommentar:

Det følger allerede af den generelle administrationsregel i gældende lovs § 90 b, som ændres ved lovforslagets § 1, nr. 92, at administrationen af forsikringssystemet i videst muligt omfang skal ske på grundlag af oplysninger i indkomstregisteret. I de materielle regler i loven er det fastsat, at a-kasserne ved administrationen af de forskellige regelsæt skal benytte oplysninger fra indkomstregisteret. Denne anvendelse sker imidlertid under hensyntagen til den generelle administrationsregel. Det betyder, at hvis der er fejl i oplysningerne i indkomstregisteret, manglende eller mangelfulde oplysninger el-

ler lignende, og a-kassen bliver opmærksom herpå, fx ved at medlemmet som et led i den almindelige forvaltningsretlighøring forud for, at a-kassen træffer en afgørelse, påpeger fejlen/manglen, så kan a-kassen lægge andre oplysninger til grund. Det er dog en forudsætning, at disse oplysninger kan dokumenteres på anden vis. Dette kan fx ske via arbejdskontrakt, lønsedler, arbejdsgivererklæringer mv. Der henvises til bekendtgørelse om tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskassers administration, hvor der er fastsat nærmere regler om anden dokumentation end indkomstregisteroplysninger. Gældende retstilstand er således allerede som ønsket af DJ.

3.16. Tilsyn og kontrol

Rigsrevisionen bemærker, at det uklart, hvad der i de almindelige bemærkninger afsnit 3.12.4 menes med, at revisorerklæringer afklares og dokumenteres over for Rigsrevisionen. Rigsrevisionen bemærker, at STAR har det fulde ansvar for at føre tilsyn med a-kassernes revisorer.

Kommentar:

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har det fulde ansvar for at føre tilsyn med a-kassernes revisorer. Bemærkningerne i lovforslagets afsnit 3.12.4 er tilpasset således, at det ikke længere fremgår, at revisorerklæringer afklares og dokumenteres over for Rigsrevisionen.

AK-Samvirke anerkender, at der potentielt kan ligge en forenkling ved i den videre IT-implementering at lægge centrale kontroltrin ind i systemerne og administrationen for at forebygge og fange fejludbetalinger. Og at der også kan ligge en administrativ lettelse for a-kasserne. Men der ligger også en række nye krav om medlemsvalidering af oplysninger, medlemsindsigelse, høringer, afgørelser og vejledning, test af IT-og indberetningssystemer samt særlig IT-revision mv., som meget vel kan trække den modsatte vej af en forenkling.

AK-Samvirke opfordrer til, at tilsynsmodellen og trinene heri løbende drøftes med a-kasserne – så det sikres, at kontroltrinnene lægges ind i systemerne, der hvor det giver bedst mening.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at kontrolmodellen udvikles i tæt samarbejde med a-kasserne og AK-Samvirke, og at kontrolmodellen koncentrerer sig om alene at sikre enkelthed, kvalitet og lovmedholdelighed i a-kassernes administration.

PROSA anfører de samme bemærkninger som LO, FTF og Akademikerne, og stiller herunder det samme forslag.

Kommentar:

Med Aftale om et tryggere dagpengesystem på grundlag af dagpengekommisionens anbefalinger er der taget afgørende skridt i bestræbelsen på at gøre forvaltningen af dagpengesystemet mere digital. Den øgede digitalisering giver nye muligheder for at automatisere og digitalisere kontrolindsatsen og at gentænke en lang række af de manuelle kontroller, a-kasserne foretager i dag.

Den nye model for tilsyn og kontrol bygger på, at kontrollen sker så tidligt som muligt i udbetalingsprocessen, således at fejludbetalinger helt undgås eller begrænses.

En række af de egenkontroller i a-kasserne, som den nye model lægger op til, indgår allerede i dag i den manuelle eller digitale sagsbehandling, der foregår i a-kasserne. Muligheden for at digitalisere og ensarte egenkontrollerne samtidig med implementeringen af et tryggere dagpengesystem forventes derfor at føre til lettelser i administrationen i a-kasserne. På samme måde forventes den øgede inddragelse af medlemmet i sagsbehandlingen at kunne bidrage til oplysning af sagen med henblik på at undgå fejludbetalinger og dermed også en lettelse af den samlede administration i a-kassen.

Arbejdet med udviklingen af modellen skal ske i tæt samarbejde med a-kasserne, ligesom tilsyns- og kontrolmodellens trin løbende skal drøftes med a-kasserne og A-kassernes Samvirke.

ASE henviser til beskrivelsen i lovforslagets almindelige bemærkninger af kontrolmodellens 3 trin og spørger, hvad formålet er med stikprøvekontrol af acontoudbetalingerne i trin 1, når der føres systematisk kontrol i trin 2?

Kommentar:

Bemærkningerne til lovforslaget er ændret således, at beskrivelsen af kontroller i forbindelse med reguleringer flyttes fra kontroltrin 1 til kontroltrin 2.

3.16.1. Tilsynsrådet

AK-Samvirke mener ikke, at Tilsynsrådet skal medvirke til at fastlægge kravene til a-kassernes kontroller fremadrettet. Det er alene en myndigheds-

opgave at fastlægge krav til a-kassernes kontrol. Videre peger AK-Samvirke på, at det med udvidelsen af Tilsynsrådets kompetence vil være naturligt, at AK-Samvirke fremover bliver medlem af Tilsynsrådet på linje med, at KL i dag er medlem af rådet for kommunerne, ligesom DA er medlem for arbejdsgiverne.

Kommentar:

Det er en myndighedsopgave at fastsætte kravene til a-kassernes kontroller fremadrettet.

Tilsynsrådet bliver med lovændringen rådgivende for STAR om kvaliteten af kassernes kontrolindsats. Rådet kan også medvirke til at fastlægge kravene til kassernes kontrol fremadrettet.

Tilsynsrådet udpeges af beskæftigelsesministeren. Efter gældende regler har Tilsynsrådet 7 medlemmer. En formand og 1 medlem, der udpeges af beskæftigelsesministeren. Desuden udpeger beskæftigelsesministeren 1 medlem efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening, 1 medlem efter indstilling fra Kommunernes Landsforening, 1 medlem efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark, 1 medlem efter indstilling fra Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd og Akademikernes Centralorganisation og Ledernes Hovedorganisation og 1 medlem efter indstilling fra told- og skatteforvaltningen.

I lyset af udvidelsen af Tilsynsrådets kompetencer i forhold til a-kassernes kontrolindsats og det stillede forslag fra AK-Samvirke, vil lovforslaget blive ændret, således at Tilsynsrådet udvides til 8 medlemmer og at beskæftigelsesministeren udpeger det nye medlem efter indstilling fra AK-Samvirke.

3.16.2. Revision

LO, FTF og Akademikerne mener, at bemærkningerne om, at der skal udarbejdes en revisorerklæring om, at a-kassernes IT-systemer beregner udbetalingsbeløb og tællere korrekt, skal udgå. Testresultaterne skal godkendes af STAR og kravet om revisorgodkendelse er alene fordyrende for a-kasserne.

PROSA anfører de samme bemærkninger som LO, FTF og Akademikerne, og stiller herunder det samme forslag.

AK-Samvirke undrer sig over, at der lægges op til omfattende nye kontroller, bl.a. i form af systemtest og systemrevision, f.eks. ved årlige satsregule-

ringer og ændringer i reglerne mv. AK-Samvirke opfordrer til at se på, om der virkelig er behov for alle de nye kontroller og detaljerede krav til test og dokumentation for korrekt administration. AK-Samvirke opfordrer til at se på det rimelige i, at STAR bevilliges ekstra midler til at løfte opgaver, som man reelt flytter ud til a-kasserne og deres revisorer, uden tanke for de omkostninger der ligger heri for a-kasserne.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at data skal opgøres ens for alle forsikrede på tværs af a-kasser. Det gælder fx, hvordan der tælles dage i en optjenings- eller referenceperiode, tælles indkomst til beregning af dagpengesats, eller tælles forbrug af dagpengeret. Disse tællere skal opgøres ensartet på tværs af kasser og stilles til fuld rådighed for både a-kasser, kommuner, det enkelte medlem og relevante centrale myndigheder.

Det er således afgørende, at den enkelte a-kasses tællere leverer det rigtige resultat og revisors attestation er sikkerheden for, at kontrollerne er gennemført efter reglerne i den enkelte a-kasse.

A-kasserne skal gennemføre testcases og kontroller, og revisor skal stå inde for, at a-kassen har gennemført testcasene og har foretaget de rette kontroller. Disse krav er en naturlig følge af STARs tilsyn og følger i øvrigt den sædvanlige tilsynsmodel. Bemærkningerne giver dermed ikke anledning til ændringer i lovforslaget, men der vil blive lejlighed til at drøfte niveauet for tællerkontroller mv. i forbindelse med den nærmere udmøntning af reglerne i den nedsatte tekniske arbejdsgruppe under Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, hvor også AK-Samvirke er repræsenteret.

Med hensyn til AK-Samvirkes bemærkninger om finansieringen af STAR it-udgifter bemærkes, at STAR i modsætning til a-kasserne, ikke har andre finansieringsmuligheder til udvikling, vedligeholdelse og drift af it-systemer end de bevillinger, der fremgår på de årlige bevillingslove.

3.16.3. Øvrige bestemmelser- udvidelsen af a-kassens adgang til oplysninger om tidligere medlemmer og om tidligere perioder i andre a-kasser.

DA bemærker, at med lovforslagets § 91, stk. 2, udvides a-kasserne adgang til at indhente oplysninger om f.eks. beskæftigelsens omfang fra en arbejdsgiver om tidligere medlemsperioder.

DA peger på, at denne type ikke-digitale oplysninger kan være administrativt meget bebyrdende for virksomhederne. Når a-kasserne får en udvidet ret til at indhente oplysninger fra virksomhederne, kan det medføre flere henvendelser til virksomhederne om individuelle oplysninger, som kan kræve en stor indsats for en virksomhed at fremskaffe. Hjemlen til at indhente oplysninger fra virksomhederne, jf. lovens § 91, bør derfor indsnævres til et minimum ved dels at begrænse typen af oplysninger og dels at indføre en tidsgrænse.

Kommentar:

Bestemmelsen i lovforslagets § 91, stk. 2, skal ses i sammenhæng med lovens § 91, stk. 10. Af stk. 10 fremgår, at reglerne i stk. 1 og 2. finder anvendelse, i det omfang oplysningerne ikke kan indhentes fra indkomstregisteret, jf. § 90 b. Der ligger heri, at stk. 1 og 2 er subsidiære i forhold til indkomstregisteret, og i det omfang arbejdsgiveren har registreret korrekt om løn, arbejdstid mv i indkomstregisteret, vil a-kassen slet ikke have behov for at kontakte en tidligere arbejdsgiver. Det må derfor forventes, at kassernes udvidede adgang til at indhente oplysninger hos arbejdsgiveren får en endog meget begrænset betydning.

PROSA peger på, at a-kassen efter lovforslaget kan få oplysninger om tidligere medlemmer. Det bør præciseres, i hvilke situationer og hvor langt tilbage, samt hvornår oplysningerne skal slettes igen. Og selvfølgelig med præcisering af tavshedspligt mm.

Kommentar:

Udvidelsen af a-kassernes adgang til også at have ret til at indhente oplysninger om tidligere medlemmer i indkomstregisteret, CPR og CVR - ligesom i forhold til egne medlemmer - kan kun ske "til brug for administrationen af forsikringssystemet". Oplysningerne er undergivet tavshedspligt og straffelovens § 152 og 152 c-f finder anvendelse. Dette fremgår allerede af bestemmelserne i § 90 b, stk.2, § 90 c, stk. 3 og § 91, stk. 9.

3.16.4. Øvrige bestemmelser – refusion – dispensationsadgang og a-kassernes ret til renter

AK-Samvirke nævner, at de ved tidligere lejligheder har peget på, at der bl.a. på baggrund af Højesterets dom af 5. maj 2014 (ferie- efterlønssagen) er behov for at foretage en præcisering af § 79 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., så a-kasserne ikke kan miste refusion, medmindre der foreligger en åbenbar fejl fra a-kassens side, samt at der i øvrigt her ikke skelnes

mellem, om en ydelse er udbetalt med rette eller med urette. Det kan ske i dette lovforslag – hvor der i forvejen medtages elementer, som ligger ud over den politiske aftale.

Videre opfordrer AK-Samvirke til, at der fastsættes regler om a-kassernes ret til rente fra staten i de tilfælde, hvor refusion efterbetales til a-kasserne. Reglerne bør fastsættes på samme måde, som når a-kasserne ikke afregner rettidigt, dvs. at der skal ske forrentning for hver påbegyndt måned med 1/12 af den aktuelt gældende morarente.

AK-Samvirke forudsætter, at når det nye dagpengesystem er implementeret i overensstemmelse med tællemekanismer, beregningsalgoritmer og godkendte testscenarier, så må a-kassernes udbetalinger anses for sket med rette – og derfor selvfølgelig vil være refusionsberettigede. AK-Samvirke opfordrer til, at dette præciseres i lovforslaget.

Kommentar:

AK-Samvirkes bemærkninger giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget med hensyn til lovens § 79, fordi der ikke er behov for det. Lovens § 79 omhandler a-kassens ret til refusion, når en udbetaling til et medlem er sket med rette. A-kassen har ret til refusion for udbetalinger, der er sket med rette. Der er dog i lovens § 79, stk. 5, hjemmel til, at Beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet kan fastsætte nærmere regler om, at refusion af udgifter, jf. stk. 1, helt eller delvis bortfalder, hvis en arbejdsløshedskasse har begået fejl i forbindelse med sagsbehandlingen.

Der er fastsat sådanne nærmere regler i bekendtgørelse nr. 693 af 23. juni 2011 om a-kassernes ret til refusion for udbetalte ydelser. Såfremt der skal ske ændringer, kan det ske ved en ændring af bekendtgørelsen.

Af bemærkningerne til 2.11.8.2. fremgår, at udbetaling af acontobeløb og reguleringer, der gennemføres efter den nye § 46, stk.6, eller den nye § 85 e, stk. 1, betragtes som udbetalinger, jf. gældende lovs § 79, stk. 1, det vil sige ydelser, der er udbetalt med rette.

AK-Samvirkes bemærkninger giver heller ikke anledning til ændringer i lovforslaget med hensyn til renter i de tilfælde, hvor refusion skal efterbetales til a-kasser. A-kassernes ret til renter følger rentelovens almindelige regler, med mindre der foreligger en dom eller et andet fundament, der giver a-kasserne en anden retstilling.

3.17. Jobcentrenes adgang til oplysninger

KL erklærer sig godt tilfreds med den politiske aftale om et tryggere dagpengesystem. KL lægger herunder vægt på, at det fremtidige dagpengesystem giver mulighed for en mere konsekvent digitalisering, der kan bidrage til et godt samspil med kommunernes beskæftigelsesindsats. KL bemærker, at det har stor betydning, at der er fokus på at sikre, at it-understøttelsen letter den nødvendige adgang til deling af oplysninger på tværs af aktører.

PROSA finder det bekymrende, at jobcentrene skal have adgang til oplysninger om a-kassernes medlemmer. Prosa bemærker bl.a., at fortrolighed i samtalerne er vigtigt, og at det er ødelæggende for denne fortrolighed, hvis oplysningerne deles med jobcentrene.

Kommentar:

Det fremgår af Aftale om et tryggere dagpengesystem, at data skal opgøres ens for alle forsikrede på tværs af a-kasser. Det gælder fx, hvordan der tælles dage i en optjenings- eller referenceperiode, tælles indkomst til beregning af dagpengesats eller tælles forbrug af dagpengeret. Disse tællere skal opgøres ensartet på tværs af kasser og stilles til fuld rådighed for både a-kasser, kommuner, det enkelte medlem og relevante centrale myndigheder.

Det følger allerede af beskæftigelsesreformen, at jobcentrene, a-kasserne og de forsikrede ledige har et fælles kontaktførelse. Det fremgår derfor allerede af lovgivningen i forbindelse med beskæftigelsesreformen, at f.eks. jobsamtaler i jobcentret også er tilgængelige for a-kassen, og at CV- og rådighedsamtaler i a-kassen også er tilgængelige for jobcentret. Tilsvarende er oplysninger i de digitale joblogs tilgængelige for både a-kasse og jobcenter. En sådan deling af nødvendige oplysninger er afgørende for gennemførelsen af det fælles kontaktførelse og en sammenhængende beskæftigelsesindsats.

Der er efter gældende regler deling af en række oplysninger og en række pligter til underretninger og videregivelse af oplysninger mellem a-kasserne og jobcentrene. Efter gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. dennes § 24, kan tilbud til ledige dagpengemodtagere ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Efter § 106, 1. pkt., i samme lov skal arbejdsløsheds-kassen give jobcenteret de nødvendige oplysninger om dens med-

lemmer til brug for jobcenterets administration af reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Beskæftigelsesministeren kan efter § 106, 2. pkt., fastsætte nærmere regler herom, herunder om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet og formen for afgivelse af oplysningerne.

De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 1003 af 30. august 2015 om en aktiv beskæftigelsesindsats og i bekendtgørelse nr. 14 af 8. januar 2016 om det fælles it-baserede datagrundlag og statistiske datavarehus for beskæftigelsesindsatsen.

Disse regler vil i nødvendigt omfang blive tilpasset således, at arbejdsløshedskasserne pålægges at indberette bl.a. de forskellige tællere for forbrug af retten til dagpenge, genoptjening af retten til dagpenge, karens og forbrug af dagpenge de seneste 8 år.

Oplysningerne vil som hidtil skulle behandles i overensstemmelse med persondataloven - både i a-kasserne, i det fælles it-baserede datagrundlag i STAR og i jobcentrene.

3.18. Ændringer i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Datatilsynet henviser vedrørende den foreslåede ændring af lovens § 32, stk. 4, 2. pkt., til tilsynets bemærkninger til forslaget til § 90 b, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Kommentar:

Det er på baggrund af tilsynets bemærkninger tilføjet i bemærkninger til den foreslåede ændring af § 32, stk. 4, 2. pkt., at det vurderes, at det er nødvendigt, at arbejdsløshedskassernes adgang til oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag udvides til også at omfatte personer, der ikke (længere) er medlem af arbejdsløshedskassen på opslagstidspunktet således, at dagpengereglerne kan administreres digitalt uden forudgående samtykke fra personen.

Datatilsynet henviser vedrørende den foreslåede ændring af lovens § 44, stk. 2, 2. pkt., til tilsynets bemærkninger til forslaget til § 90 b, stk. 3 og 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Kommentar:

Det er tilføjet i bemærkningerne til den foreslåede ændring af lovens § 44, stk. 2, 2. pkt., at det vurderes, at det er nødvendigt, at arbejdsløshedskassernes adgang til indkomstregisteret udvides til også at omfatte personer, der ikke (længere) er medlem af arbejdsløshedskassen på opslagstidspunktet således, at dagpengereglerne kan administreres digitalt uden forudgående samtykke fra personen.

3.19. Lønniveau under ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere

LO, FTF og Akademikerne anfører, at det fremgår af lovforslaget, at mindstegrænsen for aflønning i et offentligt løntilskudsjob, der i dag svarer til 82 pct. af højeste dagpenge, afskaffes. Lønmodtagersiden bemærker, at forslaget hverken indgår i dagpengekommissionens anbefalinger eller i det politiske forlig.

LO, FTF og Akademikerne foreslår, at lovforslagets § 2 stk. 2 afskaffelsen af mindstesatsen for aflønning i offentligt løntilskud på 82 % af højeste dagpenge fjernes.

PROSA har lignende synspunkter.

KL anfører, at det at dagpengemodtagere i offentlig løntilskudsansættelse, efter lovforslaget skal have løn, der svarer til deres individuelle dagpenge, betyder at dagpengemodtagere, med en løn svarende til 71,5 pct. af højeste dagpenge, vil skulle arbejde 27 timer om ugen. Dagpengemodtagere, hvis dagpenge udgør 50 pct. af højeste sats, vil skulle arbejde 19 timer om ugen.

KL finder, at i forhold til ansættelser med små timetal vil det være vanskeligt at realisere formålet med løntilskudsansættelsen, som sker ”med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer af personer”, jf. § 52 i loven om aktiv beskæftigelsesindsats. KL anfører, det også må tages i betragtning, at forslaget oveni de allerede gennemførte ændringer yderligere reducerer anvendeligheden af offentlige løntilskudsjob.

Kommentar:

Hovedprincippet i de gældende regler er, at man ikke skal kunne få en indkomstfremgang ved at være i offentligt løntilskudsjob. Imidlertid betyder de eksisterende regler, at dagpengemodtagere - i modsætning til andre målgrupper - er garanteret en minimumsløn ved deltagelse i tilbud om offentligt løntilskudsjob svarende til 82 pct. af max. dagpenge. Dette gælder også

selvom personen har en individuel dagpengesats, der er mindre end 82 pct. af max. Dermed opnås en højere løn i offentligt løntilskudsjob, end den individuelle dagpengesats tilsiger.

Forslaget sikrer, at der er overensstemmelse mellem hidtidig ydelse og lønnen i offentlig løntilskudsansættelse for alle målgrupper. Den ugentlige arbejdstid fastsættes under hensyn til lønnen. Personer, der er i offentligt løntilskudsjob, vil fortsat have mulighed for oplæring og genoptræning af kompetencer, selvom arbejdstiden for nogle vil blive kortere end i dag.